

Udskriftsdato: 15. december 2025

2007/2 LSF 9 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love
(Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2007-321-0002

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

(Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 347 af 18. april 2007, § 2 i lov nr. 398 af 30. april 2007 og senest ved § 10 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Pensionskasser som nævnt i § 2, nr. 4, skal

- 1) have hjemsted her i landet eller udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have Finanstilsynets tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed eller livsforsikringsvirksomhed her i landet,
- 2) udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed eller pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed, og § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, eller
- 3) have hjemsted i et land inden for EU/EØS og her have tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed.«

2. § 4, stk. 1, affattes således:

»Forsikringer som nævnt i § 2, nr. 4, skal være oprettet i livsforsikringsselskaber, der

- 1) har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet,
- 2) efter tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed, eller
- 3) har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed.«

3. § 6 affattes således:

»§ 6. Skatteministeren kan bestemme, at reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger anvendes på pensionskasser, pensionsfonde eller lignende, der har til formål at udbetale pension som nævnt i § 2, men som ikke opfylder betingelserne i § 3.«

4. § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

5. I § 8, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 15 B, stk. 5,« til: », § 15 B, stk. 5, og § 41, stk. 1, nr. 3,«.

6. § 8, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»

1. Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed. Policen skal være oprettet inden det tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Policen kan dog oprettes efter det tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsalderen, hvis forsikrede på oprettelsestidspunktet er ejer af en anden rateforsikring i pensionsøjemed eller kontohaver i en rateopsparing i pensionsøjemed og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende police eller konto ikke er indtrådt. Sker oprettelsen ved overførsel efter § 41, stk. 1, nr. 3, er det dog ikke et krav, at der ikke må være indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for policen eller kontoen. Oplysning om oprettelsen af en police som nævnt i 3. pkt. skal påføres den tidligere police eller konto. En police som nævnt i 3. pkt. kan højst oprettes med en forsikringssum, der ved samme udbetalingstidspunkter som efter den tidligere forsikring udgør halvdelen af den tidligere aftalte forsikringssum, jf. dog 7. pkt. Der kan i stedet for det i 6. pkt. anførte forhøjelsesgrundlag vælges et forhøjelsesgrundlag, hvorefter indbetalingerne i alt højst kan udgøre et beløb svarende til halvdelen af den oprindelige ordnings værdi på det tidspunkt, hvor forsikrede

7. § 10, stk. 1, nr. 1, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed.«

8. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 15 B, stk. 6,«: »og § 41, stk. 1, nr. 3,«.

9. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Opsparingen skal være påbegyndt, før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution inden for EU/EØS.«

10. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, indsættes efter 1. pkt.: »Sker oprettelsen ved overførsel efter § 41, stk. 1, nr. 3, er det dog ikke et krav, at der ikke må være indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for policen eller kontoen.«, og i 4. pkt., der bliver 5. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

11. I § 11 A, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres » 4. og 5. pkt.« til: »4.-9. pkt.«

12. § 12, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Opsparingen skal være påbegyndt, før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution inden for EU/EØS.«

13. § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut kan ikke anbringes i fast ejendom, aktier mv., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv., der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Et beløb svarende til det, der efter § 16 årligt højst kan anvendes til kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed, kan dog altid anbringes i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i selskabet, og investeringen i hvert enkelt selskab skal udgøre mindst 100.000 kr. Værdien af aktier mv., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut

placeret på kontantforrentede indlånskonti, i puljer, eller i særskilte depoter, der ligger under 2 mio. kr., højst 50 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., og højst 75 pct. af den del, der ligger over 4 mio. kr. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiell virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiell virksomhed.«

14. I § 15 B, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 5« til: »§ 11, stk. 5 og 6«.

15. Efter § 15 B indsættes før overskriften »Fælles bestemmelser« :

»Pensionsordninger oprettet i udlandet

§ 15 C. Personer, som har oprettet en pensionsordning i et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller et kreditinstitut med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende pensionsordningen som omfattet af kapitel 1. Godkendelse sker, når følgende betingelser er opfyldt:

1. Godkendelse sker, når følgende betingelser er opfyldt:
 - 1) Pensionsordningen skal opfylde betingelserne i kapitel 1.
 - 2) Pensionsordningen skal være tariffmæssigt opbygget.
 - 3) Personen skal indvillige i
 - a) at blive beskattet af udbetalinger fra pensionsordningen, der modtages efter, at personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, efter reglerne i denne lov, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet,
 - b) at blive beskattet af udbetalinger fra pensionsordningen efter reglerne i denne lov, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet, og
 - c) at livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet påtager sig forpligtelserne i nr. 4.
 - 4) Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet skal opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i kapitel 1, og indvillige i at påtage sig de forpligtelser mv., der stilles til forsikringsselskaber mv., som udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1 her fra landet.
 - 5) Livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets godkendelse må ikke være tilbagekaldt.
 - 6) Det skal være muligt via direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets dokumentation vedrørende forpligtelserne mv. som nævnt i nr. 4.

Stk. 2. Livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive livsforsikrings-, pensionskasse- eller kreditinstitutvirksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende forsikringsselskabet mv. til at udbyde pensionsordninger omfattet af kapitel 1. Godkendes forsikringsselskabet mv., vil pensionsordningen på tidspunktet for oprettelsen være godkendt for personen, i det omfang livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet på vegne af told- og skatteforvaltningen indhenter en erklæring som nævnt i stk. 1, nr. 3. Godkendelse af forsikringsselskabet mv. til at udbyde pensionsordninger omfattet af kapitel 1 sker, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Pensionsordningen skal opfylde betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2.

- 2) Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet skal opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i kapitel 1, og indvillige i at påtage sig de forpligtelser mv., der stilles til forsikringsselskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1.
- 3) Det skal være muligt via direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets dokumentation vedrørende forpligtelserne mv. som nævnt i nr. 2.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Hvis Danmark efter stk. 1, nr. 3, beskatter udbetalingen, medregnes ikke udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet. Ved beskatning efter stk. 1, nr. 3, litra a, hvor personen er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en anden stat end den stat, hvori den i stk. 1 nævnte pensionsordning er oprettet, og sidstnævnte stat opkræver kildeskat af udbetalingen, finder ligningslovens § 33, stk. 1, tilsvarende anvendelse. En overførsel af ordningen til en anden ordning for samme person behandles ikke som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af §§ 41-44, hvis personen havde været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter stk. 1 eller 2.

Stk. 5. Omregning fra fremmed valuta i forbindelse med indberetning af indbetalinger og indeholdelse af indkomstskat og afgift af udbetalinger efter denne lov sker til Nationalbankens middelskurs på forfalds- eller indbetalingstidspunktet, jf. § 18, stk. 1, henholdsvis indeholdelsestidspunktet. Ved indberetning og indbetaling af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven sker omregningen til Nationalbankens middelskurs ved udgangen af indkomståret.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1 og 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om tilbagekaldelse efter stk. 3, herunder fastsætte en periode, hvorefter personer kan flytte pensionsordninger til et andet forsikringsselskab mv., uden at § 30, stk. 1, finder anvendelse.

§ 15 D. For personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af pensionsordninger, der er oprettet i livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter i lande inden for EU/EØS, og som ved tilflytningen bliver fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, kan told- og skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder godkende pensionsordningen som omfattet af kapitel 1, selvom ordningen ikke opfylder betingelserne i kapitel 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Pensionsordningen skal på oprettelsestidspunktet have kvalificeret til nedslag i personens skattepligtige indkomst.
- 2) Personen skal før tilflytningen til Danmark have deltaget i og bidraget til pensionsordningen i mindst 1 år.
- 3) Personen må ikke inden for de seneste tre år forud for tilflytningen have været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller 9-29, eller stk. 2.
- 4) Pensionsordningen skal i hovedsagen svare til en ordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1.
- 5) Det skal være muligt via direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere personens dokumentation vedrørende pensionsordningen.

Stk. 2. Pensionsordningen som nævnt i stk. 1 skal være oprettet, mens personen

- 1) ikke var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller
- 2) var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst ansås for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne.

Stk. 3. Den periode på 60 måneder, der er nævnt i stk. 1, regnes fra og med den dato, hvor personen bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark. Efter udløbet af perioden på 60 måneder omfattes ordningen ikke længere af kapitel 1, jf. dog stk. 5. Efter udløbet af perioden på 60 måneder omfattes ordningen af § 53 A. § 30, stk. 1, finder ikke anvendelse, når ordningen ikke længere omfattes af kapitel 1, jf. 2. pkt.

Stk. 4. Kan pensionsordningen godkendes, behandles ordningen i skattelovgivningen efter reglerne for den pensionsordning i kapitel 1, som ordningen ligner mest, jf. dog 2. og 3. pkt. Reglerne i afsnit I finder tilsvarende anvendelse for sådanne ordninger, i det omfang reglerne er anvendelige på disse ordninger. Bidrag og præmier til pensionsordningen er alene fradrags- eller bortseelsesberettigede i det omfang, de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, jf. stk. 1, nr. 1. Reglerne i § 18, stk. 1, 4. pkt., og stk. 2-8, og §§ 19 A-E, finder ikke anvendelse. Indtræder der afgiftspligt, skal personen indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne i § 38.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for grænsegængere omfattet af kildeskattelovens afsnit I A. Perioden på 60 måneder regnes dog fra og med den dato, hvor den pågældende bliver omfattet af reglerne i kildeskattelovens afsnit I A.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1.«

16. I § 16, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om en arbejdsmarkedsfond § 11, stk. 5« til: »lov om arbejdsmarkedsbidrag § 11, stk. 5 og 6«.

17. I § 20 indsættes som *stk. 4* og *5* :

»*Stk. 4.* Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den del af udbetalingen, der efter stk. 4 er fritaget for skat.«

18. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

»Dog kan udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet ændres, indtil første rateudbetaling finder sted.«

19. I § 30, *stk. 9*, ændres »har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv« til: »Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område«.

20. I § 30 B, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger om værdierne som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 30 giver oplysninger om værdierne som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7«.

21. I § 30 B, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 30 giver oplysninger som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 16«.

22. I § 30 B, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »den 30. november i kalenderåret« til: »den 31. december«.

23. I § 32, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.* :

»Der skal dog ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, når den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet for indbetalingerne.«

24. I § 32 indsættes som *stk. 3* :

»*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den del af udbetalingen, der efter *stk. 1, 2. pkt.*, er fritaget for afgift.«

25. I § 41, *stk. 1*, ændres »§ 7 i pensionsafkastbeskatningsloven« til: »§ 10 i pensionsafkastbeskatningsloven«, »§ 7, *stk. 7*« ændres til: »§ 10, *stk. 1*«, og efter »behandles ikke som ud- og indbetaling« indsættes: », jf. dog *stk. 9*«.

26. § 41, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»

3. fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed til en anden rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog *stk. 8*, medmindre kun én af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne, idet overførsel dog kan ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår,

«

27. I § 41, *stk. 1, nr. 8*, udgår »eller«.

28. I § 41, *stk. 1, nr. 9*, ændres »§§ 233-235« til: »§§ 233-235, eller«.

29. I § 41, *stk. 1*, indsættes som *nr. 10* :

»

10. under andre omstændigheder, hvor udbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1 ikke har skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for den pågældende person.

«

30. I § 41 indsættes som *stk. 9* :

»*Stk. 9.* *Stk. 1* finder ikke anvendelse, hvis indbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1, jf. § 15 C og § 15 D, er skattebegünstiget i udlandet.«

31. I § 49 A, stk. 5, og § 49 B, stk. 5, indsættes efter »udenlandsk pensionsordning«: », der ikke er godkendt af told- og toldskatteforvaltningen efter § 15 C,«.

32. § 53 affattes således:

»§ 53. I tilfælde af ratevis eller udskudt udbetaling af en kapitalforsikring, for hvilken forsikringsbegivenheden er indtrådt, medregnes afkastet af forsikringen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afkastet opgøres efter §§ 3-5 i pensionsafkastbeskatningsloven og medregnes i den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk. 2. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger fra ordningen. Er der flere berettigede, fordeles det opgjorte afkast efter forholdet mellem de pågældendes andele af indeståendet på ordningen ved indkomstårets udgang.«

33. § 53 A, stk. 1, affattes således:

»Reglerne i stk. 2-5 gælder for

- 1) livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
- 2) livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,
- 3) pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1,
- 4) pensionskasseordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor den pensionsberettigede ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,
- 5) syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede,
- 6) livsforsikring, der omfattes af nr. 1, eller pensionskasseordning, der omfattes af nr. 3, men som er stillet til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, samt garantiforsikring eller lignende, som er oprettet med en direktør eller dennes efterladte som berettiget til ydelser fra forsikringen som sikkerhed for et tilsvarende løfte om pension,
- 7) pensionsordning oprettet i pengeinstitutter eller kreditinstitutter, der ikke omfattes af kapitel 1, og
- 8) pensionsordning, som har været godkendt af told- og skatteforvaltningen efter § 15 D, i det omfang pensionsordningen ikke omfattes af § 53 B.«

34. § 53 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af pensionsordninger som nævnt i stk. 1. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. I tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 6, påhviler indkomstskattepligten den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Afkastet opgøres efter §§ 3-5 i pensionsafkastbeskatningsloven. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4. I indkomståret, hvor skattepligten indtræder eller ophører, er indkomståret den del af kalenderåret, hvori skattepligten har bestået. Ved opgørelsen af afkast på en livsforsikring eller en pensionskasseordning, der i løbet af indkomståret stilles til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, jf. stk. 1, nr. 6, eller hvor sikkerhedsstillelsen ophører, træder værdien af forsikringens depot på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen henholdsvis ophøret i stedet for værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse henholdsvis udgang. Er der efter 2. pkt. flere berettigede, fordeles det opgjorte afkast efter

forholdet mellem de pågældendes andele af indeståendet på ordningen ved indkomstårets udgang. Et negativt afkast af en ordning kan kun modregnes i det pågældende indkomstårs og de følgende indkomstårs positive afkast af samme ordning. Et negativt afkast kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i positivt afkast i et tidligere indkomstår. Udbetalinger fra pensionsordninger mv. som nævnt i stk. 1 til dækning af beskatningen af det løbende afkast medregnes ikke til den skattepligtige indkomst. Udbetaling af beløb til dækning af skatten skal foretages senest året efter det år, hvori afkastet er optjent.«

35. § 53 A, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Udbetalinger fra pensionsordninger mv. som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet efter, at ejeren har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Arbejdsgiverens udbetalinger i henhold til et løfte om pension, jf. stk. 1, nr. 6, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i den udstrækning de foretagne indbetalinger modsvarer sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse.«

36. I § 54, stk. 2, indsættes efter »indbetalingen«: », og er begrænset til forfaldne eller indbetalte forsikringspræmier mv., mens ejeren er fuldt skattepligtig her i landet«

§ 2

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 516 af 7. juni 2006, § 9 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 347 af 18. april 2007 og senest ved § 1 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, litra c, f og h, ændres »jf. § 11, stk. 5« til: »jf. § 11, stk. 5 og 6«.

2. I § 8, stk. 1, litra i, indsættes efter »lov om social service«: », jf. § 11, stk. 5 og 6«.

3. I § 11, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 2-4 og stk. 8« til: »jf. dog stk. 2-4 og stk. 9«.

4. I § 11, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »bidragets størrelse«: », jf. dog stk. 6«.

5. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. For indbetalinger som nævnt i § 8, stk. 1, litra c, f, h og i, der indbetales til et udenlandsk forsikringsselskab, pensionskasse eller kreditinstitut, som efter tilladelse i et land inden for EU/EØS udøver livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed dér, opgør arbejdsgiveren mv. bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Arbejdsgiveren mv. giver den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.«

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 7-10.

6. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1, 5 og 6,« til: »stk. 1 og 5-7,«.

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 4 og 8« til: »§ 11, stk. 4 og 9«.

8. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 7, henholdsvis § 11, stk. 4 og 8« til: »§ 11, stk. 8, henholdsvis § 11, stk. 4 og 9«.

9. I § 12, stk. 2, og § 13, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, ændres »§ 11, stk. 4, 7 og 8« til: »§ 11, stk. 4, 8 og 9«.
10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1, 5, 6 og 9« til: »§ 11, stk. 1, 5-7 og 10«.
11. I § 13, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »1. september«: », jf. dog § 11, stk. 6«.
12. I § 13, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1 og 6« til: »§ 11, stk. 1 og 7«.
13. I § 13, stk. 9, ændres »§ 11, stk. 1 og 6« til: »§ 11, stk. 1, 6 og 7«.
14. I § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 9« til: »§ 11, stk. 10«.
15. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1, 5 eller 6« til: »§ 11, stk. 1 eller 5-7«.

§ 3

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1192 af 11. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven«: »eller fonde, der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1«.

§ 4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »nr. 1-11« til: »nr. 1-10«.
2. § 3, stk. 1, nr. 7, ophæves.
3. § 3, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 7, affattes således:
»7) Oplysning om indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og andre oplysninger, jf. § 21 i lov om arbejdsmarkedsbidrag.«
Nr. 8-11 bliver herefter nr. 7-10.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, § 3 i lov nr. 560 af 7. juni 2006, § 3 i lov nr. 345 af 18. april 2007 og senest ved § 7 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 8, ændres »9-29« til: »10-29«.
2. I § 44, litra b, indsættes efter »selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a«: », eller der er tale om skattepligtig indkomst fra pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C«.

§ 6

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 28. september 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 343 af 18. april 2007, § 4 i lov nr. 344 af 18. april 2007 og § 11 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, 1. og 3. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 5,« til: »pensionsafkastbeskatningslovens §§ 6 eller 7«.

2. I § 28 ændres »Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1,« til: »Livsforsikringsselskaber«.

3. § 41, stk. 18 og 19, ophæves.

§ 7

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 L, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 9, i lov om en arbejdsmarkedsfond« til: »§ 11, stk. 10, i lov om arbejdsmarkedsbidrag«.

2. § 8 R, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for aktieselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A.«

3. I § 33, stk. 1, 1. pkt., udgår »jf. dog pensionsafkastbeskatningslovens § 19, stk. 2«.

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv. (Selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 24. august 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A, stk. 1, 1. og 3. pkt., og § 3 A, stk. 4, 2. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1,« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2,«.

2. I § 3 A indsættes som stk. 8 :

»Stk. 8. Når et ejendomsaktieselskab overgår til beskatning efter denne paragraf, opgøres en skatteforpligtelse svarende til skatteværdien af den skattepligtige fortjeneste, som ville opstå, hvis aktieselskabets faste ejendomme var solgt til handelsværdien på tidspunktet for overgangen. Skatteværdien beregnes med den skatteprocent, der i henhold til § 17, stk. 1, gælder for det første indkomstår med beskatning efter denne paragraf. I det omfang aktieselskabet ejes af en pensionskasse eller en pensionsfond, der ikke er skattepligtig efter denne lov, og aktieselskabet afstår fast ejendom som nævnt i 1. pkt., behandles skatteforpligtelsen som et skattebeløb, der skal betales af aktieselskabet for det pågældende indkomstår. Hvis afståelsessummen for ejendommen er mindre end handelsværdien ved overgangen til beskatning efter denne paragraf, anvendes afståelsessummen ved opgørelsen af skatteforpligtelsen. Skatteforpligtelsen bortfalder, når aktieselskabet ophører med at være omfattet af denne paragraf eller ejendommen afstås.«

3. § 12 ophæves.

4. I § 13, stk. 2, ændres »pensionsafkastbeskatningsloven« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 8 i det omfang indkomstårets skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede«.

5. I § 13, stk. 8, 1. pkt., § 13, stk. 11, 4. pkt., § 13, stk. 12, 1. pkt., og § 13, stk. 13, 1. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningsloven« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 8«.

6. I § 13 B, stk. 1, ændres », jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 2, og stk. 3, nr. 3« til: »og som beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven«.

7. § 13 F affattes således:

»§ 13 F. Livsforsikringsselskaber kan opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, når den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. Det er en betingelse, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskattning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 2. Gevinst og tab på en andel i en juridisk person som nævnt i stk. 1 opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er andelen erhvervet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland i skat efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, hvis skatten er tillagt beskattingsgrundlaget efter stk. 1. Det er en betingelse, at den skattepligtige opgør en skat til fradrag efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, for samtlige indkomster fra samme land.

Stk. 4. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 5. Vælger den skattepligtige at opgøre skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, er dette valg bindende for den skattepligtige, så længe opsparingen er anbragt i andelen, jf. dog stk. 1, 2. pkt. Er betingelsen i stk. 1, 2. pkt., ikke længere opfyldt, kan den skattepligtige ikke på et senere tidspunkt vælge opgørelse efter stk. 1.

Stk. 6. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet før den 1. januar 1998 beskattes den del af skattepligtig fortjeneste eller tab, der vedrører perioden fra erhvervelsestidspunktet til den 1. januar 1998 efter reglerne i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Afskrivninger foretaget efter indkomståret 1997 tillægges den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Stk. 7. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet den 1. januar 1998 eller senere tillægges foretagne afskrivninger den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Stk. 8. Opgøres det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, finder § 13, stk. 8-14, ikke anvendelse.«

§ 9

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 17 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 1582 af 20. december 2006 og senest ved § 10 i lov nr. 540 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 3 B, stk. 9, 1. pkt., ophæves.

2. § 8 B, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) indestående og afkast af pensionsordninger mv. omfattet af § 53 A, stk. 1 og 3, i nævnte lov uden at være omfattet af stk. 4 i nævnte paragraf,«

3. I § 8 E udgår », indkomstregisteret« og »eller månedlige«.

4. I § 9 A, stk. 1, indsættes efter »§ 8 B,«: »§ 8 E,«, og 2. pkt. ophæves.

5. § 11 C, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A hos forsikringsselskaber mv. i udlandet skal forsikringstageren mv. opfylde betingelserne i stk. 3 og 4, jf. stk. 2.«

6. I § 11 C, stk. 1, 2. pkt., udgår », således at ordningen ikke har nogen kapitalværdistigning«.

7. I § 11 C, stk. 3, 1. pkt., ændres »forsikring« til: »ordning«, og efter »stk. 1, 1. pkt.,« indsættes: »ved udløbet af perioden som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 15 D, stk. 1,«.

8. I § 11 C, stk. 3, nr. 2, ændres »Forsikringsselskabets« til: »Selskabets«.

9. I § 11 C, stk. 3, nr. 3, ændres »forsikringen« til: »ordningen«, og »forsikringens« ændres til: »ordningens«.

10. I § 11 C, stk. 3, nr. 4, ændres »forsikringssummen« til: »pensionsydelsen«.

11. § 11 C, stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Den i stk. 3 nævnte erklæring skal, når den tegnede ordning ikke omfattes af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, og ordningen ikke er tegnet under omstændigheder som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 B, stk. 2, være vedlagt:

- 1) Fuldmagt fra forsikringstageren mv. til told- og skatteforvaltningen til indseende i ordningen i det udenlandske selskab.
- 2) Erklæring fra det udenlandske selskab, hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende følgende oplysninger vedrørende ordningen det foregående kalenderår:
 - a) Ordningens indestående ved indkomstårets udgang.
 - b) Årets udbetalinger fra ordningen.
 - c) Årets skattepligtige afkast opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk. 5. Indsender det udenlandske selskab ikke indberetning til told- og skatteforvaltningen rettidigt og med de krævede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsiges ordningen.«

12. I § 11 C, stk. 6, 1. pkt., ændres »forsikringen« til: »ordningen«, og »forsikringsselskaber« ændres til: »selskaber«.

§ 10

I lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring, jf. lovbekendtgørelse nr. 724 af 15. september 1999, som ændret ved § 4 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes af arbejdsgiveren efter § 11, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsbidrag.«

2. I § 5, stk. 5, ændres »forsikringsselskaber og pengeinstitutter« til: »forsikringsselskaber, pengeinstitutter og arbejdsgivere mv.«

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-12.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2, 6, 7, 9, 11-16 og 31, § 2, § 7, nr. 1, og § 10 har virkning for pensionsordninger, der oprettes den 1. januar 2008 eller senere, jf. dog stk. 8 og 9.

Stk. 3. § 1, nr. 5, 8, 10, 17, 23, 24, 26-30 og 36, § 4, § 5 og § 9, nr. 3-5, har virkning fra og med den 1. januar 2008.

Stk. 4. § 1, nr. 20-22 og 25, § 3, nr. 1, § 6, nr. 1-3, § 7, nr. 2 og 3, og § 8, nr. 1 og 4-7, har virkning fra og med indkomståret 2010, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. § 1, nr. 20-22 og 25, har virkning fra og med indkomståret 2008 for pensionsordninger oprettet i et andet land inden for EU/EØS end Danmark.

Stk. 6. § 1, nr. 32, og § 9, nr. 6-12, har virkning fra og med den 1. januar 2010.

Stk. 7. § 1, nr. 33-35, og § 9, nr. 2, har for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, virkning fra og med den 1. januar 2010. Det gælder dog ikke arv, der falder fra og med den 1. januar 2010, af en forsikring oprettet før den 18. februar 1992.

Stk. 8. Bestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., i lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, har virkning fra og med den 1. januar 2008.

Stk. 9. Bestemmelsen i § 15 D i lov om beskattningen af pensionsordninger mv., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, har virkning for personer, der bliver fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 10. § 8, nr. 2, har virkning for selskaber, der overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A med virkning for indkomståret 2007 eller senere indkomstår, og som afstår fast ejendom den 28. november 2007 eller senere.

Stk. 11. § 8, nr. 3, og § 9, nr. 1, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2010 eller senere.

Stk. 12. Fysiske eller juridiske personer, som pr. 31. december 2009 er omfattet af skattekontrollovens § 11 C, og som fra og med den 1. januar 2010 omfattes af skattekontrollovens § 11 C, som affattet ved denne lovs § 9, nr. 6-12, skal senest den 1. oktober 2010 fremsende fuldmagt og erklæring til told- og skatteforvaltningen. Foreligger der allerede en fuldmagt efter skattekontrollovens § 11 C, stk. 4, nr. 1, skal en sådan fuldmagt ikke indsendes på ny.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget udmønter den aftale, som regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har indgået om den fremtidige pensionsbeskatning som følge af EF-Domstolens underkendelse af de danske pensionsbeskatningsregler i dom af 30. januar 2007 i sag C-150/04, Kommissionen mod Danmark.

Lovforslaget er en genfremsættelse med enkelte tekniske justeringer af lovforslag L 24 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger), Folketinget 2007-08, 1. samling. Lovforslaget blev fremsat den 11. oktober 2007, men forslaget nåede ikke at blive behandlet i Folketinget, inden der blev udskrevet valg.

Efter pensionsbeskatningsloven er alene pensionsordninger oprettet i danske livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter skattebegunstiget ved, at indbetalinger på sådanne ordninger kan fradrages, eller der kan bortses fra disse, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Denne regel blev imidlertid som nævnt underkendt af EF-Domstolen. Ved at forbeholde fradragsretten for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i Danmark, mens der ikke indrømmes noget fradrag for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i andre medlemsstater, har Danmark ifølge Domstolen således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsrettens regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser mv.

Formålet med lovforslaget er derfor at ligestille pensionsordninger oprettet i forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter i lande inden for EU/EØS skattemæssigt med danske pensionsordninger, således at sådanne udenlandske pensionsordninger tillige kan være skattebegünstigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For at være omfattet af skattebegünstigelsen skal de udenlandske pensionsordninger opfylde de samme betingelser i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, som gælder for danske ordninger. Hvis disse betingelser er opfyldt, skal pensionsordningerne behandles på samme måde skattemæssigt som danske pensionsordninger. Det betyder, at der er fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne, adgang til skattefri overførsel til tilsvarende pensionsordninger, afkastbeskatning og indkomstbeskatning eller betaling af afgift ved udbetalingen af pensionsordningen.

For at reglerne i pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven skal kunne håndhæves i forbindelse med udenlandske pensionsordninger, forudsætter skattebegünstigelsen af sådanne ordninger, at de danske skattemyndigheder modtager de oplysninger fra de udenlandske forsikringsselskaber mv. om de udenlandske pensionsordninger samt den bistand til opkrævning mv., som er nødvendig for at kunne effektuere den beskatning, som følger af de nævnte love, og som svarer til de regler, der gælder for danske forsikringsselskaber mv.

For udenlandske pensionsordninger, som medbringes her til landet af personer i forbindelse med en tilflytning til landet, vil der efter forslaget gælde særligt lempelige skatteregler.

2. Loyforslaget

Det foreslås at udvide skattebegunstigelsen efter pensionsbeskatningsloven til også at omfatte indbetalinger til pensionsordninger oprettet i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter i lande inden for EU/EØS, når bl.a. de øvrige betingelser i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 er opfyldt.

Indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter i lande inden for EU/EØS kan således ske med fradragsret i det omfang, det pågældende institut i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed, og i det omfang den pågældende pensionsordning opfylder de almindelige betingelser i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Penge- og pensionsinstituttet skal opfylde de betingelser, som stilles til penge- og pensionsinstitutter i pensionsbeskatningsloven, og skal påtage sig de forpligtelser, der stilles til penge- og pensionsinstitutter, der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven. Er disse betingelser opfyldt, godkender SKAT den pågældende pensionsordning som fradragsberettiget efter pensionsbeskatningsloven. Udenlandske penge- og pensionsinstitutter gives således med andre ord samme vilkår for at udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark som danske penge- og pensionsinstitutter.

Der foreslås for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 en generel regel om, at udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, heller ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst henholdsvis pålægges afgift. Forslaget indebærer, at udbetaling af afkast fra indbetalinger, som ikke har været skattebegünstiget, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Formålet med forslaget er at sikre, at beskattede midler ikke anbringes på en skattebegünstiget pensionsordning, hvor afkastet beskattes lempeligt efter pensionsafkastbeskatningsloven sammenlignet med beskattningen af afkast af almindelig opsparing i eksempelvis pengeinstitutter, der sker med beskattede midler, dvs. uden for pensionsområdet. Afkast af beskattede midler, der er placeret på en konto i eksempelvis et pengeinstitut, beskattes som kapitalindkomst.

Afkast af pensionsordninger omfattet af *afsnit I*, bortset fra ordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det gælder også den del af afkastet, der hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Som nævnt ovenfor skal den del af udbetalinger, der hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været enten fradragsret eller bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medregnes til den skattepligtige indkomst. Det gælder følgelig også den del af udbetalingen, der stammer fra afkast af indbetalinger, som der enten ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for.

Afkast af ordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D (vandrende arbejdstageres pensionsordninger) beskattes heller ikke som kapitalindkomst efter personskatteloven, jf. også nedenfor.

Afkast af pensionsordninger omfattet af *afsnit II A* beskattes ikke efter pensionsafkastbeskatningsloven. Afkast af ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A beskattes derimod som kapitalindkomst efter personskatteloven. Afkastet skal dog opgøres efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Udbetalinger fra ordningen skal beskattes i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som der har været fradragsret eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet. I øvrigt vil udbetalingerne være skattefrie, dvs. at såvel udbetalinger, der modsvares af indbetalinger, som ikke har været skattebegünstiget, og udbetalinger af den del af ordningen, der hidrører fra afkast, ikke beskattes. Udbetalinger, der skal beskattes, medregnes til den personlige indkomst.

Afkast af ordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 B beskattes ikke, medens udbetalinger beskattes som personlig indkomst.

For personer, som her fra landet opretter deres pensionsordninger i udlandet, foreslås det, at disse skal indvillige i, at udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) fra pensionsordningen, der modtages efter en eventuel fraflytning til udlandet, beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven. Det foreslås tilsvarende, at de pågældende personer skal indvillige i, at udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven, også hvor den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvori ordningen er oprettet, tillægger det pågældende land beskatningsretten til udbetalingen. Herved sikres det, at der tillige betales skat til Danmark af udbetalinger, der modsvares af indbetalinger, der har været fradraget eller bortset fra ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst.

Udenlandske pensionsordninger, som ejes af personer, der flytter til landet, indtager en særlig rolle i forbindelse med den nye godkendelsesordning. Sådanne vandrede arbejdstagere har ikke haft mulighed for eller grund til ved oprettelsen af pensionsordningen at overveje, om ordningen opfylder betingelserne i den danske pensionsbeskatningslov, og dermed om ordningen berettiger til fradrags- eller bortseelsesret i den danske skattepligtige indkomst. Det foreslås derfor, at sådanne ordninger for en vis periode kan godkendes og dermed berettiger til fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, selvom de pågældende ordninger ikke fuldt ud opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Herudover foreslås det i det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), at de pågældende ordninger i den kortere periode, de pågældende bor og arbejder her i landet, undtages fra pensionsafkastbeskatning. Der henvises til det nævnte forslag. Afkastet på ordningen skal heller ikke medregnes til den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst.

Dog skal visse nærmere betingelser være opfyldt for, at den udenlandske pensionsordning kan godkendes. F.eks. skal ordningen gå ud på at sikre pension, og den skal have kvalificeret til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet.

Med forslaget bliver de udenlandske forsikringsselskaber mv. som betingelse for godkendelsen af udenlandske pensionsordninger oprettet her fra landet indeholdelsespligtige af afgifter og skatter efter pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven, på tilsvarende vis som danske forsikringsselskaber mv. I tilfælde af manglende indeholdelse mv. fra selskabets side af afgifter efter pensionsbeskatningsloven kan der være problemer forbundet med at tvangsfuldbyrde de danske skattemyndigheders krav i udlandet på baggrund af en afgørelse truffet af en dansk domstol. I det omfang tvangsfuldbyrdelse ikke kan ske, vil kravet blive forsøgt inddrevet hos pensionsopsparerer, ligesom en manglende indeholdelse mv. vil kunne sanktioneres ved at tilbagekalde selskabets godkendelse til at udbyde skattebegünstigede pensionsordninger i Danmark.

Loven er ikke territorielt begrænset til danske forsikringsselskaber mv. (dvs. selskaber mv., der har hjemsted her i landet eller udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted), men også udenlandske forsikringsselskaber mv. kan straffes efter reglerne i loven. I hvilket omfang der er strafmyndighed, følger af straffelovens almindelige regler om hvilke straffesager, der kan pådømmes ved danske domstole. I det omfang der efter disse regler er strafmyndighed, skal det bemærkes, at der ikke efterforskningsmæssigt er samme adgang til de udenlandske selskaber mv.

Udover ændringer i pensionsbeskatningsloven indeholder lovforslaget konsekvensændringer til dels ændringerne i pensionsbeskatningsloven, dels det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), hvor skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven som udgangspunkt omlægges fra institutniveau til individniveau for pensionsordninger i livsforsikringsselskaber mv. som følge af, at der gives adgang til fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger.

I forbindelse med godkendelsesproceduren efter den foreslåede § 15 C, stk. 1, skal den skattepligtige

selv anmode SKAT om godkendelse. Tilsvarende skal en vandrende arbejdstager selv anmode SKAT om godkendelse. Om ordningen kan godkendes beror på et konkret skøn, i forbindelse med hvilket det bl.a. undersøges, om ordningen er sammenlignelig med tilsvarende fradragsberettigede ordninger oprettet i danske penge- og pensionsinstitutter. Det konkrete skøn sker således på baggrund af de gældende vilkår for indrømmelse af fradragsret for pensionsordninger.

Der foreslås endvidere en regel, der skal hindre, at skattepligtige avancer og genvundne afskrivninger i ejendomme i ejendomsaktieselskaber kan elimineres ved salg til et ikke-skattepligtigt subjekt, eksempelvis en pensionskasse.

Der foreslås endelig en regel om, at der kan ske skatte- og afgiftsfri overførsel af en rateordning til en anden rateordning, selvom udbetalingen i en af ordningerne er påbegyndt, når et påbegyndt udbetalingsforløb kan videreføres uændret. Reglen vedrører ikke udvidelsen af fradragsretten for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Med forslaget indføres der fradragsret for udenlandske pensionsordninger, og der sikres fastholdelse af dansk beskatning af pensionsudbetalinger.

Forslaget vurderes ikke at have større provenumæssige konsekvenser for staten. For herboende vil forslaget som udgangspunkt hverken medføre stramninger eller lettelser, mens der for vandrende pensionsopsparende overvejende skønnes at være tale om lettelser, der vil medføre et løbende provenutab, som der ikke er grundlag for at skønne nærmere over, men som antages at være begrænset.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) for vurderingen af de samlede økonomiske konsekvenser af omlægningen af beskatningen af pensionsopsparing.

Den foreslåede ændring af indkomstopgørelsesmetoden for danske filialer af udenlandske forsikringsselskaber vil for den enkelte filial kunne medføre skattelemper i nogle år og skattestigninger i andre år afhængig af forholdet mellem indtjeningen i filialen og selskabets samlede indtjening. Det fører til, at de provenumæssige konsekvenser af forslaget netto skønnes at være begrænsede.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget og det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) skønnes at medføre engangsomkostninger til SKAT til systemtilretninger og information på ca. 50 mio. kr. Herudover skønnes det, at der vil medgå ca. 15 årsværk de første 1-3 år efter lovens ikrafttræden til implementering. Skønnene er behæftet med usikkerhed.

De løbende driftsudgifter er foreløbigt skønnet til ca. 550.000 kr. årligt, men yderligere udgifter kan forventes. Endeligt skønnes det, at der vil medgå ca. 45 årsværk årligt til den løbende drift til administration, vejledning og kontrol.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

De gældende regler medfører, at danske pensionsopsparende i praksis ikke opretter pensionsordninger i udlandet. Dermed udsættes danske, kommercielle pensionsudbydere reelt kun for en meget begrænset konkurrence fra udlandet. Den foreslåede fradragsret for bidrag til pensionsordninger i udlandet vil derfor forøge konkurrencepresset på danske pensionsudbydere.

Dette vil kunne formindske danske kommercielle pensionsudbyderes indtjening i det omfang, de ikke viser sig at være konkurrencedygtige over for udenlandske udbydere. Det vurderes dog, at den forøgede konkurrence ikke umiddelbart vil udgøre noget væsentligt problem for de danske kommercielle pensionsudbydere.

De danske kommercielle pensionsudbydere vil kunne reagere på de ændrede vilkår ved selv at udbyde pensionsordninger fra udlandet til danske pensionsopsparende, hvis de ikke finder, at rammevilkårene for pensionsudbydere er optimale i Danmark. Det vurderes, at omfanget af sådanne reaktioner vil være begrænset, fordi Danmarks rammevilkår på dette punkt næppe adskiller sig væsentligt fra de øvrige EU-landes.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Med forslaget indføres der fradragsret for indbetalinger til pensionsordninger oprettet i livsforsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter i lande inden for EU/EØS, i det omfang pensionsordningen godkendes af skatteforvaltningen. I forbindelse med godkendelsesproceduren efter den foreslåede § 15 C, stk. 1, skal den skattepligtige anmode skatteforvaltningen om godkendelse. Dette vurderes at være en begrænset administrativ byrde for den pågældende. Efter godkendelsen af ordningen vil det udenlandske penge- og pensionsinstitut være underlagt de samme forpligtelser over for den skattepligtige, som gælder for indenlandske penge- og pensionsinstitutter. Der vil således ikke være yderligere administrative konsekvenser for den skattepligtige efter godkendelsen.

For så vidt angår vandrende arbejdstagere, der ansøger om at få en pensionsordning godkendt efter den foreslåede lempelige regel i pensionsbeskatningslovens § 15 D, skal den pågældende selv anmode skatteforvaltningen om godkendelse. Det udenlandske penge- og pensionsinstitut vil ikke være underlagt nogen forpligtelser efter dansk ret over for den skattepligtige. Det betyder bl.a., at den skattepligtige i forbindelse med selvangivelsen selv skal kunne dokumentere, at den pågældende har foretaget en fradragsberettiget indbetaling svarende til det af den pågældende selvangivne beløb. Der henvises i øvrigt til det samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), hvorefter den pågældende ikke vil være pensionsafkastskattepligtig af afkastet på pensionsordningen, hvilket minimerer de samlede administrative konsekvenser for den pågældende.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget er fremsat som konsekvens af EF-Domstolens dom af 30. januar 2007 i sag C-150/04, Kommissionen mod Danmark. Domstolen underkendte de danske regler, hvorefter alene pensionsordninger oprettet i danske livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter er skattebegünstiget ved, at indbetalinger på sådanne ordninger kan fradrages, eller der kan bortses fra disse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved at forbeholde fradragsretten for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i Danmark, mens der ikke indrømmes noget sådant fradrag for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i andre medlemsstater, har Danmark ifølge Domstolen tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsrettens regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser mv.

Som følge af dommen foreslås det at udvide skattebegünstigelsen efter pensionsbeskatningsloven til også at omfatte indbetalinger til pensionsordninger oprettet i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter i lande inden for EU/EØS. Der indføres herefter fradragsret for udenlandske pensionsordninger efter en aftalemodel. Aftalemodellen medfører, at de udenlandske pensionsudbydere skal indgå en forpligtende aftale med de danske myndigheder om at foretage indberetning, indeholdelse og indbetaling af skat på tilsvarende vis som danske udbydere. De administrative opgaver for de udenlandske pensionsudbydere vil herefter ikke adskille sig fra de administrative pligter, som danske penge- og pensionsinstitutter er underlagt i medfør af dansk lovgivning. Der vil således være tale om ligebehandling af danske og udenlandske institutter.

Aftalemodellen er inspireret af Kommissionens meddelelse fra 2001 om afskaffelse af skattemæssige hindringer for grænseoverskridende ydelse af arbejdsmarkedsorienteret pension. Heri anføres det bl.a., at det står »medlemsstaterne frit for at indføre ordninger til beskyttelse af anvendelsen af deres skattelove i sammenhæng med grænseoverskridende ydelse af pensioner, navnlig ved at kræve oplysninger fra pensionskasserne«. Videre anføres der i meddelelsen bl.a. følgende: »Hertil kommer, at selvom alle en medlemsstats dobbeltbeskatningsaftaler muliggjorde, at kildestaten beskattede, ville afvisningen af fradragsret for bidrag betalt til pensionskasser med hjemsted i udlandet være ude af proportioner, fordi der findes mindre restriktive midler til at sikre opkrævning af skat ved kilden hos en pensionskasse med hjemsted i en anden medlemsstat. Eksempelvis har mindst én medlemsstat indført en praksis med direkte at indgå aftaler med udenlandske pensionskasser for at sikre overholdelse af sine skatteregler.«

Udenlandske pensionsordninger, som personer har i forbindelse med en tilflytning til landet, indtager en særlig rolle i forbindelse med den nye godkendelsesordning. En vandrende arbejdstager har ikke haft mulighed for eller grund til ved oprettelsen af pensionsordningen at overveje, om ordningen opfylder betingelserne i den danske pensionsbeskatningslov, og dermed om ordningen berettiger til fradrags- eller bortseelsesret i den danske skattepligtige indkomst. Det foreslås derfor, at sådanne ordninger for en vis periode kan godkendes efter lempelige regler og dermed berettiger til fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved det samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) foreslås endvidere en omlægning af pensionsafkastskatten. Efter gældende regler betaler selskaberne mv. en løbende skat af pensionsafkastet på 15 pct. Det er ikke muligt at bibeholde skattepligten på institutniveau

for ordninger i livsforsikringsselskaber og pensionskasser mv., da dansk beskatningsret ikke kan udstrækkes til udenlandske institutter. Skattepligten efter loven foreslås derfor som udgangspunkt placeret hos de enkelte pensionsopspare. Dermed vil der gælde det samme beskatningsprincip for pensionsordninger i livsforsikringsselskaber, pensionskasser mv. og pengeinstitutter.

Som led i den forpligtende aftale med de danske myndigheder som nævnt ovenfor skal de udenlandske pensionsudbydere beregne, indeholde og indbetale pensionsafkastskatten på tilsvarende vis som danske institutter. Heller ikke på pensionsafkastbeskatningsområdet vil de administrative opgaver for de udenlandske pensionsudbydere således adskille sig fra de administrative pligter, som danske institutter er underlagt. Hertil kommer, at der foretages en række forenklinger af pensionsafkastbeskatningsloven, således at indførelsen af fradrags- og bortseelsesret for indbetalinger på pensionsordninger i penge- og pensionsinstitutter med hjemsted inden for EU/EØS vil være et reelt tilbud til de udenlandske pensionsudbydere og de enkelte pensionsopspare.

For at sikre de vandrende arbejdstagere lempelige vilkår, jf. ovenfor, foreslås det, at de pågældende undtages fra pensionsafkastbeskatning i den kortere periode, de bor og arbejder her i landet. Der henvises til forslaget til pensionsafkastbeskatningslov (L 10).

Det vurderes samlet set, at aftalemodellen er et proportionalt middel til at sikre sammenhæng i skattesystemet og skattekontrol.

10. Høring

Lovforslaget har været på høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Told & Skatteforbund, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen, FTF, HTS - Handel, Transport og Service, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, OMX, Den Nordiske Børs, København, Landsorganisationen i Danmark, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Skatterevisorforeningen, SKAT, SKATs retssikkerhedschef, og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Indkomne høringssvar og kommentarer hertil er medtaget i lovforslaget som bilag 1.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslagene skønnes samlet set at være proveneutral for de offentlige finanser. Der henvi-

		ses i øvrigt til bemærkningerne til det samtidigt med dette fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslove for vurderingen af de samlede økonomiske konsekvenser af omlægningen af beskatningen af pensionsopsparing.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslagene skønnes at medføre engangsomkostninger til SKAT til systemtilretninger og information på ca. 50 mio. kr. Herudover skønnes det, at der vil medgå 15 årsværk de første 1-3 år efter lovens ikrafttræden til systemtilretning og information. De løbende driftsudgifter er foreløbigt skønnet til ca. 550.000 kr. årligt, men yderligere udgifter kan forventes. Endeligt skønnes det, at der vil medgå ca. 45 årsværk årligt til den løbende drift til administration, vejledning og kontrol.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den foreslåede fradragsret for bidrag til pensionsordninger i udlandet vil forøge konkurrencepresset på danske pensionsudbydere. De økonomiske konsekvenser heraf skønnes dog at blive begrænsede.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Begrænsede administrative byrder i forbindelse med anmodning om godkendelse af pensionsord-

		ninger. Begrænsede byrder for vandrede arbejdstagere i forbindelse med selvangivelsen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget fremsættes i sammenhæng med forslaget til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) som en konsekvens af EF-Domstolens dom den 30. januar 2007 i sag C-150/04, Kommissionen mod Danmark. Ændringerne af pensionsbeskatningsloven, hvorefter der indføres fradrag for indbetalinger til pensionsordninger i andre medlemsstater efter en aftalemodel, vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 1

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven er pensionsordninger med løbende udbetalinger, der er oprettet i udenlandske livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter, ikke omfattet af lovens afsnit I. For at sådanne ordninger omfattes af lovens afsnit I, er det en betingelse, at ordningerne er oprettet i danske forsikringsselskaber mv. eller i visse udenlandske forsikringsselskabers faste driftssteder her i landet, jf. nærmere lovens §§ 3 og 4. Hvis pensionsordningen omfattes af lovens afsnit I, vil indbetalinger på ordningen enten være fradragsberettigede eller bortseelsesberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udbetalingerne er som et modstykke hertil skattepligtige.

Ordninger oprettet i udenlandske forsikringsselskaber mv., som ikke omfattes af lovens afsnit I, vil typisk være omfattet af lovens afsnit II A. Efter bestemmelserne heri er der ikke fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger til ordningen. Omvendt er udbetalinger fra sådanne ordninger heller ikke skattepligtige i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som er foretaget i perioden i Danmark, og som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For at ligestille ordninger, der er oprettet i pensionskasser med hjemsted inden for EU/EØS, med ordninger, der er oprettet i danske pensionskasser, foreslås det at udvide lovens § 3 til pensionskasser, der udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og til pensionskasser, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven kan pensionskasser kun udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark, hvis de enten har hjemsted her i landet eller udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og har Finanstilsynets tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed eller livsforsikringsvirksomhed her i landet, eller alternativt udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den

Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed. Lov om finansiel virksomhed gælder ikke firmapensionskasser. Ved en firmapensionskasse forstås enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansatte pension i forbindelse med ansættelse i en virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern, jf. nærmere § 2 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Der sker ingen ændringer for så vidt angår pensionskasser med hjemsted i Danmark. De kan fortsat drive virksomhed her i landet efter opnået tilladelse fra Finanstilsynet.

Ændringerne består derimod for det *første* i, at udenlandske pensionskasser beliggende i EU/EØS fremover vil kunne drive pensionskassevirksomhed og udbyde fradragsberettigede pensionsordninger her i landet uden at skulle etablere et fast driftssted, blot pensionskassen har tilladelse til at drive pensionskasevirksomhed i hjemlandet, og pensionsordningen og pensionskassen kan godkendes efter de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 15 C-15 D.

For det *andet* foreslås det, at pensionskasser, der udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. reglen i § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, skal kunne udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark. Faste driftssteder af udenlandske pensionskasser beliggende i EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet uden tilladelse fra Finanstilsynet, i det omfang hjemlandets tilsynsmyndigheder har afgivet en række oplysninger om pensionskassen og filialen, jf. § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, vil dermed kunne udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark.

Pensionskasser i lande uden for EU/EØS er henvist til at etablere et fast driftssted her i landet, hvis de ønsker at udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven er pensionsordninger med løbende udbetalinger, der er oprettet i udenlandske livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter, ikke omfattet af lovens afsnit I. For at sådanne ordninger omfattes af lovens afsnit I, er det en betingelse, at ordningerne er oprettet i danske forsikringsselskaber mv. eller i visse udenlandske forsikringsselskabers faste driftssteder her i landet, jf. nærmere lovens §§ 3 og 4.

Hvis pensionsordningen omfattes af lovens afsnit I, vil indbetalinger på ordningen enten være fradragsberettigede eller bortseelsesberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udbetalingerne er som et modstykke hertil skattepligtige.

Ordninger oprettet i udenlandske forsikringsselskaber mv., som ikke omfattes af lovens afsnit I, vil typisk være omfattet af lovens afsnit II A. Efter bestemmelserne heri er der ikke fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger på ordningen. Omvendt er udbetalinger fra sådanne ordninger heller ikke skattepligtige i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som er foretaget i perioden i Danmark, og som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven kan livsforsikringsselskaber kun udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark, hvis de:

- 1) har hjemsted her i landet og har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet,

2) udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, eller

3) har tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed.

For at ligestille ordninger, der er oprettet i livsforsikringsselskaber med hjemsted inden for EU/EØS, med ordninger, der er oprettet i danske livsforsikringsselskaber, foreslås det at udvide lovens § 4 til livsforsikringsselskaber, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed.

Der sker således ingen ændringer for så vidt angår livsforsikringsselskaber med hjemsted i Danmark. De kan fortsat drive virksomhed her i landet efter opnået tilladelse fra Finanstilsynet. Tilsvarende gælder faste driftssteder, der enten udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet efter tilladelse fra Finanstilsynet eller efter tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed.

Ændringerne består derimod i, at udenlandske livsforsikringsselskaber beliggende i EU/EØS fremover kan drive livsforsikringsvirksomhed og udbyde fradragsberettigede pensionsordninger her i landet uden at skulle etablere et fast driftssted, blot selskabet har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed i hjemlandet, og ordningen og selskabet kan godkendes efter de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 15 C-15 D.

Samtlige EØS-lande, dvs. Norge, Liechtenstein og Island, har indgået aftale med Fællesskabet på det finansielle område, herunder gennemført 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv. Livsforsikringsselskaber i disse lande vil herefter - ligesom livsforsikringsselskaberne i EU-landene - være underlagt et tilsyn svarende til det, som det danske Finanstilsyn foretager.

Da de nævnte EU-direktiver er bindende fra tiltrædelsesdatoen for de 10 lande, som blev optaget i EU fra den 1. maj 2004, og de 2 lande, som blev optaget den 1. januar 2007, vil livsforsikringsselskaber i de pågældende lande ligeledes være undergivet et tilsyn svarende til det danske efter implementeringen af direktiverne.

Livsforsikringsselskaber beliggende i lande uden for EU/EØS, som indgår aftale med Fællesskabet på det finansielle område, er fortsat henvist til at etablere et fast driftssted her i landet, hvis de ønsker at udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse er det en betingelse, at livsforsikringsselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, foretager en regnskabsmæssig udskillelse af de aktiver, der ligger til sikring af de her i landet tegnede forsikringer. Bestemmelsen er begrundet i hensynet til at opkræve skat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Da pensionsafkastbeskatningen i det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) foreslås omlagt fra beskatning af livsforsikringsselskaberne til de enkelte kunder, samtidig med, at beskatningen som udgangspunkt rettes mod det afkast, som den enkelte kunde får tilskrevet sin konto, er kravet om regnskabsmæssig udskillelse ikke længere nødvendigt. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ophæves.

Efter pensionsbeskatningslovens § 6 kan skatteministeren bestemme, at reglerne om pensionsordninger med løbende udbetalinger kan anvendes på pensionskasser, pensionsfonde eller lignende, der virker her i landet, og har til formål at udbetale pension som nævnt i lovens § 2, men som ikke opfylder betingelserne i lovens § 3, og på tontineordninger, der går ud på at sikre deltagerne aldersforsørgelse, og som er

oprettet i banker, sparekasser eller andre institutioner, der virker her i landet. Tilsvarende fremgår det af lovens § 7, stk. 1, 2. pkt., at tontineordninger, der ved pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972 var godkendt efter § 1, stk. 3, i lov om beskatningen af renteforsikringer mv., kan behandles efter reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger, selvom betingelserne i lovens § 2, nr. 4, jf. lovens §§ 3 og 4, ikke er opfyldt.

En tontineordning kan betragtes som en oprindelig form for selv pensionering på forsikringslignende grundlag. For hver deltager i den pågældende afdeling eller tontine under det pågældende pengeinstitut er der oprettet en særskilt konto, hvorfra der efter nærmere regler finder ratevise udbetalinger sted. Når en af deltagerne dør, tilfalder indeståendet på den pågældende konto de øvrige deltagere.

Da der ikke længere findes tontineordninger foreslås det, at bestemmelserne i pensionsbeskatningsloven, som regulerer sådanne ordninger, ophæves.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen i lovens § 6, 1. led, udstrækkes til også at gælde for udenlandske pensionskasser, pensionsfonde eller lignende, som har til formål at udbetale pension som nævnt i lovens § 2, men som ikke opfylder betingelserne i lovens § 3. Som det er tilfældet efter de gældende regler i lovens § 6, vil der inden godkendelsen som pensionsordning med løbende udbetalinger skulle foretages en nærmere gennemgang af kassens vedtægter mv. med særlig henblik på, om der på betryggende måde er sikret overholdelse af udbetalingsvilkårene og af pligterne for pensionskassen til at foretage indberetninger og indeholdelse af afgifter og skatter mv. efter reglerne i pensionsbeskatningslovens afsnit I.

Hjemlen i den gældende bestemmelse i lovens § 6 er stort set kun blevet anvendt til at godkende fonde, der er oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden i 1972.

Efter pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., skal en rateforsikring indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, 1. pkt., skal en rateopsparing i pensionsøjemed indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år.

Når en rateordning under udbetaling overføres efter § 41, stk. 1, nr. 3, til en nyoprettet ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, kan denne ikke opfylde betingelsen om, at udbetalingen skal ske i rater over mindst 10 år. Hvis der på overførselstidspunktet for ordningen resterer eksempelvis 4 år af en fastsat udbetalingsperiode på 10 år, vil den nyoprettede ordning få en udbetalingsperiode på 4 år svarende til den resterende udbetalingsperiode for den overførte ordning, således at den samlede udbetalingsperiode for ordningen, dvs. både den, der bliver overført, og den nyoprettede ordning, bliver i alt 10 år.

Med henvisningen til § 41, stk. 1, nr. 3, gøres der opmærksom på, at når overførslen af en rateordning under udbetaling sker til en nyoprettet ordning, fraviges kravet om, at ordningen skal udbetales over mindst 10 år.

Der henvises i øvrigt i det hele til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 41, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Det er i lovforslagets § 1, nr. 6, af overskuelighedsgrunde valgt at affatte pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, på ny. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, for så vidt angår pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 10, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

I pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., er det fastsat, at policen for en rateforsikring kan

oprettes efter det tidspunkt, hvor efterlønsalderen nås, hvis forsikrede på oprettelsestidspunktet er ejer af en anden rateforsikring eller er kontohaver i en rateopsparing, og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende police eller konto ikke er indtrådt.

I pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., er det fastsat, at efter efterlønsalderen er nået, kan en rateopsparing kun oprettes, hvis kontohaveren på oprettelsestidspunktet er kontohaver i en anden rateopsparing eller ejer af en rateforsikring, og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende konto eller police ikke er indtrådt.

Det vil sige, at efter efterlønsalderen er nået, kan man kun oprette en rateordning, hvis man har en anden rateordning i forvejen, og der ikke er indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for denne.

I pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, er det foreslået, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, at en rateordning under udbetaling kan overføres til en nyoprettet ordning. Det betyder, at betingelsen om, at der ikke må være indtrådt indkomstskattepligt for den overførte ordning ikke kan opfyldes.

Der foreslås derfor en regel om, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, at når oprettelsen af en rateordning sker ved en overførsel af en ordning efter lovens § 41, stk. 1, nr. 3, er der ikke krav om, at der ikke må være indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den overførte ordning. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovens § 41, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12 er henholdsvis rateopsparinger og opsparinger i pensionsøjemed, der er oprettet i udenlandske kreditinstitutter, ikke omfattet af lovens afsnit I. For at sådanne ordninger omfattes af lovens afsnit I, er det en betingelse, at ordningerne er oprettet i danske pengeinstitutter eller i udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, eller med SKATs godkendelse i en anden institution her i landet.

Hvis pensionsordningen omfattes af lovens afsnit I, vil indbetalinger på ordningen enten være fradragsberettigede eller bortseelsesberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udbetalingerne er som et modstykke hertil skattepligtige.

Ordninger oprettet i udenlandske kreditinstitutter, som ikke omfattes af lovens afsnit I, vil typisk være omfattet af lovens afsnit II A, hvorefter der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger på ordningen. Omvendt er udbetalinger fra sådanne ordninger heller ikke skattepligtige i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som er foretaget i perioden i Danmark, og som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

For at ligestille ordninger, der er oprettet i kreditinstitutter med hjemsted inden for EU/EØS, med ordninger, der er oprettet i danske pengeinstitutter, foreslås det at udvide lovens §§ 11 A og 12 til:

- 1) ordninger i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed,
- 2) ordninger i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10 i lov om finansiel virksomhed,
- 3) ordninger i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller
- 4) ordninger, som er godkendt af SKAT i en anden institution her i landet eller i et andet land inden for EU/EØS.

Der sker ingen ændringer for så vidt angår pengeinstitutter med hjemsted i Danmark. De kan fortsat udbyde pensionsordninger her i landet efter opnået tilladelse fra Finanstilsynet. Tilsvarende gælder for udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10 i lov om finansiel virksomhed.

Ændringerne består derimod for det *første* i, at udenlandske kreditinstitutter beliggende i EU/EØS fremover kan drive kreditinstitutvirksomhed og udbyde fradragsberettigede pensionsordninger her i landet uden at skulle etablere et fast driftssted, blot instituttet har tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed i hjemlandet, og ordningen og instituttet kan godkendes efter de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 15 C-15 D.

Samtlige EØS-lande, dvs. Norge, Liechtenstein og Island, har gennemført 2. banksamordningsdirektiv, hvorfor kreditinstitutter i disse lande - ligesom kreditinstitutterne i EU-landene - vil være underlagt et tilsyn svarende til det, som det danske Finanstilsyn foretager. Da det nævnte EU-direktiv er bindende fra tiltrædelsesdatoen for de 10 lande, som blev optaget i EU fra den 1. maj 2004, og de 2 lande, som blev optaget den 1. januar 2007, vil kreditinstitutter i de pågældende lande ligeledes være undergivet et tilsyn svarende til det danske efter implementeringen af direktivet.

For det *andet* består ændringerne i, at SKAT også skal kunne godkende en anden institution beliggende inden for EU/EØS til at forvalte de pågældende midler.

Efter de gældende regler kan SKAT godkende en anden institution her i landet til at forvalte midlerne. Denne dispensationsbestemmelse har kun fundet anvendelse i ganske særlige tilfælde og stort set kun på kapitalpensionsfonde oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden i 1972. De formelle krav til ansøgning fremgår af kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskatningen af pensionsordninger.

Det bliver som nævnt med de foreslåede ændringer muligt at oprette både rateopsparing og opsparing i pensionsøjemed i institutter inden for EU/EØS, selvom disse ikke har fast driftssted her i landet. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for, at SKAT også kan godkende institutioner i disse lande til at forvalte midlerne. Der må i den forbindelse stilles krav om, at institutionerne svarer til de danske kapitalpensionsfonde, jf. nærmere kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskatningen af pensionsordninger. Der kan dog ikke stilles krav om, at institutionen anbringer midlerne efter de danske regler i lov om finansiel virksomhed.

Som hovedregel skal danske kapitalpensionsfonde anbringe midlerne på samme måde, som gælder for individuel kapitalpensionsopsparing i pengeinstitutter. Det må derfor stilles som krav, at udenlandske kapitalpensionsfonde, for at kunne forvalte midlerne i sådanne pensionsordninger, anbringer midlerne svarende til hvad der gælder for individuel kapitalpensionsopsparing i kreditinstitutter i det pågældende udland.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringen i lovens § 12, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Efter den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., skal opsparede pensionsmidler på indlånskonti anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Som en konsekvens af, at der gives adgang til skattebegunstigelse af udenlandske pensionsordninger, foreslås bestemmelsen ændret.

Formålet med anbringelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed er at beskytte pensionsoppareren og

indeholder således bl.a. regler om brugen af finansielle instrumenter og risikospredning ved investering i aktier, hvad enten investeringen sker i særskilt depot eller i en puljeordning.

Finanstilsynet har med hjemmel i § 50 og § 51 i lov om finansiell virksomhed fastsat nærmere regler om hvilke værdipapirer mv., som bl.a. rate- og kapitalpensioner kan anbringes i (bekendtgørelse nr. 1464 af 13. december 2006 om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer m.v.). Det følger af disse regler bl.a., at midlerne kan anbringes kontant, i forskellige typer af obligationer, aktier mv. og andele i investeringsforeninger. For så vidt angår placering i noterede kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må højst 20 pct. placeres hos en enkelt emittent. For så vidt angår unoterede kapitalandele må kontohaveren eksempelvis ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i det unoterede selskab. Endvidere må værdien af unoterede aktier mv. højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen, der ligger under 2 mio. kr. Af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., kan højst 50 pct. placeres i unoterede aktier mv., og af den del, der ligger over 4 mio. kr., udgør andelen højst 75 pct.

Kravet om, at de opsparede pensionsmidler skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiell virksomhed, bør alene gælde for pengeinstitutter og kreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed, dvs. pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder her i landet af udenlandske kreditinstitutter. Som en konsekvens af, at der gives adgang til skattebegünstigelse af udenlandske pensionsordninger, foreslås kravet om, at de opsparede pensionsmidler skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiell virksomhed ændret således, at kravet alene skal gælde for pengeinstitutter og kreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed, dvs. pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder til udenlandske kreditinstitutter, jf. nærmere lovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Af hensyn til at sikre, at opsparingen tjener et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget pensionsordning, stilles der imidlertid visse krav til placering af midlerne i rate- og kapitalpensioner i udenlandske pengeinstitutter.

Det foreslås i lovens § 12, stk. 1, nr. 1, fastsat, at midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut ikke kan anbringes i fast ejendom, aktier mv., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Fast ejendom omfatter såvel afskrivningsberettiget som ikke-afskrivningsberettiget fast ejendom. Det foreslås videre, at ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv. må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Der kan dog altid anbringes et beløb, der svarer til det maksimalt tilladte årlige indskud på en kapitalpensionsordning (i 2007: 43.100 kr.), i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent.

Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne i det pågældende selskab mv. Anbringelse kan således ikke ske i selskaber uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Der skal minimum investeres 100.000 kr. i hvert enkelt selskab. Det er endvidere et krav, at værdien af aktier mv., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, på investeringstidspunktet højst udgør 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut placeret kontant, i puljer og i særskilte depoter, der ligger under 2 mio. kr. Af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., kan højst 50 pct. placeres i aktier mv., der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og af den del, der ligger over 4 mio. kr., kan højst 75 pct. placeres i sådanne aktier. De samme krav fremgår af Finanstilsynets regler for danske pengeinstitutter, idet Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet) endnu ikke er indarbejdet i puljebekendtgørelsen. I den gældende puljebekendtgørelse anvendes udtrykket »unoterede kapitalandele«.

Ovenstående krav til anbringelsen af rate- og kapitalpensionsordninger gælder for ordninger oprettet i et kreditinstitut inden for EU/EØS, bortset fra Danmark. For rate- og kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter omfattet af lov om finansiell virksomhed gælder Finanstilsynets regler om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer.

For opsparing foretaget i udenlandske kreditinstitutter, der ikke omfattes af lov om finansiell virksomhed, gælder i øvrigt, at der kan gælde anbringelsesregler i det pågældende instituts hjemland for opsparingen.

Efter lovens § 15 C vil det være et vilkår for SKATs godkendelse af pensionsordningen oprettet i et andet land inden for EU/EØS som omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, at opsparingen anbringes efter reglerne i lovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 15

Til § 15 C

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse for personer, som her fra landet opretter en pensionsordning i en pensionskasse, et livsforsikringsselskab eller kreditinstitut i et andet land inden for EU/EØS end Danmark. Den pågældende person kan anmode SKAT om at godkende pensionsordningen som omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, når en række betingelser er opfyldt.

Herudover finder bestemmelsen anvendelse på vandrede personer, hvis ordning efter udløbet af 60-måneders fristen i den foreslåede bestemmelse i lovens § 15 D, enten skal godkendes efter nærværende bestemmelse eller overgå til beskatning efter lovens § 53 A eller § 53 B.

Godkendes ordningen efter stk. 1, er konsekvensen ikke alene fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne efter de gældende regler. Der er tale om, at pensionsordningen får samme retlige kvalifikation som en tilsvarende ordning oprettet i Danmark, således at der foruden fradragsretten eller bortseelsesretten for indbetalingerne er adgang til skattefri overførsel til tilsvarende afsnit I ordninger, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, afkastbeskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven og indkomstbeskatning eller afgiftspålæggelse i forbindelse med udbetaling fra ordningen.

For at opnå godkendelse er der en række betingelser, som skal være opfyldt.

For det *første* skal pensionsordningen opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Eksempelvis skal en pensionsordning med løbende udbetalinger gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, og ydelserne skal have karakter af alderspension, hvis udbetalinger sker over mindst 10 år og tidligst begynder ved efterlønsalderen, invalidepension, ægtefælle-, samlever- eller børnepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, med de modifikationer, der følger af eksempelvis pensionsbeskatningslovens § 5. Endvidere skal eksempelvis også begunstigelsesreglerne i pensionsbeskatningsloven være opfyldt. Pensionsbeskatningsloven indeholder regler for, hvem en pensionsopsparer kan indsætte som begunstiget i forhold til en skattebegünstiget pensionsordning. Udgangspunktet er nærmeste pårørende eller forsikrede ægtefælle, herunder fraskilte ægtefælle, eller livsarvinger, herunder stedbørn og disses livsarvinger, eller en navngiven person, der har fælles bopæl med den forsikrede ved indsættelsen, eller denne livsarvinger.

For det *andet* skal ordningen være tariffmæssigt opbygget. I Danmark kunne ikke-tariffmæssige ordninger oprettes i pensionskasser frem til 1989. Ordningerne kan ikke længere oprettes, og pensionskasser etableret på ikke-tariffmæssigt grundlag skulle overgå til tariffmæssigt grundlag, jf. lov nr. 326 af 24. maj 1989 om tilsyn med firmapensionskasser samt den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 700 af 16. oktober 1990 om firmapensionskassers tekniske grundlag, jf. nu bekendtgørelse nr. 1227 af 22. oktober 2007. I lov nr. 398 af 30. april 2007 om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om beskatning af pensionsordninger m.v. er bindingen til det hidtidige ækvivalensprincip ophævet for pensionskasser med ydelsesdefinerede ordninger. I stedet for det hidtidige ækvivalensprincip skal bidraget for hvert enkelt medlem fastsættes ud fra væksten i hvert enkelt medlems pensionshensættelse, som igen skal fastsættes ud fra hver enkelt medlems pensionsbidrag. Der er derved en entydig sammenhæng mellem på den ene side hvert enkelt medlems pensionstilsagn og pensionshensættelse og på den anden side det beregnede bidrag for hvert enkelt medlem. Tariffmæssige ordninger er traditionelt opbygget således, at der for hvert enkelt medlem er en entydig sammenhæng mellem den enkeltes pensionstilsagn og det løbende pensionsbidrag. Værdien af pensionstilsagnet beregnes ved, at alle ind- og udbetalinger diskonteres tilbage til det tidspunkt, da medlemmet blev optaget, med brug af en forudsat forrentning (grundlagsrenten) og under hensyntagen til sandsynligheden for, at medlemmet (eventuelt medlemmets ægtefælle og børn) lever på udbetalingstidspunktet samt til omkostningerne ved ordningens administration. Denne opbygning af tariffmæssige ordninger vil man ofte betegne på den måde, at de er opbygget ud fra et ækvivalensprincip.

I ikke-tariffmæssige ordninger er pensionsbidragene derimod vilkårligt fastsatte, og der er for hvert enkelt medlem ikke en entydig sammenhæng mellem (ordinære) pensionsbidrag og den senere udbetalte pension.

Ved ikke-tariffmæssige ordninger er arbejdsgiverens andel af pensionsbidragene ikke nødvendigvis individuelle, identificerbare indbetalinger til det enkelte medlemsbidrag, idet bidraget beregnes summarisk under hensyntagen til, hvor mange medlemmer, der er omfattet af ordningen. Det kan være en form for kollektiv opsparing uden individuelle medlemskonti. Et opstået finansieringsbehov vil ofte i en pensionskasse af denne type blive dækket ind af et samlet arbejdsgivertilskud, hvorved indbetalingen ikke kan henføres til et bestemt medlem af pensionskassen.

Ikke-tariffmæssige ordninger findes typisk i form af firmapensionskasser, og den manglende sammenhæng, der på baggrund af ovenstående forhold kan forventes, tilvejebringes ved moderfirmaets afgivelse af økonomiske garantier og især erklærede vilje til at indbetale ekstraordinære bidrag for at udligne et eventuelt statusunderskud.

Under hensyntagen til de forhold, der er kendetegnende ved ikke-tariffmæssigt opbyggede ordninger, samt det forhold, at sådanne ordninger ikke længere kan oprettes i danske pensionskasser, foreslås det, at udenlandske pensionsordninger, der skal kunne godkendes som skattebegunstigede i Danmark efter § 15 C, skal være tariffmæssigt opbyggede.

Særligt for så vidt angår pensionsordninger i pengeinstitutter bemærkes, at »tariffmæssig« normalt ikke er en betegnelse, man vil anvende om sådanne ordninger. I nærværende sammenhæng, det vil sige i forbindelse med den foreslåede godkendelsesordning, anvendes betegnelsen dog også i forbindelse med godkendelsen af pensionsordninger i pengeinstitutter. Afgørende er således, om der er en entydig sammenhæng mellem den enkeltes pensionstilsagn og det løbende pensionsbidrag. Pensionsordninger i pengeinstitutter og lignende er opsparingsordninger, hvor ydelserne er afhængige af indbetalinger, omkostninger samt af afkastet af den opsparede kapital. Opfylder pensionsordningen denne betingelse, vil ordningen som udgangspunkt dermed kunne godkendes.

For det *tredje* skal personen indvillige i, at udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) fra den udenlandske pensionsordning, der modtages, efter personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller som modtages, efter personen ikke længere anses for hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, beskattes efter reglerne i pensionsbeskatningsloven i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der svares indkomstskat og afgift til Danmark i en situation, hvor indbetalinger til den pågældende pensionsordning har kunnet fradrages, eller der har kunnet bortses fra disse, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark, selvom personen f.eks. er fraflyttet landet på udbetalingstidspunktet. Uden en sådan bestemmelse ville Danmark ikke kunne beskatte udbetalinger fra ordningen efter, at personen er fraflyttet landet, selvom indbetalingerne har været skattebegünstiget her i landet, da pensionsordningen er tegnet i et udenlandsk forsikringsselskab mv.

Tilsvarende skal personen indvillige i at blive beskattet af udbetalinger (løbende, ratevise og sumudbetalinger) fra pensionsordningen efter reglerne i denne lov i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet. Uden en sådan bestemmelse vil der kunne spekuleres i at placere fradragsberettigede pensionsordninger i et land, hvor Danmark efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan beskatte ordningen, og hvor beskatningen af udbetalingerne er lempeligere end i Danmark.

Personen skal endelig indvillige i, at livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet påtager sig forpligtelserne som nævnt i § 15 C, stk. 1, nr. 4, jf. nedenfor. Ved personens indvilligelse løser den pågældende således selskabet mv. fra en eventuel tavshedspligt, der måtte gælde for selskabet mv. efter hjemlandets regler.

For det *fjerde* skal pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i lovens kapitel 1. Det er således et krav, at hvis der eksempelvis er tale om en pensionsordning med løbende udbetalinger i en pensionskasse, skal pensionskassen opfylde betingelserne i den foreslåede bestemmelse i lovens § 3. Desuden skal selskabet mv. indvillige i at påtage sig de samme forpligtelser mv., der pålægges forsikringsselskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af lovens kapitel 1 her fra landet. Selskaberne mv. skal således f.eks. årligt dels sende oplysninger om ordningen, herunder om indbetalinger, udbetalinger og afkast samt eventuelle ændringer i ordningen med henblik på godkendelse, dels indeholde og indbetale afkastskatten samt skatten eller afgiften, herunder afgiften ved ophævelse af en ordning i utide, der hviler på eventuelle udbetalinger. Det foreslås i det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), at skattepligten af det løbende afkast overføres fra forsikringsselskaberne mv. til de enkelte pensionsopsparende, og at skat af det løbende afkast opkræves af selskaberne mv., hvilket dermed tillige skal gælde for de her omhandlede udenlandske forsikringsselskaber mv. Forsikringsselskaberne mv. skal derfor inden for rammerne af opsparingen tillige hæfte (solidarisk med personen) for eventuelle skattekrav.

For det *femte* må pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet ikke have en virksom tilbagekaldelse efter den foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 3. Hvis en person således ansøger om godkendelse efter denne bestemmelse, og det pågældende forsikringsselskab mv. er omfattet af en virksom tilbagekaldelse, kan ansøgningen afvises uden videre sagsbehandling.

Endelig og for det *sjette* er det en betingelse for godkendelse, at der findes en informationsudvekslingsaftale mellem Danmark og det land, hvori pensionsordningen er oprettet. Dette kan enten være bistandsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst (som indeholder en bestemmelse om udveksling af

oplysninger). Danmark har aftaler om udveksling af oplysninger med alle EU- og EØS-lande, bortset fra Liechtenstein. Den manglende aftale i forhold til Liechtenstein medfører, at en pensionsordning oprettet dér ikke vil kunne godkendes som fradrags- eller bortseelsesberettiget.

Det foreslås, at SKAT skal kunne godkende pensionskasser, livsforsikringsselskaber eller kreditinstitutter i et andet land inden for EU/EØS end Danmark til at kunne udbyde skattebegunstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet skal anmode om godkendelsen. Der er ikke noget til hinder for, at godkendelsen alene giver ret til at udbyde en enkelt type pensionsordning.

Det er for det *første* en betingelse, at den pensionsordning, som pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet ønsker at udbyde på det danske pensionsmarked, til fulde opfylder betingelserne i lovens kapitel 1, og at pensionsordningen er tarifmæssigt opbygget, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 1 og 2.

For det *andet* skal pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller kreditinstituttet opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i lovens kapitel 1. Det er således et krav, at hvis der eksempelvis er tale om en pensionsordning med løbende udbetalinger i en pensionskasse, skal pensionskassen opfylde betingelserne i den foreslåede bestemmelse i lovens § 3. Desuden skal selskabet mv. indvillige i at påtage sig de samme forpligtelser mv., som pålægges selskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af lovens kapitel 1 her fra landet. Selskaberne mv. skal således f.eks. årligt dels sende oplysninger om ordningen, herunder om indbetalinger, udbetalinger og afkast samt eventuelle ændringer i ordningen med henblik på godkendelse, dels indeholde og indbetale afkastskatten samt skatten/afgiften, der hviler på eventuelle udbetalinger. Det foreslås i det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), at skattepligten af det løbende afkast overføres fra forsikringsselskaberne mv. til de enkelte pensionsopsparere, og at skat af det løbende afkast opkræves af forsikringsselskaberne mv., hvilket dermed tillige skal gælde for de her omhandlede udenlandske selskaber mv. Forsikringsselskaberne mv. skal derfor inden for rammerne af opsparingen tillige hæfte (solidarisk med personen) for eventuelle skattekrav, dvs. såvel skat af afkastet som skat af udbetalinger fra ordningen.

For det *tredje* er det en betingelse for godkendelse, at der findes en informationsudvekslingsaftale mellem Danmark og det land, hvori pensionsordningen er oprettet, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 6.

Indgår penge- og pensionsinstituttet herefter en aftale om pensionsopsparing med en person, vil pensionsordningen efter oprettelsen være godkendt for personen i det omfang, instituttet på vegne af SKAT indhenter en erklæring som anført ovenfor under stk. 1. Når en pensionskasse, et livsforsikringsselskab eller et kreditinstitut ønsker at udbyde deres pensionsordninger til det danske pensionsmarked, stilles det som krav, at de på vegne af SKAT indhenter sådanne erklæringer fra deres pensionskunder på det danske marked.

En godkendelse efter stk. 2 får herefter samme retsvirkning for den enkelte person som en godkendelse efter stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse kan SKAT tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt.

Som udgangspunkt vil en tilbagekaldelse af en godkendelse efter stk. 1 af en enkelt pensionsordning have den retsvirkning, at ordningen må anses for ophævet med den virkning, at der skal svares afgift efter reglerne i lovens § 30, stk. 1.

Tilbagekaldelsessituationen vil formentlig typisk opstå i situationer, hvor pensionskassen, livsforsikrings-

selskabet eller kreditinstituttet ikke er indstillet på at overholde sine forpligtelser i henhold til godkendelsen. Tilbagekaldelsen er således en sanktionsmulighed over for forsikringsselskaber mv., som ikke overholder deres forpligtelser mv.

Tilbagekaldelsen er virksom indtil videre, men i selve tilbagekaldelsen kan det være anført, hvorledes forsikringsselskabet mv. kan komme ud af en tilbagekaldelse. Således er der tale om en fleksibel sanktionsmulighed over for selskabet mv., hvor fastsættelsen af vilkårene for tilbagekaldelsen kan afstemmes med grovheden af selskabets mv. misligholdelse af sine forpligtelser.

Uanset graden af misligholdelse fra selskabets mv. side vil en virksom tilbagekaldelse altid medføre et stop for godkendelse af nye pensionskunder.

Et eksempel på, hvornår det må anses for berettiget at forlange samtlige pensionsopspareres ordninger ophævet eller overflyttet til et andet selskab mv. inden for kort tid, kan være, hvis det i et konkret tilfælde viser sig, at et udenlandsk selskab mv. ikke vil indeholde og indbetale afgift efter pensionsbeskatningsloven.

Ved beskatning i situationer som nævnt i stk. 1, nr. 3, medregnes ikke udbetalinger, der svarer til indbetalinger (opgjort efter et krone til krone princip), som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet.

Reglen vedrører for det *første* den situation, hvor en person, der har indvilliget i beskatning af udbetalinger fra ordningen, der modtages efter, at personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller som modtages efter, at personen ikke længere anses for hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, modtager udbetalinger fra ordningen. Personen har indvilliget i, at selvom vedkommende er fraflyttet landet på udbetalingstidspunktet, skal der ske beskatning til fordel for Danmark, når indbetalingerne på ordningen har kunnet fradrages, eller der har kunnet bortses fra disse, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst her i landet.

Reglen vedrører for det *andet* den situation, hvor en person, der har indvilliget i beskatning af udbetalinger fra pensionsordningen, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet, modtager udbetalinger fra ordningen.

Den del af udbetalingen af værditilvæksten på en ordning, som hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet, medregnes i den skattepligtige indkomst. Dermed kan beskattede midler (ledig likviditet) ikke med skattemæssig fordel anbringes på en skattebegünstiget pensionsordning, hvor afkastet er lempeligt beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven, i forhold til fri opsparing, hvor afkastet er indkomstskattepligtigt.

Særligt for så vidt angår udbetalinger, der er skattepligtige i den førstnævnte situation, foreslås ligningslovens § 33, stk. 1, at finde tilsvarende anvendelse, hvis pensionsopspareren er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst i en anden stat end den stat, hvori pensionsordningen er oprettet, og sidstnævnte stat opkræver kildeskat af udbetalingen.

Forslaget regulerer således den særlige situation, hvor en godkendt pensionsopsparing i udlandet kommer til udbetaling på et tidspunkt, hvor pensionsopspareren er hjemmehørende i et tredjeland, og hvor det land, hvori pensionsopsparingen er oprettet, opkræver skat af udbetalingen. Pensionsopspareren vil i denne situation være skattepligtig af udbetalingen til det land, hvori pensionsordningen er oprettet, til Danmark, jf. den pågældendes persons accept af at lade sig beskatte i Danmark, og endelig til det land, som den pågældende er hjemmehørende i. Bestemmelsen sikrer, at personen i den danske skat vil

kunne modregne skat, der er betalt til det land, hvori pensionsordningen er oprettet. Om personen i den skat, som personen skal betale til sit bopælsland, vil kunne modregne skatten betalt til det land, hvori pensionsordningen er oprettet, vil afhænge af bopælslandets regler. Skatten vil ikke kunne modregnes i skat betalt til Danmark.

Det udenlandske forsikringsselskab mv. er som vilkår for godkendelsen skattemæssigt sidestillet med et forsikringsselskab mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1 her fra landet. Forsikringsselskabet mv. skal således opfylde de samme forpligtelser mv., som danske forsikringsselskaber mv. i forbindelse med udbetalingen mv. Det vil sige, at selskabet mv. skal sørge for at indberette, indeholde og indbetale skatten eller afgiften til de danske skattemyndigheder. Ved forsikringsselskabets skattemæssige sidestillelse bliver personen samtidig begrænset skattepligtig til Danmark af udbetalingerne mv. fra pensionsordningen i samme omfang, som hvis ordningen var oprettet i et dansk forsikringsselskab mv.

Det præciseres endvidere i stk. 4, at en overførsel af ordningen til en anden ordning for samme person efter flytningen fra Danmark ikke behandles som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af pensionsbeskatningsloven §§ 41-44, såfremt personen havde været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Danske sedler og mønter er altid lovligt betalingsmiddel i Danmark. Det følger af lov om Danmarks Nationalbank § 8 og møntlovens § 4 (jf. dog kontantforbuddet i 2 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme). Fremmed valuta er derimod ikke lovligt betalingsmiddel i Danmark. Der skal derfor ske omregning fra fremmed valuta i forbindelse med indberetning af indbetalinger og indeholdelse af indkomstskat og afgift efter pensionsbeskatningsloven og i forbindelse med indberetning og indbetaling af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

I forbindelse med overholdelsen af beløbsgrænser og reglerne om indbetalinger til pensionsordninger med lige store beløb over 10 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4, er det nødvendigt at sikre beløbsmæssig overensstemmelse mellem pensionsindbetalingerne og penge- og pensionsinstituttets indberetning, da valutakursudsving i en eventuel periode mellem indbetalingen og indberetningen ellers vil kunne få u hensigtsmæssige skattemæssige konsekvenser for pensionsopspareren. Tilsvarende er det vigtigt at sikre overensstemmelse mellem værdien af pensionsudbetalingerne og slutskatten heraf i forbindelse med udarbejdelse af selvangivelse og årsopgørelse. Det foreslås derfor, at omregning fra fremmed valuta i forbindelse med indberetning af indbetalinger og indeholdelse af indkomstskat og afgift af udbetalinger efter denne lov foretages til Nationalbankens middeltkurs på forfalds- eller indbetalingstidspunktet, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, henholdsvis indeholdelsestidspunktet. Ved indberetning og indbetaling af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven foreslås det, at omregningen sker til Nationalbankens middeltkurs ved udgangen af indkomståret. Det sikrer mindst mulige administrative omkostninger for det udenlandske penge- og pensionsinstitut i forbindelse med indberetningen og indbetalingen.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 og om godkendelse af pensionskasser, livsforsikringsselskaber og kreditinstitutter efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne udnyttes til at udstede nærmere regler om, hvordan pensionskasser, livsforsikringsselskaber og kreditinstitutter, der ønsker godkendelse efter § 15 C, vil kunne dokumentere pensionsordningens opbygning og indhold.

Skatteministeren bemyndiges desuden til at fastsætte nærmere regler om tilbagekaldelser efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3, herunder om vilkårene for tilbagekaldelsen og om en periode, i hvilken

pensionsopsparerne kan flytte pensionsordninger til en anden pensionskasse mv., uden at § 30, stk. 1, finder anvendelse.

Landsskatteretten afgør klager over SKATs afgørelser efter § 15 C, jf. skatteforvaltningslovens § 11.

Til § 15 D

Personer, der kommer her til landet, og som har en udenlandsk pensionsordning, vil ikke nødvendigvis ved oprettelsen af pensionsordningen have overvejet - eller have haft grund til at overveje - om indbetalinger på ordningen opfylder betingelserne i den danske pensionsbeskatningslov, og dermed om ordningen berettiger til fradragsret eller bortseelsesret.

Det foreslås derfor, at SKAT kan godkende, at indbetalinger på sådanne udenlandske ordninger, berettiger til fradragsret eller bortseelsesret, selvom den pågældende ordning ikke fuldt ud opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Godkendes ordningen, vil indbetalingerne på den være fradrags- eller bortseelsesberettigede, ligesom der vil være adgang til skattefri overførsel til tilsvarende afsnit I ordninger, jf. pensionsbeskatningslovens § 41. At visse udenlandske ordninger kan godkendes som skattebegunstigede, selvom de ikke fuldt ud opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens afsnit I, medfører ikke, at alle udenlandske ordninger kan godkendes på sådanne lempeligere vilkår. Udenlandske pensionsordninger, som oprettes her fra landet, skal fuldt ud opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, jf. nærmere den foreslåede bestemmelse i lovens § 15 C.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse for personer, der i forbindelse med tilflytning til Danmark er omfattet af pensionsordninger, der er oprettet i pensionskasser, livsforsikringsselskaber eller kreditinstitutter i andre lande inden for EU/EØS end Danmark, og som ved tilflytningen bliver fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark. Bestemmelsen vil således ikke alene finde anvendelse på personer fra andre lande end Danmark, men også personer, der normalt er bosat i Danmark, men som f.eks. har været i udlandet for at arbejde, og i den forbindelse blevet omfattet af en pensionsordning i et forsikringsselskab mv. med hjemsted i en anden medlemsstat. Det er dog et krav, at personen på oprettelsestidspunktet ikke var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland. Derved forudsætter godkendelsen på lempeligere vilkår et grænseoverskridende element. Desuden er det et krav, at den skattepligtige ikke har været fuldt skattepligtig til Danmark eller begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst eller erhvervsmæssig indkomst inden for de seneste tre år forud for tilflytningen til Danmark, jf. nedenfor.

For at den pågældende udenlandske ordning kan godkendes, er der en række betingelser, der skal være opfyldt.

For det *første* skal pensionsordningen på oprettelsestidspunktet have været berettiget til skattebegunstigelse for den pågældende, dvs. at bidragene til ordningen har kvalificeret til nedslag i personens skattepligtige indkomst.

Det er uden betydning, hvor omfattende skattebegunstigelsen har været, ligesom det ikke er en betingelse, at personen faktisk har kunnet udnytte skattebegunstigelsen. Nedslag eller lignende i grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag kan efter en konkret vurdering sidestilles med skattebegunstigelse, såfremt det klart kan udledes, at oprettelseslandet anser pensionsordningen for støtteværdig. Muligheden for at få godkendt en udenlandsk pensionsordning på lempeligere vilkår gælder ikke for ordninger, som ikke ved

oprettelsen berettigede til skattebegunstigelse. Personer med sådanne ordninger vil ikke opleve det som en hindring, at der ikke indrømmes skattebegunstigelse for indbetalinger til sådanne ordninger. Opfylder disse ordninger imidlertid til fulde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, vil ordningerne eventuelt kunne godkendes efter den foreslåede bestemmelse i lovens § 15 C.

Det er uden betydning for skattemyndighedernes godkendelse, om den pågældende udenlandske ordning er etableret som led i et ansættelsesforhold (arbejdsgiverordning) eller som en privat ordning, når ordningen i øvrigt opfylder betingelserne i lovens § 15 D, stk. 2 og 3.

Det er ikke en betingelse, at ordningen, der er oprettet med skattebegunstigelse, er oprettet i personens hjemland, da ordningen lige så vel kan være oprettet i et land, som vedkommende f.eks. midlertidigt har bosat sig i. Det er blot en betingelse, at indbetalinger til den udenlandske pensionsordning på oprettelsestidspunktet har kvalificeret til nedslag i personens skattepligtige indkomst. Det har tillige ingen betydning, at ordningen ved et midlertidigt ophold i et andet land, inden personen flytter til Danmark, ikke har berettiget til skattebegunstigelse. Har personen f.eks. oprettet en pensionsordning i Holland med skattebegunstigelse i 1990, og har personen i perioden 1999-2004 været bosat i England, hvor den pågældende ordning ikke har berettiget til skattebegunstigelse, vil ordningen kunne godkendes efter den foreslåede bestemmelse, forudsat at de øvrige betingelser for godkendelse er opfyldt. Herved tages der højde for, at især vandrende arbejdstagere vandrer fra land til land, og at indbetalinger til pensionsordninger ikke er skattebegunstigede i alle lande.

For det *andet* skal den skattepligtige før tilflytningen til Danmark have deltaget i og bidraget til pensionsordningen i mindst 1 år. Pensionsordningen skal således være oprettet senest 1 år før tilflytningen til Danmark. Det har ingen betydning, at ordningen ved et midlertidigt ophold i et andet land, inden personen flytter til Danmark, ikke har berettiget til skattebegunstigelse, hvorfor personen ikke har foretaget indbetalinger til pensionsordningen.

For det *tredje* er det en betingelse, at den skattepligtige ikke har været fuldt skattepligtig til Danmark eller begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst eller erhvervsmæssig indkomst inden for de seneste tre år forud for tilflytningen til Danmark. Det er således ikke muligt blot at bringe sin skattepligt til Danmark til ophør for en kortvarig periode med henblik på at tegne en pensionsaftale i udlandet og få den godkendt på lempelige vilkår i Danmark ved tilbageflytningen til Danmark.

For det *fjerde* skal pensionsordningen overordnet svare til en ordning, der opfylder betingelserne i lovens kapitel 1, for at kunne blive ligestillet med sådanne ordninger.

Pensionsordninger, der omfattes af lovens kapitel 1 har en række overordnede karakteristika, der som minimum skal være tilstede for, at den udenlandske ordning kan godkendes på lempeligere vilkår. For det første skal ordningen gå ud på at sikre pension. Ydelserne skal have karakter af pension, dvs. at den berettigede (eller de begunstigede) skal have et retligt krav på at modtage ydelserne eller sumudbetalingen. Hædersgaver, legater og anden form for understøttelse falder f.eks. ikke ind under dette begreb. I lighed hermed kan en social sikringsordning eller en sygeforsikring ikke betegnes som en pensionsordning.

Med pension må forstås indbetalinger til en ordning, hvor indbetalingerne forrentes og senere udbetales, når en forud aftalt hændelse (pensionsbegivenheden) indtræffer. Det vil sige, at formålet med ordningen skal være opsparing til alderdom eller sikring af sig selv eller nærtstående i forbindelse med invaliditet eller død. Ordninger, der åbenlyst ikke har disse karakteristika, kan ikke omfattes af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Selvom et EU/EØS-land f.eks. skattebegunstiger tingforsikringer, bør disse ikke omfattes af fradragsretten. Mere tvivlsomt er det, hvis man i udlandet skattebegunstiger indbetalinger til ulykkesforsikringer. Sådanne forsikringer er ikke omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, men

de minder på flere måder om invalideforsikringer, som kan være omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. I sådanne tilfælde bør der foretages en nærmere vurdering af den pågældende ordning. I det omfang en del af en pensionsordning vedrører et ikke-fradragsberettiget formål, må udgangspunktet være, at skatteyderen/selskabet mv. skal godtgøre hvilken del, der vedrører et fradragsberettiget formål. Samme metode anvendes i dag, hvor f.eks. gruppelivsforsikring, som ikke er fradragsberettiget, indgår i mange pensionskassers tilbud til deres medlemmer.

Følgende typer af pensionsordninger anerkendes efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens kapitel 1:

- 1) Ordninger med løbende udbetalinger
- 2) Kapitalpensionsordninger
- 3) Ratepensionsordninger

Hvis de udenlandske ordninger ikke tilnærmelsesvist opfylder de samme pensionsmål og derfor ikke kan kategoriseres under nogen af ovenstående ordninger, bør de ikke godkendes som fradragsberettigede/bortseelsesberettigede efter de danske regler.

De udenlandske ordninger skal være bidragsfinansierede, hvor arbejdsgiverens eller lønmodtagerens indbetalinger kan henføres til ordningen, da det ellers ikke vil være muligt at give fradrag eller bortseelsesret i den skattepligtige indkomst. Udenlandske ordninger omfattet af Forordning nr. 1408/71/EØF om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændigt erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, skal der ikke gives fradrag for efter pensionsbeskatningsloven, da disse allerede er omfattet af ligningslovens § 8 M, stk. 2.

Af mere specifikke krav, der bør kunne stilles til de udenlandske ordninger i forbindelse med en godkendelse på lempeligere vilkår, kan nedenstående nævnes. Da der skal ske en konkret vurdering af hver enkelt pensionsordning, er der ikke tale om en udtømmende opremsning.

Kendetegnende for pensionsordningerne, der i dag er omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, er blandt andet, at midlerne ikke må blandes med personens private midler, og at denne som udgangspunkt ikke må have privat rådighed herover i selve opsparingsperioden. Dette princip bør også håndhæves i forbindelse med godkendelse af udenlandske pensionsordninger på lempeligere vilkår ud fra en betragtning om, at der skal være sikkerhed for, at pensionsmidlerne er til stede på ordningen i hele opsparingsperioden. Det bør derfor ikke være muligt at få anerkendt en udenlandsk ordning, hvor de opsparede midler ikke er skarpt adskilt fra opsparerens andre aktiver, som vedkommende kan råde over.

Det formodes, at der - ligesom i Danmark - ikke i udlandet er mulighed for, at aktiver, der er skudt ind i en pensionsordning, ikke også reelt er overgået til pensionsordningen eller forsikringsselskabet mv., og der dermed er en skarp adskillelse mellem opsparerens egne aktiver og aktiver indskudt på ordningen. Hvis der ikke er en skarp adskillelse, skal der ikke ske godkendelse af en sådan ordning.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 kan en pensionsopsparer tidligst få udbetalt sin pension, når den pågældende når efterlønsalderen. Aldersgrænsen er begrundet i, at de opsparede midler skal anvendes til pensionering. Skatterådet kan dog tillade, at pensionen udbetales tidligere for særlige erhvervsgrupper, for hvem der gælder en obligatorisk lavere pensionsalder.

Når der er tale om en pensionsordning, som ønskes godkendt på lempeligere vilkår, bør de danske myndigheder have vished for, at ordningen ikke kan udbetales inden et tidspunkt, som efter danske normer kan anses for et anerkendelsesværdigt pensioneringstidspunkt. Derfor bør der ikke accepteres et

pensionstidspunkt, der ligger tidligere end 55 år, hvis der ikke som følge af et særligt erhverv i udlandet er accepteret en lavere pensionsalder dér. Landsskatteretten har ved en kendelse, der er offentliggjort i TfS 1998.221, afgjort, at en pensionsordning med en pensionsalder på 50 år bevirker, at ordningen ikke svarer til godkendte danske ordninger.

Hvis en særlig erhvervsgruppe i udlandet har fået tilkendt en lavere pensionsalder end det, der normalt gælder i det pågældende land, må de danske myndigheder også anerkende denne lavere pensionsalder. I Danmark har Skatterådet godkendt lavere pensionsalder for blandt andet balletdansere ved det Kongelige Teater og piloter. Det kan tænkes, at der i udlandet findes erhverv, som ikke er kendt i Danmark, men hvor opsparerer som følge af, at erhvervet medfører hurtig nedslidning, har mulighed for at opnå en tidligere udbetaling af pensionen. Dette kunne f.eks. være kulminearbejdere.

Selvom en lavere pensionsalder er godkendt for en særlig erhvervsgruppe, skal pensionen dog kun godkendes som fradragsberettiget i Danmark, hvis der i øvrigt efter danske normer er tale om pension.

Når en lavere pensionsalder er anerkendt for den pågældende opsparer, vil det betyde, at en udbetaling i overensstemmelse med ordningens vilkår, mens opsparerer er skattepligtig til Danmark, tillige skal anerkendes skattemæssigt i øvrigt. Det vil f.eks. sige, at ordningen ikke skal betragtes som førtidigt ophævet, hvis den kommer til udbetaling, når opsparerer f.eks. bliver 55 år.

En pensionsordning kan som udgangspunkt kun udbetales til normal beskatning i forbindelse med, at personen har opnået den krævede alder, der er indtrådt invaliditet eller ved personens død. Imidlertid er der i de senere år åbnet for, at pensionsmidler på kapitalpensioner også kan hæves ved livstruende sygdom samt ved børnepasningsorlov, jf. eksempelvis pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, nr. 3.

Hvis der i udenlandsk lovgivning findes lignende undtagelser i forbindelse med udbetalinger af kapitalpensioner, bør sådanne undtagelser tillige anerkendes. Ligeledes må det accepteres, at undtagelserne kan have en anden karakter end de danske, f.eks. at pensionen kan udbetales ved børns kritiske sygdom.

Når en ordning er anerkendt på lempeligere vilkår, vil det således betyde, at hævninger i overensstemmelse med ordningens vilkår skal accepteres skattemæssigt. Det vil f.eks. sige, at det ikke skal betragtes som en førtidig hævning, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, hvis der i forbindelse med f.eks. børns kritiske sygdom sker udbetaling fra ordningen, mens opsparerer er skattepligtig til Danmark.

Man bør dog ikke skattemæssigt anerkende udenlandske ordninger, hvor der generelt kan ske hævning af midlerne til almindeligt privatforbrug. Hvis dette er tilfældet kan en sådan ordning vanskeligt anses for en pensionsordning. Hvis en hævning af midlerne til almindeligt privatforbrug medfører, at der sker en økonomisk sanktionering svarende til hvad der gælder i Danmark, bør ordningen dog alligevel kunne accepteres.

I pensionsbeskatningsloven er der regler for, hvem en pensionsopsparer kan indsætte som begunstiget i forhold til en skattebegunstiget pensionsordning. Udgangspunktet er nærmeste pårørende, eller forsikredes ægtefælle, herunder fraskilte ægtefælle, eller livsarvinger, herunder stedbørn og disses livsarvinger. Bestemmelserne skal forstås således, at pensionsopsparerer f.eks. ikke kan indsætte sine forældre som begunstigede, såfremt denne har en ægtefælle eller andet, som må anses for nærmeste pårørende.

Udgangspunktet må være, at eventuelle udenlandske regler om, at der kan indsættes andre begunstigede end dem, som følger af de danske regler, skal accepteres. En anden samfundsstruktur kan begrunde et anderledes behov for at kunne indsætte andre som begunstiget, herunder f.eks. pensionsopsparerens forældre eller søskende.

Det kan herefter sammenfattes, at hvis en vandrende pensionsopsparer ønsker at få sin pensionsordning

skattemæssigt anerkendt i Danmark må det godtgøres, at ordningen overordnet set opfylder de samme mål og dermed de betingelser, som kræves af almindelige kapitel 1 ordninger i pensionsbeskatningsloven. Dette må bero på en konkret vurdering. I vurderingen bør ovenstående kriterier indgå samlet.

Endelig og for det *femte* er det en betingelse for godkendelse, at der findes en informationsudvekslingsaftale mellem Danmark og det land, hvori pensionsordningen er oprettet, jf. bemærkningerne til § 15 C, stk. 1, nr. 6, hvortil der henvises.

Det foreslås, at pensionsordningen skal være oprettet, mens personen ikke var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller mens personen var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne, således at anvendelsen af bestemmelsen forudsætter et grænseoverskridende element.

Det foreslås i den foreslåede bestemmelse i stk. 1, at den udenlandske pensionsordning, der ikke fuldt ud opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, på trods heraf kan godkendes som en kapitel 1 ordning, hvis nærmere opregnede betingelser er opfyldt. Ordningen godkendes som en kapitel 1 ordning for en periode af 60 måneder fra det tidspunkt, hvor den pågældende bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark.

Formålet med bestemmelsen i stk. 1 er at give såkaldte vandrende pensionsopspare, som f.eks. kommer her til landet for en kortere periode for at arbejde, og som i den forbindelse er omfattet af en pensionsordning, mulighed for at fradrage indbetalinger på sådanne ordninger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. I bestemmelsen anses en person for at være »vandrende« i 60 måneder. Efter udløbet af de 60 måneder anses personen for at have bosat sig i Danmark, og personen skal herefter undergives de samme regler som øvrige herboende. Den pågældende pensionsordning omfattes således ikke længere af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Dermed vil indbetalinger på den udenlandske pensionsopsparing ikke længere være fradragsberettigede eller kunne berettige til bortseelsesret efter lovens afsnit I.

Pensionsopsparerens vil inden for rammerne af pensionsbeskatningslovens § 41 kunne overføre ordningen uden skattemæssige konsekvenser til en ordning, der opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, hvis der fortsat ønskes fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne. Den udenlandske ordning kan dog ikke overføres uden skattemæssige konsekvenser til udenlandske pensionsordninger, der ikke i det hele opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Beholder pensionsopsparerens ordningen, der hidtil har været godkendt på lempeligere vilkår, efter udløbet af de 60 måneder, vil der ikke længere være fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger på ordningen, da ordningen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Efter de gældende regler medfører dette, at der skal svares en afgift på 60 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1. Da en afgift på 60 pct. kan virke uforholdsmæssig hård i sådanne situationer, foreslås det, at pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, ikke finder anvendelse i en sådan situation, hvor personen ønsker at beholde den pågældende udenlandske pensionsordning og indbetale herpå.

Herefter omfattes ordningen uden videre af pensionsbeskatningslovens afsnit II A, jf. det foreslåede 3. pkt. og den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 53 A. Efter denne bestemmelse vil der ske beskatning på udbetalingstidspunktet, hvis personen er bosiddende her i landet på dette tidspunkt, af de udbetalinger, der modsvares af indbetalinger, som den pågældende har fået fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Personen skal selvangive de skattepligtige beløb.

Kan pensionsordningen godkendes, foreslås det, at ordningen skattemæssigt behandles efter reglerne for den pensionsordning i kapitel 1, som ordningen ligner mest. Ordningen vil typisk ikke entydigt matche

én af de godkendte typer af pensionsordninger i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Derfor vil der samtidig med den skattemæssige godkendelse af den udenlandske ordning skulle tages stilling til, hvilken af de kendte danske typer af pensionsordninger, som den pågældende ordning skal anses for at svare til, herunder skal ordningen udstedes med en skattekode, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskatningen af pensionsordninger. Begrundelsen for den indplacering, der vælges, er, at en vandrende pensionsopsparer herefter som udgangspunkt skattemæssigt skal stilles på samme måde som en herboende, der har tegnet en næsten tilsvarende dansk eller udenlandsk pensionsordning her fra landet.

Den udenlandske ordning vil herefter være underlagt reglerne i skattelovgivningen, som gælder for denne type af pensionsordning. Bidrag og præmier til pensionsordningen er dog alene fradrags- eller bortseelsesberettigede i det omfang, de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet. Opererer det pågældende land således f.eks. med beløbsgrænser for indskud på fradragsberettigede pensionsordninger, vil den pågældende maksimalt kunne fradrage et beløb svarende til beløbsgrænsen i sin skattepligtige indkomst. Den skattepligtige skal i forbindelse med selvangivelsen over for SKAT kunne dokumentere, at indbetalingen ville have kunnet være fradraget med det selvangivne beløb.

Tilsvarende foreslås det, at fradragsfordelings- og efterbeskatningsreglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 18, 18 A og 19 A-E, ikke finder anvendelse for pensionsordninger, der er godkendt efter den foreslåede § 15 D. Efter udløbet af 60-måneders perioden, hvorefter ordningen vil være omfattet af lovens § 53 A, ville det eksempelvis være problematisk, hvis den pågældende pensionsopsparer skulle fortsætte et 10-årigt indbetalingsforløb, jf. lovens § 18, stk. 4, for at undgå efterbeskatning af de foretagne fradrag efter lovens § 18 A, uanset at der ikke længere vil være fradragsret for indbetalingerne efter overgangen til beskatning efter lovens § 53 A. Tilsvarende vil det også kunne anses for urimeligt, hvis et kapitalindskud på en pensionsordning fradragsmæssigt vil skulle fordeles over 10 år, jf. lovens § 18, stk. 3, uanset at der ikke vil være fradrag efter udløbet af 60-måneders perioden. En vandrende arbejdstager ville kunne opleve sådanne regler som hindringer for den pågældendes fri bevægelighed. I stedet vil den pågældende som nævnt have fradragsret eller bortseelsesret i det omfang, bidraget eller præmien efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, ville være fradrags- eller bortseelsesberettiget efter lovgivningen i det land. Dermed stilles den vandrende arbejdstager således i videst muligt omfang, som om den pågældende fortsat var omfattet af det pågældende lands fradragsregler, hvorved de danske pensionsbeskatningsregler ikke stiller sig hindrende i vejen for den pensionsopsparing, den pågældende har påbegyndt i udlandet.

Den udenlandske ordning vil som nævnt i øvrigt være underlagt reglerne i skattelovgivningen, som gælder for denne type af pensionsordning. Svarer den udenlandske pensionsordning f.eks. mest til en rateforsikring, vil ordningen i en overførselssituation ikke kunne overføres uden skattemæssige konsekvenser til en kapitalforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 41.

Den skatteretlige kvalifikation af pensionsordningen vil herudover få betydning for skatteværdien af fradraget, dvs. om indbetalingerne berettiger til fradragsret som til en kapitalpensionsordning eller som til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller ratepensionsordning, og endvidere kan det få betydning for beskatningen af udbetalinger.

Hvis der er mulighed for såvel løbende udbetalinger som sumudbetalinger i den enkelte pensionsordning skal der tages stilling til, hvorledes en sådan ordning skattemæssigt skal behandles. Der er formentligt flere varianter heraf. Den første er den situation, hvor en på forhånd bestemt procentdel af pensionsudbetalingerne skal udbetales som sumbeløb. I denne situation må fradraget opdeles forholdsmæssigt, medmindre anden fordeling kan finde støtte i policen. Ved en forholdsmæssig fordeling vil den del af

indbetalingerne, som herefter vedrører kapitalpensionsdelen være undergivet begrænset fradragsret, og den anden del undergivet fuld fradragsret.

En anden situation kan være, at pensionsopsparereren ifølge policen har krav på et bestemt sumbeløb ved pensioneringstidspunktet kombineret med rateudbetalinger over en årrække. Ydermere kan man forestille sig en situation, hvor den udenlandske ordning slet ikke skelner mellem de to muligheder, men f.eks. lader det være op til den enkelte at tage stilling til, om denne vil have beløbet helt eller delvist som engangsudbetaling på pensioneringstidspunktet. Udenlandske forsikringsselskaber mv. må formodes ikke at være vant til at foretage opdelingen af pensionsindbetalinger i den del, der vedrører sumbeløb, og den del, der vedrører de løbende eller ratevise udbetalinger, såfremt der i det pågældende udland ikke foretages en skattemæssig skelnen mellem de to typer af ordninger. I det tilfælde, hvor en udenlandsk pensionsordning giver mulighed for sumudbetalinger i stedet for rateudbetalinger eller løbende udbetalinger, må det således lægges til grund, at pensionsopsparereren vil benytte sig heraf i fuldt omfang, og at den del af pensionsindbetalingerne, som kan henføres til kapitalpensionsdelen, alene kan fradrages efter reglerne i pensionsbeskatningsloven for kapitalpensionsordninger, mens den resterende del som udgangspunkt må kunne fradrages fuldt ud også i eventuel topskat som svarende til fradrag for en pensionsordning med rateudbetalinger eller løbende udbetalinger.

I forbindelse med godkendelsen af ordningen vil det derfor blive vurderet, hvorledes pensionsordningen skal kvalificeres, herunder om den skal vurderes som to forskellige ordninger. I det omfang pensionsordningen indeholder elementer af både kapitalpension samt pensionsordning med rateudbetalinger eller løbende udbetalinger, må det være forsikringsselskabet mv., som skal oplyse, hvilken del af indbetalingerne, der vedrører de enkelte dele. En oplysning som ligningsmyndighederne kan efterprøve. Alternativt kan myndighederne selv foretage en skønsmæssig opdeling af ordningen, hvis ikke den vandrende pensionsopsparerers forsikringsselskab mv. ser sig i stand til at foretage en opdeling, eller hvis dennes opdeling vurderes som mangelfuld.

Om en vandrende pensionsopsparer i forbindelse med godkendelsesproceduren kan fraskrive sig retten til sumudbetalinger, og om det udenlandske penge- og pensionsinstitut har accepteret fraskrivelsen, må bero på en konkret vurdering heraf. I hvert fald må det gælde, at det alene kan finde sted med virkning fra fraskrivelsestidspunktet. Overgangen fra en kapitalpension til en ratepension er ikke en afgiftspligtig disposition, jf. lovens § 41, stk. 1, nr. 4-6, hvorfor det heller ikke synes at være betænkeligt at acceptere, at vandrende personer kan foretage en sådan fraskrivelse af retten til sumudbetalinger.

Ønsker pensionsopsparereren senere at trække fraskrivelsen tilbage, vil noget sådant ikke kunne ske uden skattemæssige konsekvenser efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Indtræder der afgiftspligt i løbet af 60-måneders perioden, skal pensionsopsparereren indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne som nævnt i § 38.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 1, at personen skal være fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, for at den pågældende pensionsordning kan godkendes på lempeligere vilkår, forudsat at en række betingelser er opfyldt. For at give personer, som oppebærer hovedparten af deres samlede indkomst i Danmark, men som ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, samme adgang som fuldt skattepligtige til at få godkendt en pensionsordning på lempeligere vilkår, foreslås det, at bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for grænsegængere omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, dvs. begrænset skattepligtige, som oppebærer mindst 75 pct. af deres erhvervmæssige indkomst fra kilder i Danmark.

Kendetegnende for disse begrænset skattepligtige er, at de har mulighed for ved indkomstopgørelsen at foretage de samme fradrag som fuldt skattepligtige. De fradrag, der gives adgang til, er renteudgifter i for-

bindelse med skatteyderens private bolig, øvrige private renteudgifter, indbetalinger til pensionsordninger og A-kasse, underholdsbidrag samt bidrag til velgørende foreninger.

Grænsegængerne stilles endvidere ved skatteberegningen som fuldt skattepligtige. Det indebærer bl.a., at der for gifte personer er adgang til overførsel af uudnyttet person- og bundfradrag og til overførsel af underskud mellem ægtefæller.

Begrænset skattepligtige, der ikke omfattes af grænsegængerreglerne, har kun fradrag for udgifter, der vedrører den danske indkomsterhvervelse, og ikke for private renteudgifter, pensionsindbetalinger, underholdsbidrag m.m. Ved skatteberegningen tages ikke hensyn til deres familiemæssige forhold, og der vil eksempelvis ikke kunne overføres uudnyttet personfradrag fra en eventuel udenlandsk ægtefælle. Ligningsmæssige fradrag samt lempelse for familiemæssige forhold ved skatteberegningen vil normalt i stedet blive givet og udnyttet i bopælsstaten efter dette lands regler herom.

De gældende regler for grænsegængere i kildeskattelovens afsnit I A er foranlediget af, at EF-Domstolen i to præjudicielle sager har fastslået, at medlemsstaterne i sådanne tilfælde ved indkomstopgørelsen er forpligtet til at give ligningsmæssige fradrag i samme omfang som til fuldt skattepligtige, samt ved skatteberegningen at tillade diverse familiemæssige lempelser som fuldt skattepligtige har adgang til, jf. domme afsagt den 14. februar 1995 (Schumacher-sagen) og den 11. august 1995 (Wielockx-sagen).

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, dvs. hvilke ordninger, der kan godkendes på lempeligere vilkår. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne udnyttes til at udstede nærmere regler om, hvordan pensionsopspareren, der ønsker godkendelse efter § 15 D, vil kunne dokumentere pensionsordningens opbygning og indhold, og den skattemæssige behandling af pensionsordningen før tilflytningen til Danmark.

Landsskatteretten afgør klager over SKATs afgørelser efter § 15 D, jf. skatteforvaltningslovens § 11.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 20 medregnes udbetalinger fra visse pensionsordninger til den skattepligtige indkomst, uanset om der har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne.

Det foreslås at indskrænke denne bestemmelse, således at udbetalinger, der svarer til indbetalinger (opgjort efter et krone til krone princip), som personen ikke har opnået hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Princippet bag den foreslåede bestemmelse er det samme som i den foreslåede bestemmelse i lovens § 32, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, om afgifter af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens afsnit I, samt delvist den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, om beskattningen af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens afsnit II A. Der foreligger en formodning for, at der har været enten fradragsret eller bortseelsesret for alle indbetalinger til pensionsordningen. Det er således op til indehaveren af pensionsordningen at dokumentere eller sandsynliggøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Dette gælder også, hvor indbetalingerne ligger langt tilbage i tid, hvor det kan være vanskeligt for indehaveren at fremskaffe dokumentationen, som for eksempel en erklæring herom fra udenlandske skattemyndigheder.

Udbetalinger, som modsvarer af fradragsberettigede indbetalinger, medregnes til den skattepligtige ind-

komst, uanset at indbetalingerne efter omstændighederne ikke har haft fradragsmæssig virkning for den pågældende skatteyder. Det kan være tilfældet, hvis skatteyderens indkomst ikke overstiger personfradraget, eller hvis skatteyderens indkomst er undergivet lempelse efter ligningslovens § 33 A. Meningen med reglen er alene at kompensere for situationer, hvor der ikke har været fradragsret for pensionsindbetalinger, men ikke hvor fradragsretten ikke har kunnet udnyttes.

Tilsvarende medregnes udbetalinger, som modsvares af fradragsberettigede indbetalinger, til den skattepligtige indkomst, uanset at indbetalingerne ikke har haft fuld fradragsværdi i den pågældendes skattepligtige indkomst. Hvis der eksempelvis er foretaget indbetalinger på en pensionsordning, som ikke berettiger til fradrag i højere progressionstrin, vil udbetalingerne blive beskattet. Er der på den anden side tale om, at en beløbsgrænse for fradrag er overskredet, således at den overskydende indbetaling ikke er fradragsberettiget, vil udbetalinger, der modsvares af denne del af indbetalingen, være skattefrie.

Også den del af udbetalingen af værditilvæksten på en ordning, som hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, medregnes i den skattepligtige indkomst. Dermed kan beskattede midler (ledig likviditet) ikke med skattemæssig fordel anbringes på en skattebegünstiget pensionsordning, hvor afkastet er lempeligt beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven, i forhold til fri opsparing, hvor afkastet er indkomstskattepligtigt.

For at illustrere virkningerne af den foreslåede bestemmelse kan følgende eksempel opstilles:

En person, som ejer en privattegnet ratepensionsordning, hvor der i udlandet har været fradragsret i en periode på 10 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr. og ikke fradragsret i en periode på 3 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr., flytter til Danmark, hvor personen får godkendt pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 15 D. I Danmark indbetales i en periode på 5 år årligt 100.000 kr. Herefter får personen godkendt ordningen efter lovens § 15 C. Samlet indestående på pensionsordningen på opgørelsestidspunktet er inkl. værditilvæksten 1.500.000 kr., hvoraf de 150.000 kr. svarer til indbetalinger foretaget uden fradragsret, som herefter vil kunne udbetales skattefrit forholdsmæssigt fordelt over ratepensionens udbetalingsforløb.

I eksemplet udbetales en rate på 150.000 kr. fra ratepensionsordningen. Den del på 150.000 kr. af den samlede ordning, som vedrører perioden uden fradragsret, skal ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, fordi denne del hidrører fra indbetalinger foretaget uden fradrags- eller bortseelsesret. Til den skattepligtige indkomst medregnes således alene en forholdsmæssig andel af udbetalingen, $(1.350.000 \text{ kr.} / 1.500.000 \text{ kr.} \text{ gange } 150.000 \text{ kr.})$ dvs. 135.000 kr., mens de resterende 15.000 kr. udbetales skattefrit.

Hvis det ikke er muligt at foretage en begrundet opgørelse af, hvilken del af ordningen som hidrører fra indbetalingerne, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, må skattemyndighederne være berettiget til at foretage en skønsmæssig opdeling af ordningen ud fra de foreliggende oplysninger.

Udbetalinger fra afsnit I ordninger i overensstemmelse med de aftalte vilkår beskattes efter reglerne i § 20 og §§ 25-29 C. Dette indebærer, at udbetalinger fra en godkendt udenlandsk ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C og fra en ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 D i 60-måneders perioden beskattes efter de nævnte regler ligesom andre afsnit I ordninger. Hvis der foretages dispositioner over en ordning omfattet af § 15 C eller af § 15 D inden for 60-måneders perioden, så ordningen ikke længere opfylder betingelserne i lovens kapitel 1, skal der betales afgift af ordningen efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 30.

En opdeling af udbetalinger i en skattepligtig og en skattefri del kan såvel for skattemyndigheder som for forsikringsselskaberne mv. være administrativt besværlig, f.eks. i forbindelse med indberetninger af udbetalinger mv. Det foreslås derfor, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den skattefritagne

del af udbetalingen efter den foreslåede bestemmelse i stk. 4, herunder om hvordan pensionsopsparerer og forsikringsselskabet mv. vil kunne dokumentere udskillelsen af de indbetalinger og værditilvæksten på disse, som vil berettige til skattefritagelse.

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., at der skal betales en afgift på 60 pct. ved en ændring af vilkårene for udbetaling fra en rateforsikring eller rateopsparing efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Der er dog praksis for, jf. Ligningsvejledningen 2007, pkt. A.C.1.4.3, at udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet kan ændres, indtil første rateudbetaling finder sted. Det foreslås, at denne praksis lovfæstes. Der henvises nærmere herom til lovforslagets § 1, nr. 26.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af vedtagelsen af forslag til lov om finansiel virksomhed, jf. lov nr. 453 af 10. juni 2003.

Der er tale om to konsekvensrettelser som følge af ændrede paragrafnumre i pensionsafkastbeskatningsloven, der foreslås nyaffattet, jf. det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10).

Det fremgår af den gældende bestemmelse i lovens § 30 B, stk. 3, 1. pkt., at hvis den samlede værdi af rate- og kapitalpensioner, bortset fra den del, der er placeret i et unoteret aktie- og anpartsselskab, falder til under 350.000 kr. den 30. november i kalenderåret, skal kontohaveren enten afstå de unoterede aktier mv. eller erhverve de pågældende aktier mv. for frie midler. Baggrunden for det valgte opgørelsestidspunkt er, at for rate- og kapitalpensioner begynder indkomståret den 1. december i året forud for det tilsvarende kalenderår og slutter den 30. november i kalenderåret.

I det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) foreslås indkomståret for ordninger i pengeinstitutordninger omlagt til kalenderåret. Det foreslås, at opgørelsen af, om den samlede værdi af rate- og kapitalpensioner, bortset fra den del, der er placeret i et unoteret aktie- og anpartsselskab, er faldet til under 350.000 kr., fortsat skal følge indkomståret for pengeinstitutordningerne. Det indebærer, at opgørelsen af, om værdien er faldet til under 350.000 kr., fremover skal ske den 31. december.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 32, stk. 1, skal der svares afgift af udbetalinger, uanset om der har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne.

Det foreslås at indskrænke denne bestemmelse, således at udbetalinger, der svarer til indbetalinger (opgjort efter et krone til krone princip), som personen ikke har opnået hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, er afgiftsfrie.

Princippet bag den foreslåede bestemmelse er det samme som i den foreslåede bestemmelse i lovens § 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, om beskatningen af udbetalinger fra afsnit I ordninger, samt delvist den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, om beskatningen af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens afsnit II A. Der foreligger en formodning for, at der har været enten fradragsret eller bortseelsesret for alle indbetalinger til pensionsordningen. Det er således op til indehaveren af pensionsordningen at dokumentere eller sandsynliggøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Dette gælder uanset, at indbetalingerne kan være foretaget langt tilbage i tid, hvor det kan være en vanskelig opgave for indehaveren at fremskaffe dokumentationen, som for eksempel en erklæring herom fra udenlandske skattemyndigheder.

Også den del af udbetalingen af værditilvæksten på en ordning, som hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, er afgiftspligtig. Dermed kan (beskattet) likviditet ikke

med skattemæssig fordel anbringes på en skattebegünstiget pensionsordning, hvor afkastet er lempeligt beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven, i forhold til fri opsparing, hvor afkastet er indkomstskattepligtigt.

For at illustrere virkningerne af den foreslåede bestemmelse kan følgende eksempel opstilles:

En person, som ejer en privattegnet ratepensionsordning, hvor der i udlandet har været fradragsret i en periode på 10 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr. og ikke fradragsret i en periode på 3 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr., flytter til Danmark, hvor ordningen herefter godkendes som en kapitel 1 ordning efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, og indbetaler i en periode på 5 år årligt 100.000 kr. Herefter får personen godkendt ordningen efter lovens § 15 C. Samlet indestående på pensionsordningen på opgørelsestidspunktet er inkl. værditilvæksten 1.500.000 kr., hvoraf de 150.000 kr. svarer til indbetalinger foretaget i perioden uden fradragsret.

I eksemplet anses pensionsordningen for ophævet efter reglerne i lovens § 30, stk. 1, 1. pkt., og pålægges derfor en afgift på 60 pct. De 150.000 kr. udgår af beregningen af afgiften, fordi de svarer til indbetalinger foretaget uden fradrags- eller bortseelsesret, hvorefter afgiften kan opgøres til 60 pct. af 1.350.000 kr. eller i alt 810.000 kr.

Hvis det ikke er muligt at skabe en begrundet opgørelse af, hvilken del af ordningen som hidrører fra indbetalingerne, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, må skattemyndighederne være berettiget til at foretage en skønsmæssig opdeling af ordningen henset til de foreliggende oplysninger.

En opdeling af udbetalinger i en afgiftspligtig og en afgiftsfri del kan administrativt såvel for skattemyndigheder som for forsikringsselskaberne være svær at håndtere, f.eks. ved indberetninger af udbetalinger mv. Det foreslås derfor, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den afgiftsfritagne del af udbetalingen efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, 2. pkt., jf. også bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i lovens § 20, stk. 5, jf. forslaget § 1, nr. 17.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven efter det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), foreslås omlagt fra forsikringsselskaberne mv. til de enkelte pensionsopsparere. Efter nævnte lovforslag bliver den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 7 til § 10, og den gældende bestemmelse i lovens § 7, stk. 7, bliver til § 10, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 27-30.

Pensionsbeskatningslovens § 41 indeholder reglerne for skatte- og afgiftsfri overførsel af en række pensionsordninger fra en ordning til en anden bestående eller nyoprettet ordning. Der kan eksempelvis efter § 41, stk. 1, nr. 3, ske skatte- og afgiftsfri overførsel fra en rateforsikring eller rateopsparing til en anden rateforsikring eller rateopsparing, medmindre overførslen sker efter det tidspunkt, der i nogen af ordningerne er aftalt som tidspunktet for første udbetaling, jf. § 30, stk. 1, 2. pkt., eller kun én af pensionsordningerne omfattes af lovens § 15 A.

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., at der skal betales en afgift på 60 pct. ved en ændring af vilkårene for udbetaling fra en rateforsikring eller rateopsparing efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Der er dog praksis for, at udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet kan ændres, indtil første rateudbetaling finder sted. Det antages følgelig, at der efter lovens § 41 kan ske skatte- og afgiftsfri overførsel af en rateordning til en anden rateordning, indtil første rateudbetaling i én af ordningerne finder sted.

Hensynet bag reglen i pensionsbeskatningslovens § 30 er at undgå indkomstudjævning. Det er således

ikke meningen, at man skal have mulighed for at standse udbetalinger fra ordningen i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten, og i stedet indrette sig, så udbetalingen sker i et andet indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere, eventuelt fordi indkomsten er negativ.

Samme hensyn ligger bag reglen i pensionsbeskatningslovens § 41 om, at der ikke kan ske skatte- og afgiftsfri overførsel fra en rateordning til en anden rateordning, når overførslen - efter lovens ordlyd - sker efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling i ordningerne. Det antages som nævnt, at der i praksis kan ske skatte- og afgiftsfri overførsel af en rateordning til en anden rateordning, indtil første rateudbetaling i en af ordningerne finder sted.

Den nævnte regel kan imidlertid hæmme mobiliteten på pensionsmarkedet. Den beskyttelse af skatteprovenuet, der ligger bag reglen, kan varetages på en anden og mindre indgribende måde end ved at pålægge overførte pensionsordninger en afgift på 60 pct.

Det foreslås derfor for det *første*, at indtil der faktisk foretages udbetalinger fra en af ordningerne, dvs. første rateudbetaling finder sted, kan en rateordning overføres til en anden rateordning, selvom den rateordning, hvortil overførslen sker, har et andet aftalt udbetalingsforløb, idet pensionsopsparerer i alle tilfælde er berettiget til at ændre udbetalingsforløbet for en rateordning frem til det faktiske udbetalingstidspunkt. Det gælder for både den ordning, der overføres, og den ordning, hvortil overførslen sker. Forslaget må anses for en lovfæstelse af en eksisterende praksis, jf. ovenfor.

Anderledes forholder det sig, når udbetalingen fra en af ordningerne er påbegyndt. Det kan være den ordning, der ønskes overført til en anden ordning, der er under udbetaling. Det kan også være den ordning, som der skal ske overførsel til, der er under udbetaling. Også begge ordninger kan være under udbetaling.

Det foreslås for det *andet*, at der kan ske overførsel af en rateordning til en anden rateordning, hvor den ene eller begge ordninger er under udbetaling, når påbegyndte udbetalingsforløb i ordningerne kan fortsætte på samme vilkår. Ved udbetalingsforløb forstås udbetalingstidspunkter og udbetalingsperiode.

Der kan efter forslaget ske overførsel af en ordning under udbetaling til en nyoprettet ordning, når det fastsatte udbetalingsforløb i den overførte ordning fortsætter uændret i den nyoprettede ordning. Hvis der i den overførte ordning under udbetaling resterer eksempelvis 15 rateudbetalinger, skal udbetalingerne i den nyoprettede ordning, ligeledes ske i 15 rater. At det fastsatte udbetalingsforløb i den overførte ordning skal fortsætte uændret i den nyoprettede ordning indebærer, at der ikke kan ske en forlængelse eller forkortelse af udbetalingsperioden i den nyoprettede ordning. Resterer der eksempelvis 4 år af udbetalingsperioden i den overførte ordning, skal udbetalingsperioden i den nyoprettede ordning ligeledes være 4 år. Endelig kan der ikke ske nogen ændring af de fastsatte udbetalingstidspunkter.

Hvis den overførte ordning under udbetaling ønskes overført til en anden bestående ordning, og er denne ikke under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den anden bestående ordning herved får et udbetalingsforløb, der for det første viderefører udbetalingsforløbet i den overførte ordning uændret, og for det andet isoleret set får en udbetalingsperiode, som opfylder lovens betingelser om, at udbetalinger fra en rateordning skal ske i rater over mindst 10 år. Når de to ordninger sammenlægges, betyder det, at udbetaling af den anden bestående ordning vil blive påbegyndt. Har den ordning, der ønskes overført, et resterende udbetalingsforløb på eksempelvis 12 år, kan de to ordninger ikke sammenlægges til én ordning med et udbetalingsforløb på eksempelvis hverken 15 år eller 10 år. De to ordninger kan kun sammenlægges til én ordning, hvis denne får et (resterende) udbetalingsforløb på 12 år.

Da den ordning, hvortil der sker overførsel, endnu ikke er under udbetaling, kan udbetalingsforløbet for denne ændres. Det hindrer således ikke sammenlægningen til én ordning, at der for den ordning, der ikke er under udbetaling, er fastsat en udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år eller 15 år, idet udbetalingsperioden kan ændres til 12 år, så længe udbetalingen ikke er påbegyndt.

Har den overførte ordning et resterende udbetalingsforløb på under 10 år, kan de to ordninger ikke sammenlægges uanset, at den ordning, hvortil overførslen ønskes foretaget, har en aftalt udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år. Det skyldes, at der for den pågældende ordning ikke kan fastsættes en udbetalingsperiode på mindre end 10 år. Overførsel af ordningen under udbetaling kan dermed i dette tilfælde kun ske til en nyoprettet ordning, der får en udbetalingsperiode svarende til den udbetalingsperiode, der resterer i den overførte ordning.

Er den rateordning, hvortil der ønskes overførsel, også under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den sammenlagte ordning herved får et udbetalingsforløb, som er en videreførelse af det fastsatte udbetalingsforløb i de to respektive ordninger. Det vil være undtagelsen. Har den ene ordning et resterende udbetalingsforløb på 2 år og den anden ordning et resterende udbetalingsforløb på 11 år, kan de to ordninger således ikke sammenlægges til én ordning med et resterende udbetalingsforløb på 2 eller 11 år. Overførsel af ordningen med et resterende udbetalingsforløb på 2 år skal ske til en nyoprettet ordning med en udbetalingsperiode på 2 år. Den anden ordning med et resterende udbetalingsforløb på 11 år berøres ikke.

Der gælder helt det samme, når den ordning, der ønskes overført, ikke er under udbetaling, medens dette er tilfældet for den ordning, som der ønskes overført til. En rateordning med en aftalt udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år kan ikke ved overførsel til en rateordning, hvor der resterer eksempelvis 2 år af udbetalingsforløbet, i kraft af overførslen få et udbetalingsforløb på kun 2 år. Derfor må den rateordning, der ønskes overført, overføres til en nyoprettet ordning med samme udbetalingsforløb som for den overførte ordning. For den anden ordning med et resterende udbetalingsforløb på 2 år, opretholdes det aftalte udbetalingsforløb uændret. Har ordningen under udbetaling derimod et resterende udbetalingsforløb på eksempelvis 12 år, kan de to ordninger sammenlægges til én ordning med et resterende udbetalingsforløb på 12 år, idet den overførte ordning ikke er under udbetaling og der dermed kan ske ændringer af udbetalingsforløbet frem til første rateudbetaling finder sted.

Det beløb, der ved overførsel af en ordning til en anden bestående ordning, udbetales fra denne, vil som udgangspunkt være lavere end det samlede beløb, der kunne være udbetalt fra den oprindelige ordning, hvis denne ikke var blevet overført. Det skyldes, at overførslen typisk udløser gebyrer, flytteomkostninger mv. At det samlede beløb, der kan udbetales, er lavere på grund af sådanne gebyrer, indebærer ikke, at der skal anses for at foreligge en ændring af udbetalingsvilkårene, der udløser en afgift på 60 pct. efter lovens § 29.

Efter pensionsbeskatningslovens § 43, stk. 1, kan en rateordning uanset bestemmelserne i lovens § 8, nr. 1, og § 11 A, stk. 1, hvorefter en rateordning skal være oprettet før efterlønsalderen nås, ved overførsler som nævnt i lovens § 41, stk. 1, nr. 3, oprettes efter, at efterlønsalderen nås. Det betyder, at der kan ske oprettelse af ratepensioner som følge af lovens § 41, stk. 1, nr. 3, selvom oprettelsen sker efter, at efterlønsalderen nås.

Pensionsbeskatningslovens § 41 indeholder ikke alene hjemmel til skatte- og afgiftsfri overførsel af en række pensionsordninger fra en ordning til en anden bestående eller nyoprettet ordning, men fastslår også, at en overførsel i de givne situationer ikke behandles som en indbetaling. Det betyder, at der ikke er fradragsret for indbetalingen i forbindelse med overførslen til den anden bestående eller nyoprettede ordning. Derved sikres, at der ikke opnås fradrag for den samme indbetaling to gange, dels på det

tidspunkt, hvor der i sin tid blev givet fradrag for indbetalingen på den ordning, der overføres, dels på det tidspunkt, hvor den oprindelige ordning overføres til den anden bestående eller nyoprettede ordning.

Ved overførsel af en udenlandsk pensionsordning (som ikke er omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 15 C og 15 D) finder overførselsreglerne i § 41 ikke anvendelse på denne ordning. Dermed vil en person, der kommer til Danmark med en udenlandsk pensionsordning, på hvilken der har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne, umiddelbart kunne få fradragsret for indbetalingen i forbindelse med en overførsel af den udenlandske ordning, jf. pensionsbeskatningslovens § 18. Dermed opnår personen fradrag for den samme indbetaling to gange. Det er uhensigtsmæssigt i det omfang, overførslen efter udenlandsk ret måtte være skattefri.

Det foreslås på denne baggrund i lovforslagets § 1, nr. 29, at hvis udbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1 ikke har skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for den pågældende person, dvs. at ordningen ikke er beskattet i forbindelse med overførslen, behandles overførslen ikke som en indbetaling. Det betyder, at der ikke er fradragsret for indbetalingen i forbindelse med overførslen. Der foreligger en formodning for, at udbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1 ikke har skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Det er således op til indehaveren af pensionsordningen, for hvilken der ønskes fradrag for indbetalingen, at dokumentere eller sandsynliggøre, at andet er tilfældet.

Ved overførsel fra en pensionsordning omfattet af kapitel 1, herunder en ordning godkendt efter de foreslåede bestemmelser i §§ 15 C eller 15 D, til en udenlandsk ordning, der er godkendt efter de nævnte bestemmelser, foreslås på samme baggrund i lovforslagets § 1, nr. 30, at skatte- og afgiftsfriheden efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, af udbetalingen i forbindelse med overførslen, ikke skal gælde, hvis der gælder regler om skattebegunstigelse af indbetalingen i udlandet. Det er uden betydning, hvor stort omfanget af skattebegunstigelsen er, eller hvilken karakter begunstigelsen har. Med forslaget sikres, at den pågældende person ikke kan opnå afgiftsfrihed af udbetalingen ved overførsel til en udenlandsk godkendt ordning, og samtidigt efterfølgende opnå fradragsret af indbetalingen i forbindelse med en fraflytning fra Danmark til det pågældende land. Der foreligger en formodning for, at den modtagende pensionsordning er skattebegunstiget. Det er således op til indehaveren af pensionsordningen at dokumentere eller sandsynliggøre, at indbetalingen i forbindelse med overførslen til den modtagende pensionsordning ikke er skattebegunstiget.

Der foretages endvidere konsekvensændringer af § 41, stk. 1, nr. 8 og 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 27 og 28.

Efter lovens § 49 A, stk. 5, gælder, at ved overførsel af efterlønsbidrag til en udenlandsk pensionsordning medregnes det overførte beløb til den skattepligtige indkomst. Beskatningen sker med satsen for sundhedsbidrag og med satsen for kommuneskat og kirkeskat.

Efter lovens § 49 B, stk. 5, gælder ligeledes, at ved overførsel af fleksydelsesbidrag til en udenlandsk pensionsordning medregnes det overførte beløb til den skattepligtige indkomst. Beskatningen sker med satsen for sundhedsbidrag og med satsen for kommuneskat og kirkeskat.

Disse regler er indført ved lov nr. 347 af 18. april 2007 og har virkning for overførsel af efterløns- og fleksydelsesbidrag, der sker den 1. juli 2007 eller senere.

Det foreslås, at der ikke skal ske beskatning af efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag, der overføres til en udenlandsk pensionsordning, når overførslen sker til en pensionsordning, som SKAT efter lovens § 15 C har godkendt som omfattet af lovens kapitel 1.

Hvis efterlønsbidraget eller fleksydelsesbidraget overføres til en udenlandsk pensionsordning oprettet uden for EU/EØS, vil det overførte beløb fremover fortsat skulle beskattes.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 53 opgøres forsikringens afkast i forhold til ordningens kapitalværdi. Bestemmelsen svarer i hovedtræk til den gældende bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 3. Ved den foreslåede ændring af lovens § 53 indføres den samme opgørelse af ordningens afkast, som foreslås for ordninger omfattet af lovens § 53 A. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34.

Indførelse af fradrags- og bortseelsesret for udenlandske pensionsordninger vil ikke fjerne behovet for det alternative beskatningssystem i lovens afsnit II A, da den foreslåede fradrags- og bortseelsesret alene omfatter pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS. Der vil derudover fortsat være behov for en valgmulighed, således at den pågældende pensionsopsparer, selv om pensionsordningen opfylder betingelserne i loven, kan fravælge fradragsret eller bortseelsesret og til gengæld opnå skattefrihed for udbetalingerne. Det gælder både for danske og udenlandske ordninger.

Omfattet af de gældende regler i lovens § 53 B er ordninger, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger, der er foretaget, mens den pågældende ikke var fuldt skattepligtig respektivt hjemmehørende i Danmark. Lovens § 53 B gælder for bl.a. livsforsikringer som nævnt i lovens § 53 A, stk. 1, nr. 1, pensionskasseordninger som nævnt i lovens § 53 A, stk. 1, nr. 3, og udenlandske pensionsordninger oprettet i pengeinstitutter. Efter bestemmelsen er udbetalinger fra ordningen skattepligtige, bortset fra udbetalinger, der modsvares af indbetalinger, som er foretaget efter, at den pågældende er blevet skattepligtig til Danmark, og som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Herudover er det løbende afkast fra ordningen fritaget for beskatning.

Når der i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 gives adgang til fradrags- og bortseelsesret for indbetalinger på pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS, vil situationen ændre sig væsentligt. Når de indvandrende pensionsopsparende fremover kan opnå fradrags- eller bortseelsesret i dansk skattepligtig indkomst for indbetalinger, som foretages til en godkendt pensionsordning i hjemlandet, kan der argumenteres for, at der ikke længere er nogen begrundelse for at friholde de udenlandske pensionsordninger i pensionsbeskatningslovens afsnit II A fra dansk afkastbeskatning i den periode, hvor pensionsopsparereren er fuldt skattepligtig til Danmark, jf. dog nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 1, udvides til tillige at omfatte penge- og kreditinstitutordninger, der ikke omfattes af lovens kapitel 1, idet lovens § 53 B også gælder for udenlandske pengeinstitutordninger. Efter en konkret vurdering kan det dog være, at ordningen ikke i skattemæssig henseende kan betragtes som en pensionsordning men derimod som en almindelig bankkonto, og dermed omfattes ordningen ikke af den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A.

Endvidere udvides området for bestemmelsen til også at omfatte pensionsordninger, som har været godkendt af SKAT efter reglerne i lovens § 15 D, men som efter udløbet af de 60 måneder ikke længere er omfattet af lovens afsnit I, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15, i det omfang pensionsordningen ikke vil være omfattet af lovens § 53 B. Det vil sige, at pensionsordningen som udgangspunkt vil være omfattet af lovens § 53 A, medmindre ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B.

Pensionsbeskatningslovens § 53 B vil således blive opretholdt. Indførelse af fradragsret for udenlandske pensionsordninger vil ikke fjerne behovet for § 53 B, idet den foreslåede fradragsret alene vil omfatte pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS.

En ophævelse af pensionsbeskatningslovens § 53 B ville stille vandrende arbejdstagere, der har pensions-

ordninger, som ikke kan godkendes efter lovens § 15 D, enten fordi ordningen ikke er oprettet i et penge- og pensionsinstitut inden for EU/EØS, eller fordi ordningen er oprettet inden for EU/EØS men ikke kan godkendes efter § 15 D, urimeligt. Konsekvensen af en ophævelse af lovens § 53 B ville blive, at ordningen skal behandles efter reglerne i lovens § 53 A.

Den foreslåede udvidelse af fradragsretten til at gælde for indbetalinger til pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS, kan ikke begrunde, at en vandrende arbejdstager med en pensionsordning oprettet uden for EU/EØS fremover skal beskattes af afkastet af pensionsordningen. Det vil endvidere formentlig i mange tilfælde forekomme, at afkastet er fritaget for beskatning efter skattereglerne i det land, hvor pensionsordningen er oprettet.

Når en vandrende arbejdstager med en pensionsordning, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, flytter til Danmark, vil ordningen som udgangspunkt være omfattet af lovens § 53 A. Hvis ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B, vil ordningen skulle behandles efter denne bestemmelse. Det indebærer som nævnt, at der sker beskatning af udbetalinger fra ordningen, og at det løbende afkast fra ordningen fritages for beskatning.

En vandrende arbejdstager med en pensionsordning oprettet inden for EU/EØS, der flytter til Danmark, kan undlade at søge ordningen skattemæssigt anerkendt efter lovens § 15 D. Det indebærer, at ordningen i stedet vil være omfattet af lovens § 53 A, medmindre ordningen opfylder betingelserne i lovens § 53 B. Det vil også kunne forekomme, at ganske vist er den pågældende ordning oprettet inden for EU/EØS, men den kan ikke godkendes efter lovens § 15 D. I stedet vil ordningen være omfattet af § 53 A, medmindre den opfylder betingelserne i lovens § 53 B.

En vandrende arbejdstager, der har en pensionsordning oprettet inden for EU/EØS, kan ved tilflytning til Danmark derfor vælge mellem enten at søge ordningen skattemæssigt godkendt efter lovens § 15 D, eller at henhøre ordningen til beskatning efter lovens § 53 A eller, såfremt betingelserne er opfyldt, § 53 B.

Opretholdelsen af lovens § 53 B sikrer således, at vandrende arbejdstagere med pensionsordninger, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, kan opretholde den nuværende beskatning af den udenlandske pensionsordning, samtidig med, at vandrende arbejdstagere med pensionsordninger oprettet inden for EU/EØS kan vælge den samme skattemæssige behandling af pensionsordningen som vandrende arbejdstagere med pensionsordninger, der ikke er oprettet inden for EU/EØS, kan opnå for deres pensionsordninger.

For pensionsordninger oprettet her i landet eller i udlandet uden fradragsret, foretages den løbende afkastbeskatning på individniveau efter reglerne i lovens § 53 A, stk. 3. Beskatningen foretages af tilvæksten i pensionsordningens kapitalværdi fra primo til ultimo og medregnes i personens kapitalindkomst. Ved det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), foreslås en omlægning af pensionsafkastskatten, således at det ikke længere er forsikringsselskabet mv., der er skattepligtigt efter loven, men de enkelte pensionsopsparende. Som en følge heraf er det nærliggende at opgøre beskatningsgrundlaget efter lovens § 53 A efter de samme regler som for pensionsordninger i øvrigt.

Når det er muligt at anvende samme beskatningsgrundlag både for ordninger med fradragsret og ordninger uden fradragsret, vil det være enklere for udenlandske forsikringsselskaber mv. at administrere pensionsordninger godkendt efter § 15 C, herunder at sætte sig ind i, hvilke oplysninger der kræves af dem - specielt i den situation, hvor forsikringsselskabet har pensionsopsparende, der er omfattet af begge typer ordninger.

Samtidig vil afkastopgørelsen ikke afhænge af den skatteretlige kvalifikation af pensionsordningen. En eventuel ændring af denne kvalifikation vil hermed ikke få betydning for afkastopgørelsen. Eksempelvis vil afkastbeskatningen i en ordning, der oprindeligt er nægtet godkendt, men som efterfølgende påklages,

og hvor pensionsopspareren får medhold, alene skulle korrigeres satsmæssigt. Indberetningen af afkastet på ordningen skal ikke ændres efterfølgende, idet afkastopgørelsen er ens.

Det foreslås derfor, at afkastet af ordningerne omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A opgøres efter de foreslåede bestemmelser i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5, således at der skabes et ensartet beskatningsgrundlag af det løbende afkast for alle pensionsordninger. Afkastet medregnes til kapitalindkomsten. Af den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 21 stk. 2, fremgår det, at opkrævningen af pensionsafkastskat i forsikrings- og pensionskasseordninger foretages umiddelbart forud for tilskrivningen af afkast til depotet eller særlige bonushensættelser. I den foreslåede bestemmelse i § 4 i pensionsafkastbeskatningsloven, som vedrører opgørelsen af det skattepligtige afkast i forsikrings- og pensionskasseordninger, er der således korrigeret for den betalte afkastskat ved, at skattebeløb indeholdt efter lovens § 21, stk. 2, er tillagt.

Samme forhold gør sig imidlertid ikke gældende for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, hvor skatten, som hviler på afkastet, som udgangspunkt betales af personens frie midler. Opgørelsen af afkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 skal derfor modificeres således, at der alene skal medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4. I indkomstår, hvor skattepligten indtræder eller ophører, er indkomståret den del af kalenderåret, hvori skattepligten har bestået. I tilfælde, hvor skattepligt indtræder f.eks. den 31. marts 2010, opgøres beskatningsgrundlaget i indkomståret i 2010 på grundlag af det skattepligtige formueafkast, der kan henføres til perioden 31. marts 2010 - 31. december 2010. Ved ophør af skattepligten i løbet af kalenderåret omfatter beskatningsgrundlaget i det sidste indkomstår det formueafkast, der kan henføres til perioden fra 1. januar til tidspunktet for skattepligtens ophør.

Ved opgørelsen af afkast på en livsforsikring eller en pensionskasseordning, der i løbet af indkomståret stilles til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsgagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, jf. § 53 A, stk. 1, nr. 6, eller hvor sikkerhedsstillelsen ophører, træder værdien af forsikringens depot på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen henholdsvis ophøret i stedet for værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse henholdsvis udgang

Ved opgørelsen af det skattepligtige afkast i øvrigt kan der henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10).

Hvis en udenlandsk pensionsordning ikke kan godkendes efter reglerne i de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 15 C og 15 D, skyldes dette, at ordningen f.eks. ikke opfylder kriterierne om, at ordningen skal være en opsparing til alderdom eller sikring af sig selv eller nærtstående, men snarere er en ganske almindelig opsparingsordning. Det anses derfor for rimeligt, at afkast fra sådanne ordninger beskattes som kapitalindkomst, ligesom anden fri opsparing. Tilsvarende gælder efter den gældende bestemmelse i lovens § 53 A.

Herudover foreslås det, at udbetalinger fra pensionsordninger mv. til dækning af beskatningen af det løbende afkast ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. i øvrigt forslagets § 1, nr. 35, hvorefter der i lovens § 53 A skabes hjemmel til beskatning af visse udbetalinger fra sådanne pensionsordninger. For pensionsordninger, som omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven, fratrækkes pensionsafkastskatten på ordningen uden skattemæssige konsekvenser. Ved indførelsen af denne bestemmelse, vil der således gives adgang til ligestilling for disse udenlandske pensionsordninger, således at der skabes mulighed for at undgå, at der foretages dobbeltbeskatning af afkastet. Først på det tidspunkt, hvor pensionsopspareren har modtaget årsopgørelsen, vil det være muligt for personen at få udbetalt beløb til dækning af skatten. Ved beregningen af skattebeløbet anses afkastet fra pensionsordninger omfattet

af lovens § 53 A at være de sidst tjente kroner i kapitalindkomsten. Udbetaling af beløbet til dækning af skatten skal foretages senest året efter det år, hvori afkastet er optjent. Således vil det ikke efter bestemmelsen være muligt at opsamle beskattningen til senere år.

Som følge af, at området for ordninger, der omfattes af lovens § 53 A, udvides til også at omfatte pensionsordninger, som har været godkendt af SKAT efter lovens § 15 D, er det nødvendigt, at der i lovens § 53 A skabes hjemmel til beskattning af udbetalinger fra sådanne pensionsordninger. Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 fører til, at den del af udbetalingen fra en pensionsordning, som der er opnået hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for enten i Danmark eller i udlandet, skal beskattes på udbetalingstidspunktet.

Princippet bag den foreslåede bestemmelse er delvist (jf. om den skattemæssige behandling af værditilvæksten nedenfor) det samme som i den foreslåede bestemmelse i lovens § 20, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, om beskattning af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens afsnit I, samt den foreslåede bestemmelse i lovens § 32, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, om afgifter af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens afsnit I.

Der kan være forsikringstagere mv., som efter den gældende beskattningsregel i lovens § 53 A, stk. 5, ikke beskattes af udbetalinger fra ordninger omfattet af lovens § 53 A, også selvom der i et vist omfang har været fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne i et andet land. Forslaget betyder, at der fremover vil være symmetri mellem den skattemæssige behandling af ind- og udbetalinger for disse personer.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 53 B, stk. 6, 2. pkt., medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalpensionsordninger med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet efter, at efterlønsalderen er nået, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Det foreslås, at denne lempelige beskattning også skal finde anvendelse for udbetalinger, der sker efter den foreslåede bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 5. Der foreligger en formodning for, at der har været enten fradragsret eller bortseelsesret for alle indbetalinger til pensionsordningen. Det er således op til indehaveren af pensionsordningen at dokumentere eller sandsynliggøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Dette gælder også, hvor indbetalingerne ligger langt tilbage i tid, hvor det kan være vanskeligt for indehaveren at fremskaffe dokumentationen, som for eksempel en erklæring herom fra udenlandske skattemyndigheder.

Det er kun den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger (opgjort efter et krone til krone princip), som personen har foretaget, og som der har været fradrag for enten her eller i udlandet, som skal beskattes. Det vil sige, at den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger (opgjort efter et krone til krone princip, som personen har foretaget, og som der ikke har været fradrag for enten her eller i udlandet, ikke skal beskattes.

Den del af udbetalingen, der hidrører fra værditilvæksten på ordningen, skal heller ikke medregnes i den skattepligtige indkomst. Det gælder såvel værditilvæksten på indbetalinger, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, som værditilvæksten på indbetalinger, der har været skattebegunstigede.

Afkastet fra ordningen beskattes på linje med afkast af fri opsparing. Der er således ikke nogen fordel ved at indskyde ledig likviditet på en ordning omfattet af § 53 A i forhold til en almindelig bankkonto. Der er derfor ikke behov for, at udbetaling af afkast medregnes i den skattepligtige indkomst.

For at illustrere virkningerne af den foreslåede bestemmelse kan følgende eksempel opstilles:

En person, som ejer en udenlandsk pensionsordning, hvor der i udlandet har været fradragsret i en periode på 10 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr., flytter til Danmark, hvor personen ikke kan få godkendt ordningen efter §§ 15 C eller 15 D. Ordningen opfylder heller ikke betingelserne for at være omfattet af lovens § 53 B. Personen fortsætter med at foretage indbetalinger uden fradragsret i en periode på 5 år med årlige indbetalinger på 50.000 kr. Samlet indestående på pensionsordningen på opgørelsestidspunktet er inkl. værditilvæksten 1.000.000 kr., hvoraf de 500.000 kr. svarer til indbetalinger foretaget med fradragsret, som herefter vil være skattepligtige ved udbetalingen.

Pensionsordningen udbetales. Den del på 500.000 kr. (af den samlede ordning), som vedrører perioden med fradragsret, skal medregnes til den skattepligtige indkomst, fordi denne del hidrører fra indbetalinger foretaget med fradragsret. Resten af udbetalingen er skattefri.

Hvis det ikke er muligt at foretage en begrundet opgørelse af, hvilken del af ordningen, der hidrører fra indbetalingerne, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for, må skattemyndighederne være berettiget til at foretage en skønsmæssig opdeling af ordningen ud fra de foreliggende oplysninger.

For så vidt angår livsforsikring mv., der er stillet til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, jf. § 53 A, stk. 1, nr. 6, videreføres den gældende regel i § 53 A, stk. 5, 2. pkt., hvorefter direktøren er skattefri af arbejdsgiverens udbetalinger, i det omfang udbetalingerne modsvarer sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse, jf. nærmere § 2, nr. 12, i lov nr. 423 af 6. juni 2005.

Bestemmelsen i lovens § 54, stk. 2, foreslås præciseret således, at det tydeliggøres, at der alene kan opnås fradrag for forfaldne eller indbetalte forsikringspræmier mv., foretaget mens ejeren er fuldt skattepligtig her i landet.

Når der gives adgang til fradragsret for indbetalinger til medbragte udenlandske pensionsordninger vil der generelt kunne rejses flere spørgsmål i forhold til, hvorledes der skal tages hensyn til den periode, som ligger forud for tilflytningen til landet, såfremt den pågældende pensionsopsparer måtte anmode om godkendelse af pensionsordningen efter den foreslåede § 15 C. For at imødegå eventuel fortolkningstvivl, foreslås bestemmelsen i lovens § 54, stk. 2, præciseret således, at der ikke er fradrag for forfaldne eller indbetalte præmier mv. på en pensionsordning foretaget på et tidspunkt, hvor ejeren ikke er skattepligtig her til landet.

Hvis en person med sit forsikringsselskab mv. har aftalt en præmie- eller bidragsperiode på mindre end 10 år, fordeles fradragsretten efter reglerne i lovens § 18, stk. 4, over en 10-årig periode, dog således at der alene kan opnås fradrag for forfaldne eller indbetalte præmier mv., mens personen er fuldt skattepligtig her til landet. Hvis en person eksempelvis i år 1 i et selskab mv. beliggende i et land inden for EU/EØS opretter en pensionsordning med en aftalt præmieperiode på 5 år med årlige indbetalinger på 100.000 kr., og denne først fra og med år 3 bliver fuldt skattepligtig her til landet, vil personen i en sådan situation have fradragsret her i landet fra og med år 3 med årligt 50.000 kr., jf. lovens § 18, stk. 4, indtil der er fradraget i alt op til 300.000 kr., jf. lovens § 54, stk. 2, svarende til det beløb, som denne indbetaler mens denne er skattepligtig her til landet.

Til § 2

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5.

Ved en forglemmelse er der ved indsættelsen af arbejdsmarkedsbidragslovens § 8, stk. 1, litra i, jf. lov nr. 1066 af 17. december 2002 om ændring af lov om social service, lov om aktiv socialpolitik,

pensionsbeskatningsloven, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om en arbejdsmarkedsfond (Forbedring af regler om pasning i hjemmet af børn med handicap), ikke indsat en henvisning til den nugældende bestemmelse i § 11, stk. 5, i arbejdsmarkedsbidragsloven. Det foreslås, at denne henvisning indsættes, ligesom henvisningen udvides med en henvisning til den foreslåede bestemmelse i det nye stykke i lovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, stk. 5.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5. Ved indsættelsen heraf bliver lovens § 11, stk. 6-9, til § 11, stk. 7-10.

Da den foreslåede bestemmelse i det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5, er en undtagelse til bestemmelsen i lovens § 11, stk. 5, hvorefter det er penge- og pensionsinstituttet, som opgør bidragsgrundlaget efter loven og beregner bidragets størrelse, foreslås dette tilkendegivet i bestemmelsen ved at indsætte »jf. dog stk. 6«.

Arbejdsgiveren opgør efter arbejdsmarkedsbidragsloven arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse af enhver udbetaling af løn, vederlag, honorar mv.

For indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager til en arbejdstagers pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, opgør forsikringsselskabet mv. i dag på grundlag af arbejdsgiverens oplysninger om bidragsgrundlaget bidragets størrelse. Arbejdsmarkedsbidraget fragår i det indbetalte beløb til penge- og pensionsinstituttet og formindsker derved det pensionsbeløb, som senere kommer til udbetaling. Til gengæld betales der ikke arbejdsmarkedsbidrag af udbetalte pensionsbeløb.

I arbejdsmarkedsbidragsloven og tilhørende bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006 om arbejdsmarkedsbidrag er der fastsat specifikke regler om indberetning, opgørelse af bidragsgrundlag, angivelse og indbetaling samt regnskabsaflæggelse. De forventede bidrag for kalenderåret skal indbetales sidst i kalenderåret. Endelig afregning med modregning af de foreløbigt afregnede bidrag sker i første halvdel af det efterfølgende kalenderår.

Ved indførelse af fradragsret/bortseelsesret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger vil reglerne om selskabernes administration af arbejdsmarkedsbidraget principielt kunne udstrækkes til også at gælde for disse ordninger. Dette ville dog alene gælde den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 C. Det vurderes imidlertid ikke hensigtsmæssigt at udstrække de udenlandske institutters pligter til også at omfatte opgørelse og indbetaling af arbejdsmarkedsbidrag - ligesom de udenlandske institutter slet ikke er forpligtet i situationer omfattet af § 15 D (vandrende arbejdstagere) - hvorfor det foreslås, at opgørelse og indberetning af arbejdsmarkedsbidrag foretages af arbejdsgiveren.

En sådan metode har ikke nogen økonomiske konsekvenser for arbejdstagerne. Tager man således udgangspunkt i allerede indgåede ansættelseskontrakter, hvor parterne ønsker, at pensionsopsparing fremover skal ske i udlandet, kan vederlaget deles op i kontantløn og eventuel indbetaling på en pensionsordning. Arbejdsgiveren skal herefter beregne arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. af kontantlønnen og beregne arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. af indbetalingen til det udenlandske penge- og pensionsinstitut. Den aftalte indbetaling til pensionsordningen fratrukket 8 pct. arbejdsmarkedsbidrag indbetales herefter til det udenlandske selskab mv.

Til § 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) foreslås omlagt til individniveau, således at det ikke længere er forsikringsselskabet mv., som er skattepligtigt efter loven, men

den enkelte pensionsberettigede i pensionsordningen. Ved forslaget bliver de pensionsberettigede efter ordninger i kapitalfonde og pensionsfonde, der opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, således skattepligtige af pensionsafkastet.

For kapitalfonde vil dette efter de gældende regler betyde, at disse fonde omfattes af skattepligten efter fondsbeskatningsloven, da disse fonde ikke længere er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, jf. fondsbeskatningslovens § 1, stk. 2.

Da pensionsafkastet, som disse fonde genererer, ikke både skal beskattes efter fondsbeskatningsloven og hos den enkelte pensionsberettigede efter pensionsordningen i pensionsafkastbeskatningsloven, foreslås det, at disse fonde fortsat fritages for beskatning efter fondsbeskatningsloven. Dette sker ved, at fondsbeskatningslovens § 1, stk. 2, udvides, således at skattepligten efter lovens § 1, stk. 1, nr. 1, ikke omfatter fonde, der omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven, samt fonde, der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1.

For pensionsfonde gælder der det særlige, at disse fonde efter de foreslåede ændringer til pensionsafkastbeskatningsloven fortsat vil være skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven for så vidt angår det afkast, der kan henføres til egenkapitalen. Disse fonde vil fortsat ikke være omfattet af fondsbeskatningsloven som følge af henvisningen i fondsbeskatningslovens § 1, stk. 2, til fonde, der omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven.

Til § 4

Ved nr. 2 foreslås det, at § 3, stk. 1, nr. 7, i lov om et indkomstregister ophæves.

Efter bestemmelsen skal der foretages indberetning til indkomstregisteret af indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede svenske pensionsordninger, jf. skattekontrollovens § 8 E.

Den indberetning om indskud i svenske pensionsordninger, der foretages til indkomstregisteret, er indberetning om disse indbetalingers størrelse og om det arbejdsmarkedsbidrag, som arbejdsgiveren har indeholdt i indbetalingen.

Imidlertid er indberetning af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og bidragsgrundlagets størrelse (indbetalings størrelse) omfattet af § 20 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsbidrag (bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006). Denne bestemmelse er fastsat i medfør af arbejdsmarkedsbidragslovens § 21. Denne bestemmelse er ikke begrænset til at omfatte indbetalinger til svenske pensionsordninger, men andre udenlandske arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor indbetalingen efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke medregnes til den skattepligtige indkomst i Danmark. Da indberetningen om indskud i arbejdsgiveradministrerede svenske pensionsordninger således er en indberetning efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 21, er den omfattet af § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om et indkomstregister.

Hjemlen til indberetning til indkomstregisteret om indskud i udenlandske arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger og arbejdsmarkedsbidraget heraf findes dermed i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om et indkomstregister. Dermed har den nugældende § 3, stk. 1, nr. 7, i samme lov ikke nogen betydning i praksis.

Reglerne om indberetning af arbejdsmarkedsbidrag ved indbetaling til en arbejdsgiveradministreret udenlandsk ordning efter de foreslåede regler vil ligeledes blive fastsat i medfør af arbejdsmarkedsbidragsloven. Det foreslås derfor, at § 3, stk. 1, nr. 7, i lov om et indkomstregister ophæves.

Nr. 1 er en konsekvensændring som følge heraf.

Ved nr. 3 præciseres det, at indberetningen til indkomstregisteret af oplysninger omfattet af indberetningsregler udstedt med hjemmel i arbejdsmarkedsbidragslovens § 21 ikke alene omfatter oplysninger om indeholdt arbejdsmarkedsbidrag men også andre oplysninger, som f.eks. oplysninger om bidragsgrundlagets størrelse.

Ved nyaffattelsen af nr. 3 er der samtidigt foretaget en konsekvensændring som følge af afskaffelsen af Arbejdsmarkedsfonden ved lov nr. 1235 af 24. oktober 2007.

Til § 5

Såfremt en person med en udenlandsk fradragsberettiget pensionsordning flytter til udlandet, vil personen efter gældende ret ikke være begrænset skattepligtig af udbetalingerne fra pensionsordningen. Det fremgår af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 9, sammenholdt med samme lovs § 2, stk. 8, nr. 2.

Da sådanne udbetalinger i visse situationer kan være skattepligtige efter pensionsbeskatningsloven, jf. den foreslåede § 15 C i pensionsbeskatningsloven, foreslås det, at sådanne udbetalinger omfattes af den begrænsede skattepligt efter kildeskattelovens § 2.

En forudsætning for godkendelse af en udenlandsk pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 15 C er blandt andet, at det udenlandske penge- og pensionsinstitut indvilliger i at påtage sig de forpligtelser mv., der stilles til forsikringsselskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1 her fra landet. Det betyder blandt andet, at instituttet skal indeholde kildeskat af pensionsudbetalingerne. Det foreslås på denne baggrund at ændre kildeskattelovens § 44, litra b, således at skattepligtig indkomst fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, anses for A-indkomst.

Til § 6

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), jf. de foreslåede bestemmelser i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 6 og 7.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af omlægningen af pensionsafkastbeskatningen, jf. det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), hvorved livsforsikringsselskaber ikke længere er skattepligtige i henhold til den foreslåede pensionsafkastbeskatningslov. Rettelsen medfører ikke nogen ændringer for livsforsikringsselskaberne, som fortsat i forhold til deres skattepligt efter selskabsskatteloven skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fastforrentede fordringer.

Bestemmelserne i de gældende § 41, stk. 18 og 19, i kursgevinstloven er overgangsregler, som har haft virkning til og med indkomståret 2002. Bestemmelserne har således ikke længere virkning og foreslås derfor ophævet.

Til § 7

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5. Ved indsættelsen heraf bliver lovens § 11, stk. 6-9, til § 11, stk. 7-10.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor en fast ejendom er taget i brug, efter, at der er opnået ibrugtagningstilladelse efter byggelovgivningen, kan skattepligtige efter selskabsskatteloven under visse betingelser fradrage et beløb svarende til anskaffelsessummen, opgjort efter § 1 f i lov om fremme af privat udlejningsbyggeri, som affattet ved lov nr. 903 af 17. november 2003, for nyopført fast ejendom, der udelukkende er bestemt til udlejning som helårsbeboelse. Lov om

fremme af privat udlejningsbyggeri er ophævet, men finder fortsat anvendelse på endelige tilsagn om andel i investeringsrammen for 2003 eller om andel i bevillingsrammen for 2004 eller 2005.

Ligningslovens § 8 R, stk. 2, regulerer bl.a. opgørelsen af den skattepligtige indkomst for pensionsafkastskattepligtige livsforsikringsselskaber. Der er imidlertid ingen livsforsikringsselskaber, der har fået tilsagn om andel af investeringsrammen, hvorfor bestemmelsens regler om opgørelse af den skattepligtige indkomst for pensionsafkastskattepligtige livsforsikringsselskaber foreslås at udgå.

Det foreslås at fjerne henvisningen til pensionsafkastbeskatningslovens § 19, stk. 2, i den almindelige lempelsesregel i ligningslovens § 33. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at fordelingsreglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 19, stk. 2, ikke videreføres i det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10). Livsforsikringsselskaber skal således ikke længere foretage en forholdsmæssig fordeling af lempelsen for udenlandsk skat mellem selskabsskatten og pensionsafkastskatten. I stedet foreslås det i det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) i § 21, stk. 4, at livsforsikringsselskaber frit kan vælge, om de vil fradrage den udenlandske skat i pensionsafkastskatten eller selskabsskatten.

Til § 8

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at skattepligten for livsforsikringsselskaber efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) er flyttet fra § 1, stk. 1, til § 1, stk. 2.

Selskabsskattelovens § 3 A medfører, at ejendomsdatterselskaber, der ejes af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven (PAL), under visse betingelser anses for at være skattemæssigt transparente. Det er en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at der er tale om et aktieselskab, der i hele indkomståret fuldt ud direkte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond - eller en flerhed af disse. Det er desuden en betingelse, at ejendomsaktieselskabets aktiver i gennemsnit over indkomståret for mindst 90 pct.s vedkommende består af fast ejendom.

Den skattemæssige transparens indebærer, at ejendomsdatterselskabets indkomst skal betragtes som indtjent i samme indkomstår af det livsforsikringsselskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er den nærmeste direkte eller indirekte ejer af selskabet. Hvis ejendomsdatterselskabet ejes af et livsforsikringsselskab, medregnes ejendomsdatterselskabets indkomst ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets indkomst. Hvis ejendomsselskabet ejes af en pensionskasse eller en pensionsfond, der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskatteloven, vil ejendomsselskabets indkomst også være undtaget fra skattepligt.

Selskabsskattelovens § 3 A indeholder ingen regler for behandlingen af udskudt skat, der hviler på ejendommene i aktieselskabet ved overgangen til beskatning efter bestemmelsen, og overgangen udløser ikke i sig selv nogen beskatning. Det har betydning i de tilfælde, hvor indkomsten beskattes anderledes hos den PAL-pligtige end hos ejendomsselskabet inden overgangen.

Livsforsikringsselskaber er skattepligtige efter selskabsskatteloven og er som udgangspunkt også omfattet af de almindelige regler i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Livsforsikringsselskaber er imidlertid også omfattet af de særlige fradragsbegrænsningsregler. Disse regler indebærer, at værdistigninger på fast ejendom løbende begrænser selskabets fradrag for hensættelser til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser over for de forsikrede.

Anvendelsen af lagerprincippet betyder, at der må korrigeres i fradragsbegrænsningen, hvis fortjeneste er skattepligtig, når aktier eller ejendomme sælges. Opstår der en skattepligtig fortjeneste, når aktier eller

ejendomme afstås, reducerer fortjenesten derfor fradragsbegrænsningen i afståelsesåret. Derved undgås, at der sker beskatning ved salget for beløb, som allerede er beskattet gennem lagerprincippet.

Ved anvendelsen af ovennævnte fradragsbegrænsningsregler gælder et transparensprincip, således at også ejendomme i sambeskattede datterselskaber indgår ved opgørelsen af fradragsbegrænsningen i livsforsikringsselskabet. For livsforsikringsselskaber er der derfor ikke nogen væsentlig forskel på, om der er tale om et »almindeligt« datterselskab eller et § 3 A-datterselskab.

I begge tilfælde vil værdistigninger på datterselskabets ejendomme nedsætte selskabets fradrag for henrettelser til de forsikrede. Hvis ejendommen sælges, beregnes eventuelle genvundne afskrivninger og en skattepligtig fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, der enten beskattes i datterselskabet (»almindeligt« datterselskab) eller hos livsforsikringsselskabet (§ 3 A-datterselskab). Den del af fortjenesten, der vedrører tiden efter livsforsikringsselskabets indirekte anskaffelse af ejendommen, nedbringer i begge tilfælde fradragsbegrænsningen - dvs. tilbagefører fortjeneste, der tidligere er medregnet som følge af lagerprincippet.

Det forholder sig anderledes, hvis der er tale om en pensionskasse eller en pensionsfond, der ikke er skattepligtig efter selskabsskatteloven. I disse tilfælde vil latent fortjeneste i form af genvundne afskrivninger og ejendomsavance ikke komme til beskatning, hvis ejendommen sælges efter overgangen til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A, idet indkomst i pensionskassen eller pensionsfonden er skattefri.

Det er uhensigtsmæssigt, at grundlaget for at beskatte en ejendomsavance eller genvundne afskrivninger kan forsvinde, fordi aktierne i et ejendomsaktieselskab ejes af en pensionskasse mv., der ikke er skattepligtig. Med henblik på at forhindre dette, foreslås det, at der opgøres en skatteforpligtelse, som udløses, hvis ejendomsaktieselskabet afhænder ejendomme, mens selskabet ejes af en pensionskasse og er undergivet beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A.

Efter forslaget opgøres skatteforpligtelsen som skatteværdien af den skattepligtige fortjeneste, der ville opstå, hvis ejendomsselskabet havde afhændet sine ejendomme på tidspunktet for overgangen til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A. Den skattepligtige fortjeneste omfatter både genvundne afskrivninger og egentlig ejendomsavance. Skatteværdien beregnes med den selskabsskatteprocent, som gælder for det første indkomstår, hvor ejendomsselskabet omfattes af selskabsskattelovens § 3 A.

Der opgøres ikke et skatteaktiv, hvis ejendommen ville være afstået med tab ved overgangen til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A.

Hvis ejendommen er faldet i værdi, mens ejendomsselskabet har været omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, anvendes den faktiske afståelsessum ved opgørelsen af skatteforpligtelsen. Det vil sige, at afståelsessummen anvendes ved opgørelsen af fortjenesten i stedet for handelsværdien ved overgangen til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A. Derimod beregnes skatteværdien uændret med skatteprocenten for det første indkomstår under § 3 A-beskatning.

Det er ejendomsaktieselskabet, som skal afregne skatteforpligtelsen, hvis ejendommen sælges. Skatteforpligtelsen behandles efter forslaget som et almindeligt skattebeløb og skal afregnes af selskabet på samme måde som selskaber, der ikke er omfattet af selskabsskattelovens § 3 A, afregner deres skat. Det betyder bl.a., at skattebeløbet kan pålægges restskattetillæg efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 4.

Efter forslaget udløses skatteforpligtelsen kun, hvis ejendomsaktieselskabet afhænder dets ejendom(me), mens det beskattes efter selskabsskattelovens § 3 A, og kun i det omfang aktierne i ejendomsselskabet på afhændelsestidspunktet ejes af en pensionskasse eller pensionsfond, der er skattefri. Hvis pensionskassen afhænder aktierne i selskabet og selskabet ikke længere omfattes af selskabsskattelovens § 3 A, bortfalder

skatteforpligtelsen. Det skyldes, at et salg af selskabets ejendom(me) i så fald udløser »almindelig« beskatning.

Eksempel:

En pensionskasse erhverver den 15. november 2007 50 pct. af aktierne i et ejendomsaktieselskab, hvis indkomstår følger kalenderåret. De øvrige 50 pct. af aktierne ejes af et livsforsikringsselskab, og ejendomsselskabet vil derfor blive omfattet af selskabsskattelovens § 3 A fra og med indkomståret 2008 – dvs. fra og med 1. januar 2008.

Hvis ejendomsselskabet havde solgt alle sine ejendomme den 1. januar 2008, ville der opstå en skattepligtig fortjeneste på 100 mio. kr. Skatteforpligtelsen vil i så fald udgøre: 25 pct. af 100 mio. kr. = 25 mio. kr.

Den 1. juli 2011 sælger ejendomsselskabet ejendommene med en beregnet (skattepligtig) fortjeneste på 150 mio. kr. Som følge heraf skal ejendomsaktieselskabet betale selskabsskat på 12,5 mio. kr. svarende til pensionskassens andel af skatteforpligtelsen på afståelsestidspunktet.

Hvis ejendomsselskabet ved salget kun opnår en beregnet (skattepligtig) fortjeneste på 80 mio. kr., vil selskabsskatten blive 10 mio. kr. - pensionskassens andel af 20 mio. kr. (25 pct. af 80 mio. kr.).

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 12 ophæves. Herved opnås, at principperne for indkomstopgørelsen bliver ens for alle filialtyper i Danmark.

Efter selskabsskattelovens § 12 skal danske filialer af udenlandske forsikringsselskaber opgøre deres indkomst efter den »indirekte metode«. Det vil sige som en andel af selskabets samlede indkomst baseret på forholdet mellem selskabets brutto-præmieindtægt i Danmark og selskabets samlede brutto-præmieindtægt.

Ophævelsen af selskabsskattelovens § 12 betyder, at indkomsten for danske filialer af udenlandske forsikringsselskaber altid skal opgøres efter den »direkte metode«. Det vil sige, at filialerne ved indkomstopgørelsen skal betragtes som om, de var selvstændige foretagender med egne indtægter og udgifter. Dette

medfører samtidig, at transaktioner mellem hovedsædet og filialen (det faste driftssted) skal foregå på markedsmæssige vilkår (armslængdevilkår).

Den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen indebærer, at skattepligten for pensionsordninger i livsforsikringsselskaber placeres hos de enkelte pensionsopsparere, hvor skattepligten i dag påhviler livsforsikringsselskabet. På et enkelt punkt vil livsforsikringsselskaber dog fortsat være skattepligtige på institutniveau (efter pensionsafkastbeskatningsloven), idet de fortsat vil være skattepligtige af tilvæksten i de ufordelte kollektive hensættelser. Livsforsikringsselskaber vil fortsat være selskabsskattepligtige. Ved opgørelsen af indkomsten efter selskabsskatteoven vil livsforsikringsselskabet fortsat have fradrag for disse hensættelser til pensionsopsparerne. Fradraget indikerer, at en del af formueafkastet i selskabet vil tilgå pensionsopsparerne og dermed, at dette afkast skal pensionsafkastbeskattes.

Den indirekte metode i selskabsskatteoven passer reelt ikke sammen med de oven for beskrevne foreslåede regler for livsforsikringsselskaberne. Hertil kommer, at der pågår et arbejde i OECD, som forventes at resultere i en ny udformning af artikel 7 i OECD's modeloverenskomst med tilhørende nye kommentarer. Artikel 7 omhandler fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Efter den nuværende artikel 7 er den primære metode til fordeling af indkomst mellem hovedsædet og det faste driftssted den direkte metode. Efter artikel 7, stk. 4, er der dog mulighed for, at den indirekte metode kan anvendes, såfremt der har været sædvane herfor i den pågældende stat, og den indirekte metode fører til resultater, som er i overensstemmelse med principperne i den direkte metode.

Betingelserne for anvendelse af den indirekte metode i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster kan imidlertid ikke overholdes i praksis, da metoden ikke tager hensyn til, at visse funktioner ikke varetages i alle dele af selskabet, men f.eks. i stedet samles ét sted.

Den nye udformning af artikel 7, der arbejdes på i OECD, er udelukkende baseret på den direkte metode. Det vil sige uden en videreførelse af den nuværende artikel 7, stk. 4. Til det faste driftssted skal således kunne henføres den fortjeneste, som det faste driftssted kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignede virksomhed på samme eller lignede vilkår og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det selskab, hvis faste driftssted det er. Det er derudover hensigten, at der i artiklen skal indgå en formulering om, at der ved fordeling af fortjenesten skal tages hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der benyttes, og den risiko, der påtages af selskabet gennem det faste driftssted og gennem andre dele af selskabet.

Med baggrund i ovenstående foreslås det, at de danske skatteregler tilpasses den forventede udvikling inden for OECD med en ophævelse af selskabsskatteovens § 12. Samtidig er en tilpasning også relevant i lyset af den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen.

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at den del af et livsforsikringsselskabs formueafkast, der fordeles til egenkapitalen, skal beskattes efter selskabsskatteoven, og den del af afkastet, der fordeles til pensionshensættelserne, skal beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven.

I dag indrømmes livsforsikringsselskaber derfor på selskabsskattesiden fradrag i den skattepligtige indkomst, for hensættelser til de forsikrede, samt årets pensionsafkastskat, jf. selskabsskatteovens § 13, stk. 2, ligesom der i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 modsvarende gives et nedslag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget for en del af den selskabsskattepligtige indkomst.

Det er forsikringsselskabet, der ejer de aktiver, der ligger til grund for de ordninger, der findes i selskabet. I unit linked ordninger tilhører de underliggende aktiver ligeledes forsikringsselskabet. Hermed vil det være forsikringsselskaberne, der er skattepligtige af afkastet efter selskabsskatteovens regler. I

forhold til pensionsafkastskatten er det ligeledes i dag selskaberne, der er skattepligtige af afkastet af aktiverne. Hvis der ikke var fradragsret for hensættelserne til pensionsopsparerne og pensionsafkastskatten ville der således ske dobbeltbeskatning ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst.

Efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) vil livsforsikringsselskaber fortsat være skattepligtige på institutniveau af tilvæksten i ufordelte hensættelser, jf. forslagens § 8. Efter forslaget kan livsforsikringsselskaberne fradrage den PAL-skat, der vedrører beskatningsgrundlaget opgjort efter PAL § 8 for det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov. Det foreslås dog, at fradraget kun kan opnås i det omfang, indkomstårets skat efter § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede. Dette må sædvanligvis antages at være tilfældet som følge af de regler, som Finanstilsynet har fastlagt for fordelingen af det realiserede resultat mv. mellem egenkapitalen og de forsikrede.

Efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) vil pensionsopsparerne i et livsforsikringsselskab også blive omfattet af skattepligten, jf. forslagens § 1, stk. 1. Den PAL-skat, der herved pålægges pensionsopsparerne, jf. forslagens § 4, vedrører ikke livsforsikringsselskabet, hvorfor selskabet ikke har fradragsret for denne skat efter denne bestemmelse. Selskabet vil dog fortsat skulle have fradrag for hensættelser til pensionsopsparerne, idet det er et udtryk for, at noget af afkastet er tilgået de forsikrede og hermed ikke skal selskabsbeskattes, men derimod pensionsafkastbeskattes.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af ændringen af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, jf. lovforslagets § 8, nr. 4. Ved ændringerne fjernes henvisningen til den pensionsafkastskat, der er omtalt i lovens § 13, stk. 2.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af omlægningen af pensionsafkastbeskatningen, jf. det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10). Princippet i den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 B for pengeinstitutter er at sikre skattemæssig ligestilling for pengeinstituttet mellem puljebaseret opsparring og individuel pensionsopsparring i særskilt depot. Denne ligestilling fastholdes i den foreslåede bestemmelse.

Bestemmelsen svarer i store træk til den gældende § 13 F. Selskabsskattelovens § 13 F blev indført ved lov nr. 1181 af 12. december 2005 for at fjerne de barrierer, som opgørelsesprincipperne i pensionsafkastbeskatningsloven udgjorde for pensionsinstitutternes investeringer i unoterede aktier.

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10), hvori det foreslås at omlægge pensionsafkastbeskatningen fra institut- til individniveau, dog vil livsforsikringsselskaber være skattepligtige af tilvæksten i ufordelte hensættelser, jf. forslagens § 8. Med omlægningen af pensionsafkastskatten er livsforsikringsselskaber ikke længere skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven af afkast fra en andel i en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men kun efter selskabsskatteloven. Da livsforsikringsselskaber ikke længere skal være skattepligtige af ovennævnte afkast efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan de ikke længere anvende den gældende § 12 a i pensionsafkastbeskatningsloven. Det foreslås, at livsforsikringsselskaber får mulighed for fortsat at anvende nettoopgørelsesprincippet.

Til § 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 8, nr. 3.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af den ændrede afkastbeskatning af ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 34.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 4, nr. 2.

Det præciseres i bestemmelsen, at alle former for pensionsopsparing i udlandet omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A omfattes af bestemmelsen. Eksempelvis vil en person, som har en pensionsordning oprettet i et udenlandsk kreditinstitut, også være omfattet af bestemmelsen.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at det løbende afkast fremover ikke opgøres i forhold til ordningens kapitalværdi. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 9, nr. 2.

Den foreslåede affattelse af skattekontrollovens § 11 C, stk. 5, er en konsekvens af lovforslagets § 9, nr. 2.

Den foreslåede affattelse af skattekontrollovens § 11 C, stk. 4, er en konsekvensrettelse som følge af den ændrede afkastbeskatning af ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 34. Afkastet fra ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A skal fremover opgøres efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5. Af det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) fremgår det af den foreslåede bestemmelse i lovens § 21, stk. 2, at opkrævningen af pensionsafkastskat i forsikrings- og pensionskasseordninger foretages umiddelbart forud for tilskrivningen af afkast til depotet eller særlige bonushensættelser. I den foreslåede bestemmelse i § 4 i pensionsafkastbeskatningsloven, som vedrører opgørelsen af det skattepligtige afkast i forsikrings- og pensionskasseordninger, er der således korrigeret for den betalte afkastskat ved, at skattebeløb efter lovens § 21, stk. 2, er tillagt depotets værdi ved indkomstårets udgang.

Samme forhold gør sig imidlertid ikke gældende for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, hvor beskatningen af afkastet som udgangspunkt betales af personens frie midler. Opgørelsen af afkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 skal derfor modificeres således, at der alene skal medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Som følge af den foreslåede udbetalingsbeskatning i § 53 A, stk. 5, i pensionsbeskatningsloven er det fremover relevant at modtage oplysninger om årets udbetalinger. Det foreslås derfor, at der skal afgives oplysninger herom.

Baseret på oplysningerne om ordningens værdi, årets udbetalinger samt årets afkast vurderes det, at SKAT er i stand til at vurdere, om ordningen skal undersøges nærmere. Således har SKAT, som af personen har fået fuldmagt til indseende i den pågældende ordning, mulighed for at rette henvendelse til forsikringsselskabet mv., om at specificere opgørelsen af afkastet mv. nærmere.

Til § 10

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af indsættelsen af det nye stykke i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 6, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 5.

Til § 11

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-12.

Det foreslås, at de i § 1, nr. 1, 2, 6, 7, 9, 11-16 og 31, § 2, § 7, nr. 1, og § 10 foreslåede ændringer skal have virkning for pensionsordninger, der oprettes den 1. januar 2008 eller senere. Dog har den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., som affattet ved § 1, nr. 6, jf. stk. 8, virkning fra og med den 1. januar 2008. Endvidere har den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 D, som affattet ved § 1, nr. 15, jf. stk. 9, virkning for personer, der bliver

fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, den 1. januar 2008 eller senere.

Det foreslås, at ændringerne i § 1, nr. 5, 8, 10, 17, 23, 24, 26-30 og 36, § 4, § 5, og § 9, nr. 3-5, skal have virkning fra og med den 1. januar 2008.

Det foreslås, at ændringerne i § 1, nr. 20-22 og 25, § 3, nr. 1, § 6, § 7, nr. 2 og 3, og § 8, nr. 1 og 4-7, skal have virkning fra og med indkomståret 2010, jf. dog stk. 5. Det foreslåede virkningstidspunkt er begrundet med, at det samtidig hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) får virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010, og at den gældende pensionsafkastbeskatningslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006, i det væsentlige ophæves med virkning fra indkomståret 2010.

Det foreslås, at ændringerne i § 1, nr. 20-22 og 25, for pensionsordninger oprettet i et andet land i EU/EØS end Danmark har virkning fra og med indkomståret 2008.

Det foreslås, at § 1, nr. 32, og § 9, nr. 6-12, har virkning fra og med den 1. januar 2010. Det foreslåede virkningstidspunkt skyldes, at det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) får virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010, og at den gældende pensionsafkastbeskatningslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006, i det væsentlige ophæves med virkning fra indkomståret 2010.

Det foreslås, at ændringerne i § 1, nr. 33-35, samt § 9, nr. 2, skal have virkning for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, fra og med den 1. januar 2010. Det foreslåede virkningstidspunkt skyldes, at det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) først får virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010 og, at den gældende pensionsafkastbeskatningslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006, i det væsentlige ophæves med virkning fra indkomståret 2010. Der indsættes en bestemmelse om, at de foreslåede bestemmelser ikke finder anvendelse, såfremt en forsikring erhverves ved arv den 1. januar 2010 eller senere, når forsikringen er oprettet før den 18. februar 1992. Reglen indebærer, at den nye affattelse af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke har virkning for arv, der falder fra og med den 1. januar 2010, når forsikringen er oprettet før den 18. februar 1992. Hermed sikres, at disse forsikringer fortsat vil være fritaget for beskatning af afkastet, jf. § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af 24. juni 1992.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, 4. pkt., som affattet ved § 1, nr. 6, skal have virkning fra og med den 1. januar 2008.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 D, som affattet ved § 1, nr. 15, skal have virkning for personer, der bliver fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, den 1. januar 2008 eller senere.

Forslagets § 8, nr. 2, har til formål at justere bestemmelsen i selskabsskattelovens § 3 A, så udskudt skat på ejendomme i ejendomsaktieselskaber ikke kan forsvinde, hvis ejendomsselskabet overdrages til en pensionskasse, der ikke er skattepligtig. Denne uhensigtsmæssighed bør fjernes hurtigst muligt. Derfor foreslås, at forslaget får virkning for selskaber, som overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 3 A med virkning for indkomståret 2007 eller senere indkomstår, og som afstår fast ejendom den 28. november 2007 eller senere, dvs. datoen for fremsættelsen af lovforslaget.

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 12 om en særlig indkomstopgørelsesmetode for filialer af udenlandske forsikringsselskaber (lovforslagets § 8, nr. 3) og skattekontrollovens § 3 B, stk. 9, 1. pkt., om

disse filialers undtagelse fra dokumentationspligten i forhold til transfer pricing (lovforslagets § 9, nr. 1) ophæves med virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2010 eller senere. Det foreslåede virkningstidspunkt skyldes, at det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) får virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010.

Det foreslås, at fysiske eller juridiske personer, som pr. 31. december 2009 er omfattet af skattekontrollovens § 11 C, og som fra og med den 1. januar 2010 omfattes af skattekontrollovens § 11 C, som affattet ved § 9, nr. 6-12, senest den 1. oktober 2010 skal fremsende fuldmagt og erklæring til SKAT efter skattekontrollovens § 11 C, stk. 4. Således skal personen fremsende en fuldmagt om, at SKAT må få indseende i ordningen samt en erklæring fra forsikringsselskabet mv., hvor det påtager sig hvert år at fremsende oplysninger til brug for afkastberegningen. Såfremt SKAT allerede er i besiddelse af en fuldmagt, jf. skattekontrollovens § 11 C, stk. 4, nr. 1, og denne stadig er virksom, skal fuldmagten ikke fremsendes på ny.

Bestemmelsen får virkning for personer, der i henhold til den gældende bestemmelse i lovens § 53 A, stk. 3, har indsendt erklæring vedrørende opgørelse af kapitalværdiafkast.

Fristen den 1. oktober 2010 skønnes at være passende tid for personen til at indhente den omtalte erklæring fra forsikringsselskabet mv.

Høringssvar og kommentarer hertil

Organisationer	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til bemærkninger
Advokatrådet	Advokatrådet har ingen bemærkninger til lovforslaget.	
AErådet	Det er AErådets opfattelse, at der skal være en sammenhæng i beskatningen vedrørende pensionsopsparing, således at fradrag for indbetalingen modsvares af beskatning ved udbetaling. AErådet kan derfor tilslutte sig lovforslagets hovedsigte, der går ud på, at der ved indbetalingen med fradragsret til pensionsordninger i lande inden for EU/EØS skal ske en beskatning ved udbetalingen.	
Akademikernes Centralorganisation (AC)	AC anerkender behovet for at omlægge pensionsbeskatning som følge af EF-Domstolens dom af 30. januar 2007. AC bemærker, at der ikke tydeligt fremgår af lovforslaget, hvorledes eventuelle tilgodehavender i udenlandske selskaber, der ikke overholder de aftalte forpligtelser, tænkes inddrevet.	Se bemærkningerne til Finansforbundet nedenfor
ATP	ATP har ingen bemærkninger til lovforslaget.	
Danmarks Rederiforening	Danmarks Rederiforening har ingen bemærkninger til lovforslaget.	
Dansk Erhverv	Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til lovforslaget.	

Danish Venture Capital and Private Equity Association	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Aktionærforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Erhverv	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Industri	Dansk Industri støtter som udgangspunkt et forslag, hvorefter der indføres mulighed for, at danske pensionsopsparere kan få fradrag for pensionsindbetalinger til en udenlandsk pensionsordning, samt at vandrende arbejdstagere kan fortsætte indbetalingerne til en allerede etableret pensionsordning i udlandet. I tilknytning til ovenstående bemærker DI, at det i alle tilfælde må sikres, at skattereglerne ikke virker forvridende på konkurrencen mellem danske og udenlandske virksomheder, hvorfor skattereglerne skal sikre en egentlig skatteneutralitet. Endvidere må skattereglerne ikke medføre, at incitamentet til at spare op til pension påvirkes i negativ retning. Herudover må det i lyset af skattestoppet naturligvis sikres, at beskatningen	DI har ikke peget på konkrete regler i lovforslaget, der efter DI's opfattelse kan virke forvridende på konkurrencen. Det er Skatteministeriets vurdering, at lovforslaget sikrer så ens konkurrencevilkår for danske og udenlandske penge- og pensionsinstitutter som muligt. Forslaget er en konsekvens af EF-Domstolens dom af 30. januar 2007, hvorved de danske regler for fradrag for pensionsindbetalinger blev underkendt. Forslaget ændrer ikke grundlæggende på beskatningen ved ind- og udbetaling. Lovforslaget sikrer til gengæld, at Danmark kan bevare dette enestående pensionssystem intakt. Med hensyn til det anførte om skattestoppet følger det af skattestoppets overordne-

	af pensionsopsparinger fastholdes på det nuværende niveau, således at ændringerne af pensionsbeskatningen ikke medfører en højere beskatning for enten institutter eller individer, dvs. pensionsopsparere.	de principper, at hvis Danmark bliver nødt til at sænke en skat eller afgift som følge af EU-beslutninger eller internationale aftaler, kan mindreprovenuet kompenseres gennem forhøjelser af andre skatter eller afgifter. Det forudsættes, at en sådan omlægning er provenuneutral.
Dansk Landbrugsrådgivning	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Dansk Told- og Skatteforbund	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Den Danske Skatteborgerforening	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Finansforbundet	Overordnet er Finansforbundet af den opfattelse, at det er nødvendigt at ændre den danske pensionsbeskatningslov som følge af EF-Domstolens dom af 30. januar 2007. Det er afgørende for Finansforbundet, at der sker en konkurrencemæssig ligestilling af udenlandske og danske pensionsordninger. Finansforbundet finder det vigtigt, at de betingelser, standarder, anbefalinger om god skik, hyrdebreve mm., der udstikkes af Finanstilsynet for danske finansielle virksomheder, også kommer til at gælde for udenlandske finansielle virksomheders udøvelse af pensionsvirksomhed i Danmark. Finansforbundet savner således regler om, at de udenlandske pensionsudbydere - udover pensionsbeskatningsloven - tillige skal opfylde danske udmøntninger af direktivbestemmelser,	Udenlandske penge- og pensionsinstitutter kan med lovforslaget opnå skattemyndighedernes godkendelse til at udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark. Det udenlandske penge- eller pensionsinstitut skal opfylde de betingelser, der stilles til sådanne institutter, og skal påtage sig de forpligtelser, der stilles til penge- og pensionsinstitutter, der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven.

bekendtgørelser og anbefalinger udstedt af Finanstilsynet. Fradragsretten bør alene følge institutter, der er reelt ligestillede i en konkurrencesituation.

Det er uklart for Finansforbundet, hvilke sanktionsmuligheder den danske stat/skattemyndighederne med lovændringen vil få over for et efter dansk lovgivning godkendt udenlandsk selskab, der ikke overholder sine forpligtelser vedrørende indeholdelse af skatter og afgifter. Det er i den forbindelse anført, at det udenlandske selskabs manglende overholdelse af sine forpligtelser kan medføre, at kravet kan søges inddrevet hos pensionsopspareren, hvilket Finansforbundet ikke kan tilslutte sig.

Reglerne i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i denne lov, samt andre regler fastsat ved lov eller bekendtgørelse, finder ikke anvendelse for udenlandske pensionsinstitutter.

I det omfang der er fastsat EU-direktiver på området, vil der i de respektive EU/EØS-lande gælde nationalt fastsatte regler, der udmønter disse direktiver, for pensionsinstitutternes virksomhed. Disse direktiver er ligeledes gennemført i dansk lovgivning.

Hvis et udenlandsk penge- eller pensionsinstitut ikke overholder aftalen med de danske skattemyndigheder, vil fradrag for yderligere indbetalinger kunne blive afvist for selskabets danske kunder. Disse sanktionsmuligheder må forventes at indebære, at forsikringsselskabet mv. reelt ikke længere kan udbyde fradragsberettigede pensionsordninger i Danmark, hvis aftalerne ikke overholdes.

Imidlertid kan man principielt forestille sig, at et udenlandsk forsikringsselskab mv. ikke er villig til af egen drift at overholde aftalen om indeholdelse og betaling af skat, hvis penge- eller pensionsinstituttet er ophørt med at udbyde pensionsordninger i Danmark, f.eks. fordi dette af kommercielle

		grunde ikke længere vurderes at være attraktivt. I en sådan situation er afskæring af fradrag for nye indbetalinger i sagens natur ikke længere en virkningsfuld sanktion. I en sådan situation indebærer aftalemodellen efter den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 C, at den danske stat har et krav på pensionsopspareren, som det udenlandske penge- og pensionsinstitut hæfter solidarisk for, og som vil kunne søges inddrevet hos instituttet. Inddrivelse af indkomstskattefordringer i andre EU-lande er understøttet af fælles regler, som i givet fald vil blive anvendt. Alternativt kan den danske stat søge kravet inddrevet hos pensionsopspareren.
Finansrådet	Finansrådet finder, at der i bemærkningerne skal tages stilling til, om »kreditinstitut« omfatter de samme typer virksomheder som »pengeinstitut«, eller begrebet er bredere. Finansrådet foretrækker, at Finanstilsynets såkaldte puljebekendtgørelse afskaffes. Finansrådet ønsker, at der skabes lige konkurrencevilkår for danske og udenland-	Når der i lovforslaget anvendes udtrykket »kreditinstitut« er begrundelsen, at dette udtryk anvendes i de relevante EU-direktiver. Kreditinstitutter i Danmark er både penge- og realkreditinstitutter. Da realkreditinstitutter kun kan drive realkreditvirksomhed, er de fleste direktivregler for kreditinstitutter kun relevante for pengeinstitutter. Eksempelvis kan et realkreditinstitut ikke tilbyde puljepensionsordninger. Det ville give anledning til utilsigtet udnyttelse af skattereglerne for pensionsopsparing, såfremt midlerne i opsparingsordninger kunne anbringes helt frit. Eksem-

ske pensionsinstitutter, og har noteret sig, at de foreslåede regler i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt., sigter på, at puljebekendtgørelsens regler kommer til at gælde for alle. Finansrådet er imidlertid usikker, idet forslaget indeholder en bestemmelse om, at midlerne endvidere skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50-51 i lov om finansiel virksomhed, hvilket efter Finansrådets opfattelse må gælde for såvel danske som udenlandske pensionsinstitutter.

pelvis ville midlerne kunne anbringes i fast ejendom, som pensionsopsparerer anvender til boligformål. Forslaget indebærer, at de foreslåede regler i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt., skal anvendes for pensionsordninger i udenlandske pensionsinstitutter. Den foreslåede regel i høringsudkastet om, at midlerne endvidere skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed er ændret. Reglen i lovforslaget er ændret til, at midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiel virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Denne regel vil ligesom den gældende regel kun finde anvendelse for opsparingsordninger i danske pengeinstitutter, idet lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse for udenlandske pensionsinstitutter.

De foreslåede regler i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt., for midler i opsparing i udenlandske pengeinstitutter indeholder de væsentligste regler, men i tillempet form, for placering af midlerne i opsparingsordninger, således at Finansrådets ønske om lige konkurrencevilkår for danske og udenlandske pengeinstitutter - under hensyntagen

	Det er dobbeltkonfekt, at der for danske pensionsinstitutter udover reglerne i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt., også gælder puljebekendtgørelsen. Puljebekendtgørelsen skal jo følges allerede efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 8. pkt. Det samme gælder jo for udenlandske pensionsinstitutter. Finansrådet foreslår derfor, at de foreslåede regler udgår og i stedet erstattes med en regel om, at midlerne endvidere skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50-51 i lov om finansiel virksomhed, subsidiært, at reglerne på følgende tre punkter bringes i overensstemmelse med puljebekendtgørelsen: For det første er der i bestemmelsen ikke nogen son- dring mellem noterede og unoterede aktier, idet 20 pct.s reglen både gælder for	til, at forslaget skal være i overensstemmelse med EU-retten - tilgodeses i så høj grad som det er muligt. Den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 12 er i lovforslaget ændret, således at det klart fremgår, at puljebekendtgørelsen ikke også skal finde anvendelse for udenlandske pensionsinstitutter. Af hensyn til at sikre, at opsparingen tjener et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget pensionsordning, stilles der imidlertid visse krav til placering af midlerne i rate- og kapitalpensioner i udenlandske pengeinstitutter. Det er ikke en brugbar løsning at erstatte de foreslåede regler med en regel om, at midlerne i opsparingsordninger endvidere skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Finansrådets forslag svarer til gældende ret. Finansrådets forslag ville skabe risiko for en utilsigtet udnyttelse af skattereglerne ved placering pensionsopsparing i udenlandske pengeinstitutter, for hvilke lov om finansiel virksomhed ikke kan finde anvendelse. Det bemærkes, at son- dringen fremover ikke går mellem noterede og unoterede aktier, jf. nye regler i Økonomi- og Erhvervsministeriets lov nr.
--	--	---

noterede og unoterede aktier.

For det andet mangler der et »ikke« i lovteksten.

For det tredje foreslår Finansrådet en regel om, at der kan investeres 43.100 kr. (i 2007) i en enkelt noteret aktie, således at forslaget bringes i overensstemmelse med puljebekendtgørelsen. Finansrådet finder det positivt, at det fremgår af bemærkningerne, at udenlandske pensionsordninger skal have samme begunstigelsesregler som de danske pensionsordninger. Finansrådet finder det endvidere positivt, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at begrebet »tarifmæssigt opbygget« ikke finder anvendelse på pengeinstitutordninger.

Finansrådet finder det uensigtsmæssigt, at det ikke fremgår af lovteksten, om der kan oprettes pensionsordninger i udenlandske pengeinstitutter, men udelukkende af bemærkningerne.

108 af 7. februar 2007. Lovteksten i forslaget er ændret således, at det fremgår, at 20 pct.s reglen gælder for aktier, der handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Lovteksten er ændret.

Der indsættes en sådan regel i forslaget.

Efter forslaget kan udenlandske kreditinstitutter i EU/EØS fremover drive kreditinstitutvirksomhed og udbyde fradragsberettigede pensionsordninger her i landet uden at skulle etablere et fast driftssted, blot de har tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed, og ordningen og instituttet kan godkendes efter de foreslåede regler i pensionsbeskatningslovens § 15 C og § 15 D. Det fremgår af bemærkningerne til de foreslåede ændringer

		af bestemmelserne i pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12, at kreditinstitutterne i EU/EØS i henhold til 2. banksamordningsdirektiv endvidere vil være underlagt et tilsyn svarende til det, som det danske Finanstilsyn foretager. Der ses således ikke at være behov for yderligere lovbestemmelser om, at pensionsordninger oprettet i i udenlandske pengeinstitutter kan godkendes efter § 15 C. Det kan bekræftes, at der kan oprettes pensionsordninger i udenlandske pengeinstitutter, der opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Hjemlen til, at der kan oprettes rate- og kapitalpensioner i udenlandske pengeinstitutter med fradragsret for indbetalingerne, er dels reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12, dels reglerne i §§ 15 C og 15 D om godkendelse af ordningen og instituttet. At kapitalpensioner pålægges afgift ved udbetalingen har i øvrigt ingen selvstændig betydning for udvidelse af fradragsretten. Der henvises i øvrigt i det hele til kommentaren ovenfor.
	Finansrådet antager, at det bliver muligt at oprette kapitalpensioner i udlandet pga. EU-dommen, og at hjemlen hertil er § 15 C. Rådet antager, at det skyldes, at kapitalpensioner pålægges afgift.	
	Finansrådet ser gerne, at det bliver muligt at modregne evt. udenlandsk skat i den danske afgift ved udbetaling af kapitalpensionen. Efter den gældende bestemmelse er det kun muligt at modreg-	Forslaget til pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, i høringsudgaven af lovudkastet gik ud på, at når Danmark beskatter udbetalinger fra en ordning, der er godkendt efter pensions-

ne udenlandsk skat i dansk skat men ikke i PBL-afgift.

beskatningslovens § 15 C, finder ligningslovens § 33, stk. 1, anvendelse. Den foreslåede regel er ændret i det fremsatte forslag. Forslaget går ud på, at ligningslovens § 33, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, hvis pensionsopsparerer er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en anden stat end den stat, hvor pensionsordningen er oprettet, og den sidstnævnte stat opkræver skat af udbetalingen. Udbetalinger fra kapitalordninger (kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed) samt ophævelser af pensionsordninger i utide medregnes ikke til den skattepligtige indkomst, men pålægges i stedet en afgift. Afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven er ikke reguleret i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået. PBL-afgiften tilfalder dermed i alle tilfælde Danmark. Skatteministeriet kan ikke imødekomme ønsket om at lempe for eventuel udenlandsk skat i den danske PBL-afgift.

Finansrådet finder det uklart i § 15 C, stk. 4, om de indbetalinger, der indgår ved opgørelsen af den forholdsmæssige del af udbetalingen, der skal beskattes, alene omfatter indbetalinger, der har påvirket opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst, eller tillige opgø-

Den foreslåede regel i § 15 C i høringsudgaven af lovudkastet er ændret. Forslaget til pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 4, vedrører bl.a. den særlige situation, hvor en person, der har oprettet en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C, ikke er skattepligtig til Danmark

relsen af den skattepligtige indkomst i andre lande.

på det tidspunkt, hvor pensionsordningen udbetales, jf. § 15 C, stk. 1, nr. 3. Efter den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, litra a, skal pensionsopsparereren for, at en pensionsordning kan omfattes af § 15 C, for det første indvillige i at blive beskattet af udbetalinger, der modtages efter, at personen ikke længere er skattepligtig til Danmark, i det omfang Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet. For det andet skal personen indvillige i at blive beskattet af udbetalinger i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet.

Den foreslåede regel i § 15 C, stk. 4, i lovforslaget går ud på, at når Danmark beskatter efter stk. 1, nr. 3, medregnes udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for her i landet, ikke til den skattepligtige indkomst.

Finansrådet antager, at ordninger, der kan godkendes efter forslaget i pensionsbeskatningslovens § 15 D, ikke *skal* være arbejdsgiveradministreret ordning, men også kan være en privat ordning.

Finansrådet finder, at der med det omfattende lovfor-slag er anledning til at ændre pensionsbeskatningslovens § 30 således, at den bringes i overensstem-melse med praksis, som den er beskrevet i bemærkninger til den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 41.

Finansrådet ser gerne, at der i bemærkningerne til den

Det kan bekræftes, at privat tegnede pensionsordninger kan godkendes efter forslaget til pensionsbeskatningslovens § 15 D. Det afgørende er, at ordningen opfylder de fastsatte betingelser. Forslaget indeholder således ikke nogen betingelse om, at ordningen skal være en arbejdsgiveradministreret ordning. Dette præciseres i bemærkningerne til forslaget.

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 30 bl.a., at der betales en afgift på 60 pct. ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte udbetalings-tidspunkt for første udbetaling. Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, at der i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., er praksis for, at udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet kan ændres, indtil første rateudbetaling finder sted.

Lovforslaget indeholder en ændring af pensionsbeskatningslovens § 30, hvorefter den praksis, der er nævnt ovenfor, lovfæstes. Den pågældende praksis fremgår i øvrigt af Ligningsvejledningen.

Forslaget i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1,

foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, gøres rede for proceduren for overførsler af danske pensionsordninger til udenlandske, særligt fsva. den dokumentation, der er nødvendig for, at pensionsinstituttet kan have sikkerhed for at overføre pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 41 og således ikke skal indeholde afgift af ordningen.

nr. 3, vedrører ikke specifikt adgangen til at flytte en dansk pensionsordning til en udenlandsk pensionsordning. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at beskrive proceduren for en skatte- og afgiftsfri overførsel af en dansk pensionsordning til en udenlandsk pensionsinstitut i bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 kan en pensionsordning på nærmere vilkår overføres til en anden pensionsordning uden, at overførslen skal betragtes som ud- og indbetaling. En ordning vil efter denne bestemmelse således kunne overføres til en ordning, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens 15 C. Der skal foreligge dokumentation for, at pensionsordningen er godkendt efter § 15 C. De procedurer, der anvendes ved overførsel af danske ordninger, vil formentlig som udgangspunkt kunne anvendes ved overførsel til en udenlandsk pensionsordning. Kunden må over for sit pensionsinstitut dokumentere, at det modtagende udenlandske pensionsinstitut og pensionsordningen er godkendt efter § 15 C. En nærmere beskrivelse af den praktiske procedure for overførsler til udenlandske pensionsordninger ligger uden for hvad bemærkningerne til bestemmelsen med rimelighed bør indeholde.

Finansrådet hilser med tilfredshed forslaget om, at ratepensioner under udbetaling på nærmere vilkår kan flyttes til en anden rateordning.

Finansrådet spørger, om det er muligt, idet pensionsbeskatningslovens § 53 A ifølge forslaget omfatter pengeinstitutordninger, at undgå omberegning efter pensionsbeskatningslovens § 18 A ved i stedet at vælge ordningen henført til beskatning efter § 53 A.

Finansrådet peger på, at der i det tilfælde, hvor indkomstkilden er i land 1, bopælen er i land 2, og Danmark som land 3 har beskatningsretten, kan opstå konflikter. Det skal sikres, at nedslaget efter ligningslovens § 33, stk. 1, bliver det rigtige, herunder at der mellem land 1 og 2 er foretaget den nødvendige lempelse efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst. Administrationen

Hvis en person har en fradragsberettiget pensionsordning og flytter til udlandet inden for den periode, hvor fradragsfordelingsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 18 finder anvendelse, er det ikke muligt at undgå omberegning efter pensionsbeskatningslovens § 18 A ved at stoppe indbetalingerne til ordningen og i stedet henføre ordningen til pensionsbeskatningslovens § 53 A. Omberegning efter § 18 A kan dog undgås, hvis indbetalingerne efter fraflytningen fortsætter som oprindeligt aftalt, men der er ikke, jf. pensionsbeskatningslovens § 54, stk. 1, fradragsret for indbetalingerne.

Forslaget er ændret i forhold til høringsudgaven af lovudkastet. Udgangspunktet er normalt, at det er bopælslandet, der giver credit for udenlandske skatter. Den foreslåede regel i § 15 C, stk. 4, går ud på, at ligningslovens § 33, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, hvis pensionsopsparerer er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en anden stat end den stat,

	må anses for at blive administrativt byrdefuld.	hvor pensionsordningen er oprettet, og den sidstnævnte stat opkræver skat af udbetalingen. I denne situation vil pensionsopspareren være skattepligtig af udbetalingen til det land, hvori pensionsordningen er oprettet, til Danmark, og endelig til det land, som den pågældende er hjemmehørende i. Bestemmelsen sikrer, at personen i den danske skat vil kunne modregne skat, der er betalt til det land, hvori pensionsordningen er oprettet. Om personen i den skat, som personen skal betale til sit bopælsland, vil kunne modregne skatten betalt til det land, hvori pensionsordningen er oprettet, vil afhænge af bopælslandets regler. Skatten vil ikke kunne modregnes i skat betalt til Danmark.
Foreningen Danske Revisorer (FDR)	Foreningen af Danske Revisorer har ingen bemærkninger til lovforslaget.	
Foreningen Registrerede Revisorer	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Foreningen af Firmapensionskasser	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR)	<u>Ad lovforslagets § 1, nr. 14</u> FSR er usikker på, hvad der menes med udtrykket »opsparingen« og foreslår derfor en præcisering. <u>Ad lovforslagets § 1, nr. 16 (ny § 15 C, stk. 2)</u> FSR anfører, at efter den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens	Med udtrykket »opsparing« menes opsparing i rate- og kapitalpensioner i samme pengeinstitut placeret på kontantforrentede indlånskonti samt i særskilte depoter. Dette præciseres i lovteksten. Det kan bekræftes, at udenlandske forsikringsselskaber, pensionskasser og kreditin-

§ 15 C, stk. 2, nr. 2, skal forsikringsselskabet »opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikrings-selskaber mv. i kapitel 1«. Det ser ud til, at et uden-landsk pensionsinstitut skal opfylde betingelserne i PBL § 3 og § 4. Forslaget til pensionsbeskatningslovens § 3 og § 4 indeholder en hen-visning til pensionsinstitut-ter, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive pensionskasse- hen-holdsvis livsforsikringsvirk-somhed, »jf. §§ 15 C-15 D«. FSR finder det usikkert, hvad der menes hermed, og foreslår tydeliggjort, at hen-visningerne i den foreslåe-de bestemmelse i pensions-beskatningslovens § 15 C, stk. 2, nr. 2, ikke indebæ-rer, at det udenlandske pen-sionsinstitut skal opfylde de danske tilsynsmyndigheders krav til pensionsinstituttet og dets pensionsprodukter. Tydeliggørelsen bør kunne ske ved i forslaget til pensi-onsbeskatningslovens § 3 og § 4 at fjerne henvisningerne til §§ 15 C-15 D, så cirkel-henvisninger undgås.

Ad lovforslagets § 1, nr. 16 (ny § 15 C, stk. 3)

FSR anfører, at bemærk-ningerne til bestemmelsen ikke indeholder nogen be-grundelse for, at det skulle være rimeligt eller nødven-digt at udstrække en tilba-gekaldelse til et pensionsin-stitut, der er koncernforbun-

stitutter, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og dér har tilladelse til at drive livsforsikrings-, pen-sionskasse- eller kreditinsti-tutvirksomhed, ikke skal op-fylde de danske tilsynsmy-n-digheders krav til instituttet og dets pensionsprodukter. Skatteministeriet kan ikke umiddelbart se, at henvisnin-gen i forslaget til pensions-beskatningslovens § 3 og § 4, kan skabe usikkerhed om, hvorvidt der måtte gæl-de et sådant krav. Skattemi-nisteriet er dog enig med FSR i, at forslaget indehol-der cirkelhenvisninger. Hen-visningen i forslaget til pen-sionsbeskatningslovens § 3 og § 4 til §§ 15 C og 15 D udgår derfor af lovforslaget.

Skatteministeriet er efter for-nyede overvejelser enig med FSR i, at der ikke er be-hov for at udstrække en til-bagekaldelse af en godken-delse til også at kunne gælde for selskaber, der er koncer-nforbundne med det pågæl-

det med et selskab, hvis godkendelse kan trækkes tilbage. Det bør således eksempelvis ikke komme pensionsopsparerne i et svensk pensionsinstitut til skade, hvis dets italienske søsterselskab ikke overholder reglerne.

Ad lovforslagets 1, nr. 16
(ny § 15 D)

FSR finder reglen om, at alle udbetalinger fra en ordning omfattet af forslaget i pensionsbeskatningslovens § 15 D er skatte- eller afgiftspligtige, uanset om personen alene har opnået delvis fradrag i personens hjemland, urimelig. Et lille skattnedslag kan dermed medføre en høj skattebetaling. Såfremt en person undlader at søge godkendelse af en ordning, omfattes den i stedet af pensionsbeskatningslovens § 53 A (medmindre betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 53 B opfyldes). Da beskattningen af udbetalinger fra ordninger i pensionsbeskatningslovens § 53 A ændres således, at de er indkomstskattepligtige i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som der har

dende pensionsinstitut. Det afgørende for, om der kan ske tilbagekaldelse af godkendelsen af et pensionsinstitut, bør alene være, at det pågældende pensionsinstitut selv ikke længere opfylder betingelserne og ikke, om et koncernforbundet selskab ikke længere opfylder betingelserne.

Bestemmelsen om, at tilbagekaldelse af godkendelsen kan udstrækkes til også at gælde koncernforbundne selskaber, udgår derfor af forslaget.

Når en vandrende arbejdstager kommer her til landet og har en pensionsordning i udlandet, skal vedkommende tage stilling til, om ordningen skal søges godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D. Hvis den pågældende fravælger en sådan godkendelse, eller betingelserne ikke opfyldes, er ordningen automatisk omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, eller hvis betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 53 B er opfyldt, da af denne regel.

Når ordningen er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D indrømmer Danmark fradragsret for indbetalingerne, selvom ordningen ikke fuldt ud opfylder betingelserne i lovens kapitel 1. Afkastet af ordningen skal

været hel eller delvis fradragetsret for her i landet eller i udlandet, bliver udbetalingen fuldt ud skattepligtig til Danmark, selvom ordningen ikke på noget tidspunkt søges godkendt som skattebegünstiget i Danmark. Det forekommer unødigt vidtgående, ligesom det lægger yderligere hindringer i vejen for yderligere indstationering af medarbejdere.

hverken beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven eller som kapitalindkomst efter personskatteloven.

Såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor ordningen udbetales, *ikke* er skattepligtig til Danmark, sker der ingen indkomstbeskatning til fordel for Danmark. Skatteministeriet finder således, at forslaget i pensionsbeskatningslovens § 15 D i høj grad tilgodeser personer, der i indtil 5 år indstationeres i en dansk virksomhed og på udbetalingstidspunktet ikke er skattepligtig til Danmark. Det er vanskeligt at udforme regler for dansk beskatning af udbetalinger, der tager højde for *omfanget* af skattebegünstigelsen af indbetalingerne i det pågældende land. Der kan være betydelige forskelle landene imellem vedrørende skattebegünstigelsen af indbetalinger til pensionsordninger. Hvis en person med en ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A er skattepligtig til Danmark på det tidspunkt, hvor der sker udbetalinger, skal den del af udbetalingen, som der er opnået hel eller delvis fradrag for her i landet eller i udlandet, beskattes til fordel for Danmark. På tilsvarende måde vil udlandet som udgangspunkt også beskatte en derboende person af udbetalinger fra en pensionsordning oprettet i Danmark, og for hvilken Danmark har ind-

		rømmet fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingen. I det omfang udlandet også beskatter den del af udbetalingen, som der er opnået fradrags- eller bortseelsesret for i udlandet (dvs. Danmark), må dobbeltbeskatningen løses via dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og det pågældende udland eller via interne lempelsesregler.
	<u>Ad lovforslagets § 1, nr. 18 (§ 20, stk. 4 og 5)</u> Efter pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, er udbetalinger fra ordninger med løbende udbetalinger og ratevise udbetalinger skattefrie i det omfang de modsvares af indbetalinger, som er godtgjort som fradragsberettigede. Det gælder dog ikke indbetalinger til en kapitalpension, der overstiger den årlige indskudsgrænse (43.100 kr. i 2007). Det virker forkert at omtale overskydende kapitalpensionsindbetalinger, idet § 20 udelukkende omfatter løbende og ratevise udbetalinger men ikke udbetalinger fra kapitalpension.	Kommentaren til den nævnte undtagelse er ikke længere relevant, da undtagelsen er udgået af forslaget af andre årsager.
	<u>Ad lovforslagets § 1, nr. 26 (§ 41)</u> Der mangler formentlig et »ikke« i bemærkningerne.	Det manglende »ikke« er indsat i lovforslagets bemærkninger.
	<u>Ad lovforslagets § 1, nr. 31 (§ 53 A, stk. 3)</u> Det anførte i bemærkningerne om, at udbetaling af be-	Skatteministeriet er enig i, at der mangler en lovbestem-

løbet til dækning af skatten skal foretages senest året efter det år, hvori afkastet er optjent, synes at være lovgivning i bemærkningerne. Bemærkningen savner hjemmel i lovteksten.

Ad lovforslagets § 1, nr. 32
(§ 53 A, stk. 5)

Udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, bør ikke nævnes specifikt, idet de vil kunne risikere kun at blive beskattet med 75 pct. af udbetalingen, jf. § 53 A, stk. 5, 3. pkt. Henvisningen kan undgås ved at ændre systematikken og præcisere, at de særlige udbetalingsregler kun gælder for indbetalinger, der ikke har kunnet fradrages eller bortses fra pga. manglende subjektiv skattepligt til Danmark.

Ad lovforslagets § 10, stk. 7

Den nye affattelse af pensionsbeskatningslovens § 53 A, herunder beskatningen af udbetalinger, har virkning fra og med 1. januar 2009 for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere. En overgangsbestemmelse om bevarelse af skattefrihed for afkast ved arveovergang er tilsyneladende gledet ud, jf. § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af 24. juni 1992. Det bør derfor præciseres i § 10, stk. 7, at nyaffattelsen af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke har virkning for arv faldet

melse om, at udbetaling af beløb til dækning af skatten skal ske senest året efter det år, hvori afkastet er optjent. Der er indsat en sådan bestemmelse i lovforslaget.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 53 A til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, udgår af lovforslaget.

Skatteministeriet er enig i, at der mangler en overgangsbestemmelse vedrørende arv af forsikringer, der er oprettet før den 18. februar 1992 for at kunne opretholde den gældende retstilstand. Der ind sættes derfor en bestemmelse i lovforslagets regler for ikrafttræden om, at den nye affattelse af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke gælder for arv, der falder den 1. januar 2010 eller senere, af en forsikring oprettet før den 18. februar 1992.

den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato.

Generelt om udbetalinger

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 C beskattes udbetalingerne i det omfang personen har haft fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst (men tilsyneladende ikke i udenlandsk indkomst). Pensionsbeskatningslovens § 15 D indeholder ikke regler om udbetaling, idet udbetalingerne i stedet efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, beskattes i det omfang, personen har haft fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af dansk eller udenlandsk skattepligtig indkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, indeholder en generel udbetalingsregel, der som modstykke til de nævnte udbetalingsregler indrømmer skattefrihed for udbetalinger, der ikke har været helt eller delvist fradrags- eller bortseelsesberettigede her i landet eller i udlandet. Tilsvarende bestemmelse er indsat i § 32, stk. 1.

Denne fremgangsmåde virker efter FSRs opfattelse ustruktureret og åbner for fortolkningstvivl. Der forekommer således en sam-

Af den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, følger, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som ikke har været skattebegunstigede her i landet eller i udlandet, ikke til den skattepligtige indkomst.

Dette modificeres dog i de beskatningssituationer, der er omfattet af reglen i den foreslåede § 15 C, stk. 1, nr. 3, hvorefter der alene sker beskatning af udbetalinger i det omfang, personen har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark.

Reglerne for udbetaling i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, omhandler bl.a. ordninger, der har været godkendt efter ligningslovens § 15 D, jf. den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, nr. 8. Det vil sige, at reglerne i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, omhandler udbetaling fra ordningen på et tidspunkt, hvor ordningen er henført til pensionsbeskatningslovens afsnit II A.

menblanding af afsnit I og afsnit II A ordninger, som gør det vanskeligt at henføre konkrete ordninger til den relevante bestemmelse.

Følgende kan fremhæves:

– Det forekommer strukturelt forkert at indsætte en regel om udbetalinger fra § 15 D ordninger i § 53 A, stk. 5, idet § 15 D er en afsnit I ordning. Reglen bør derfor som for § 15 C ordninger fremgå som et stykke i § 15 D.

– De særlige udbetalingsbestemmelser for § 15 C- og § 15 D-ordninger bør hen vise til de almindelige udbetalingsregler i § 20 og §§ 25 - 29 C således, at det klart fremgår, at der gælder samme regler som for danske ordninger f.eks. ved udbetaling til de begunstigede efter død.

– En udtrykkelig skattefritagelse i § 20, stk. 4, af den del af udbetalingerne, der modsvares af indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, synes uhensigtsmæssig. Reglen bør i stedet fremgå af §§ 15 C og 15 D. Ved at placere reglen i § 20 kommer den også til at omfatte pensionsordninger oprettet i Danmark under afsnit I, hvor pensionsopsparererens pga. midlertidig opgivelse af fuld dansk skattepligt ik-

For så vidt angår udbetalinger fra en ordning på et tidspunkt, hvor den er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 D, gælder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 20. Reglen i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, om skattefritagelse af den del af udbetalingerne, der modsvares af indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, er helt generel, jf. dog ovenfor om den foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 1, nr. 3. Efter den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 20 medregnes udbetalinger fra visse pensionsordninger, uanset om der har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Med forslaget sker der en indskrænkning af reglens rækkevidde i forhold til i dag. Med forslaget indføres der en generel regel om, at der kun sker beskatning af udbetalinger fra pensionsordninger, for hvilke der er indrømmet fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger. Reglen i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, gælder således ikke kun for ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C og § 15 D, men også for alle andre ordninger omfattet

ke kan få gavn af fradragsretten i en periode. Disse ordninger henføres efter de gældende regler under § 53 A. Bestemmelsen vil f.eks. også komme til at omfatte indbetalinger til ophørspension efter § 15 A ud over maksimumsgrænsen og ikke fradragne beløb efter fradragsfordelingsreglerne i § 18, stk. 7, 2. pkt., selv om et resterende beløb også fratrækkes ved afgiftsberegningen efter § 35.

Princippet om, at udbetalinger altid skal beskattes fuldt ud her i landet, når der er givet helt eller delvist fradrag her eller i udlandet, forekommer af flere grunde at være alt for vidtgående og indebærer en unødvendig skærpelse af beskattningen, som ikke kan begrundes i EF-Domstolens dom.

– EF-dommen vedrører ikke lande uden for EU/EØS. Det forekommer derfor urimeligt, unødigt vidtgående og i modstrid med skattestoppet at indføre skat på udbetalingerne fra pensionsordninger i tredjelande, blot

af afsnit I. Reglen i § 20, stk. 4, kommer dermed også til at gælde for indbetalinger til ophørspension efter pensionsbeskatningslovens § 15 A ud over maksimumsgrænsen og for ikke-fradragne beløb efter fradragsfordelingsreglerne i § 18, stk. 7, 2. pkt.

Ordninger omfattet af forslaget til pensionsbeskatningslovens § 15 C og § 15 D inden for 60-måneders perioden er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. Udbetalinger fra afsnit I ordninger følger reglerne i pensionsbeskatningslovens § 20 og §§ 25-29 C. Det præciseres i bemærkningerne. I forslaget til pensionsbeskatningslovens § 15 D indsættes en regel om, at når 60-måneders perioden udløber, omfattes ordningen af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Vandrende arbejdstagere, der kommer her til landet fra et land uden for EU/EØS, bliver ikke stillet ringere med forslaget. Når en sådan arbejdstager kommer her til landet, vil den pågældendes udenlandske pensionsordning være omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, medmindre ordningen opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 53 B. Lovforslaget ændrer ikke på pensionsbeskatningslovens § 53 B. Bestemmelsen omfatter pensionsordninger, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbe-

fordi en minimal del af indbetalingerne har været omfattet af en lokal skattebe-
gunstiggelse, eller pensions-
opsparerer ikke kan løfte
bevisbyrden for, at der ik-
ke har været givet fradrags-
eller bortseelsesret for ind-
betalingerne. Når pensions-
beskatningen ikke er harmo-
niseret på globalt niveau,
må manglende beskatning af
tidligere foretagne fradrag
i udlandet løses ved fraflyt-
ningsbeskatning i det rele-
vante land.

– Princippet om, at der fore-
ligger en formodning for,
at der har været enten fra-
drags- eller bortseelsesret
for alle indbetalinger, med-
mindre pensionsopsparerer
kan dokumentere eller sand-
synliggøre det modsatte,
selv om indbetalingerne lig-
ger langt tilbage i tid, er
voldsomt belastende og vil
føre til helt urimelige resul-
tater f.eks. for personer, der
flytter hertil fra udlandet
som pensionister.

talinger, der er foretaget,
medens den pågældende ik-
ke har været fuldt skatteplig-
tig respektivt hjemmehøren-
de her i landet. Når en ord-
ning er omfattet af pensions-
beskatningslovens § 53 B
indebærer dette, at det lø-
bende afkast af ordningen
ikke beskattes i Danmark,
og at der sker beskatning
af udbetalinger fra ordnin-
gen, som modsvares af ind-
betalinger, som der har væ-
ret fradrags- eller bortseel-
sesret for i udlandet. Dan-
mark har ingen indflydelse
på udformningen af skatte-
reglerne uden for EU/EØS
således, at Danmark eksem-
pelvis kan pålægge udlandet
at indføre beskatning af ord-
ningen ved flytning fra det
pågældende land. Danmark
kan i stedet tilbyde den fa-
cilitet, som pensionsbeskat-
ningslovens § 53 B udgør.

Det må erkendes, at det i
praksis i nogle tilfælde kan
være vanskeligt at dokumen-
tere, at der for indbetalinger
til en pensionsordning ikke
har været fradrags- eller bort-
seelsesret. Der ses imidler-
tid ikke at være andre end
pensionsopsparerer selv, der
kan løfte bevisbyrden for, at
der ikke er givet fradrags-
eller bortseelsesret for indbe-
talingerne. Alternativet ville
være, at pensionsopsparerer
kun skal beskattes i det om-

Generelt om vandrende arbejdstagere

Pensionsbeskatningssystemet er uhensigtsmæssigt for indstationerede arbejdstagere, der opholder sig midlertidigt i Danmark. FSR foreslår derfor regler, hvorefter der ikke opkræves beskatning af tilvækst af pensionsordninger i hjemlandet, når arbejdstageren maksimalt opholder sig f.eks. 3 år i Danmark.

fang, pensionsopsparerer dokumenterer, at der er givet fradrag eller bortseelse for indbetalingen. En sådan retsstilling ville være uacceptabel.

Skatteministeriet finder, at pensionsbeskatningssystemet i tilstrækkelig grad tilgodeser behovet for indstationerede arbejdstagere, der opholder sig midlertidigt her i landet i f.eks. 3 år, og som dermed ikke er skattepligtige til Danmark på det tidspunkt, hvor ordningen udbetales. Den skattemæssige behandling, som FSR gerne ser, kan således opnås med de foreslåede regler.

Vandrende arbejdstagere fra et andet EU/EØS-land kan få en udenlandsk ordning godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D uanset, at ordningen ikke fuldt ud opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens afsnit I. Det indebærer, at der er fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingerne, og at afkastet af ordningen ikke beskattes i godkendelsesperioden på 60 måneder. Når ordningen til sin tid udbetales efter de aftalte vilkår for udbetaling, sker der ingen beskatning til fordel for Danmark, hvis den pågældende på dette tidspunkt ikke er skattepligtig til Danmark.

Den vandrende arbejdstager kan også fravælge at få ordningen godkendt efter § 15 D. Ordningen bliver i stedet omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A eller § 53 B, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Er ordningen omfattet af § 53 A, er der ingen fradragsret for indbetalingerne, og der betales skat af afkastet som kapitalindkomst. Er den pågældende ikke skattepligtig til Danmark på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling fra ordningen, sker der ingen beskatning til fordel for Danmark. Opfylder ordningen betingelserne i § 53 B er der ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne, og afkastet beskattes ikke. Er den pågældende ikke skattepligtig til Danmark på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling fra ordningen, sker der ingen beskatning til fordel for Danmark.

Generelt om kapitaltilvækst

FSR foreslår, at det både i loven og bemærkningerne præciseres, hvornår kapitaltilvæksten beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven, efter personskatteloven som kapitalindkomst eller er skattefrit.

Skatteministeriet ser ikke behov for nye bestemmelser om, hvorledes afkastet skal beskattes. Skatteministeriet er dog enig med FSR i, at der kan være behov for i bemærkningerne at redegøre for, hvorledes afkastet af de forskellige typer af ordninger skal beskattes. I lovforslaget er der derfor indsat et afsnit, der gør rede for beskatningen af afkastet af de forskellige typer af ordninger.

Ifølge bemærkningerne til § 1, nr. 18, og § 1, nr. 23, bør den del af værditilvæksten på en ordning, som hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for, heller ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, da der ikke er sket nogen skattebegunstigelse af indbetalingen. Det må bl.a. betyde, at afkastet af ikke-skattebegunstigede indbetalinger, som udbetales skattefrit efter § 20, heller ikke undergives løbende afkastbeskatning. Herved åbnes der for placering af store indbetalinger f.eks. på en dansk ratepension efter midlertidig fraflytning og opgivelse af fuld dansk skattepligt uden afkastbeskatning, når personen vender hjem. Dette er næppe tilsigtet. Endvidere harmonerer det ikke f.eks. med pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, hvor der muligvis stadig skal ske tilvækstbeskatning efter § 53 A, stk. 3.

Både § 20, stk. 4, § 32, stk. 1, og § 53 A, stk. 5, benytter dog udtrykket »udbetalinger, der modsvares af indbetalinger, som personen ----«, selv om værditilvæksten på ikke skattebegunstigede indbetalinger tilsyneladende behandles forskelligt i de nævnte bestemmelser.

Skatteministeriet er ikke enig i, at afkastet af ordninger, hvorpå der er foretaget ikke-skattebegunstigede indbetalinger, som udbetales skattefrit efter pensionsbeskatningslovens § 20, ikke løbende afkastbeskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven. Efter pensionsafkastbeskatningsloven er ordningen i sin helhed skattepligtig, selvom der på ordningen er foretaget indbetalinger, som der ikke har været fradragsret eller bortseelsesret for. Når en person, der har oprettet en fradragsberettiget ordning, fraflytter Danmark, er ordningen fortsat omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven. Foretages der indbetalinger på ordningen under udlandsopholdet, er der ikke fradrag for indbetalingerne.

Hvis personen igen bliver fuldt skattepligtig til Danmark, er ordningen i sin helhed skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Skatteministeriet finder imidlertid, at forslaget i høringsudgaven af lovudkastet kunne give anledning til skattespekulation på en lidt anden måde end den, FSR mener, der er tale om. På en fradragsberettiget ordning ville der kunne foretages indbetalinger uden fradragsret, eksempelvis under ophold i udlandet og med lav beskatning af afkastet til følge. Derfor er den foreslåede

		regel i § 20, stk. 4, i forhold til høringsudgaven af lovudkastet ændret således, at udbetalinger af afkast, der hidrører fra indbetalinger, som personen ikke har opnået hel eller delvis fradragsret eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.
Forsikring & Pension (F&P)	Overordnet kan F&P fuldt ud støtte, at tilpasningen af pensionsbeskatningsloven, der er affødt af EF-Domstolens dom af 30. januar 2007, så vidt muligt baseres på den kendte beskatningsmodel. Vedrørende den foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 1, nr. 1, anfører F&P, at det forudsættes, at godkendte udenlandske pensionsordninger skal opfylde reglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 såvel på godkendelsestidspunktet som i tiden derefter, f.eks. hvor der siden foretages ændringer i den udenlandske ordning. De omhandlede udenlandske selskaber skal således på samme måde som danske selskaber løbende iagttage og overholde reglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 og evt. ændringer heri. F&P finder, at dette bør præciseres i lovforslaget, herunder bør det fremgå, at der er reel kontrol i denne henseende.	Det kan bekræftes, at godkendte udenlandske pensionsordninger skal opfylde reglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 såvel på godkendelsestidspunktet som i tiden derefter. Hvis en ordning ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, skal der betales en afgift på 60 pct. af ordningen. Skatteministeriet finder ikke, at der er behov for at præcisere dette i lovforslaget, da det følger af pensionsbeskatningslovens § 30. Efter pensionsbeskatningslovens § 30 skal der ved dispositioner mv., der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, betales en afgift på 60 pct. af det beløb, som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.

Vedrørende de foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 4, og § 15 D, bemærker F&P, at § 15 C, stk. 4, forstås på den måde, at bestemmelsen tillader overførsel mellem to § 15 C-godkendte udenlandske ordninger, jf. kravene i pensionsbeskatningslovens §§ 41-44.

Videre anfører F&P, at det af Skatteministeriets notat af 22. juni 2007, »Drøftelser om udkast til lovforslag om opfølgning på EF-domstolens dom i pensionssagen«, pkt. 10, pensionsbeskatningsloven, fremgår, at det efter forslaget er muligt skattefrit at overføre en pensionsordning til udlandet, blot den udenlandske ordning kan godkendes efter § 15 C. F&P vil gerne have oplyst, hvor hjemlen er til at overføre en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut til en ordning godkendt efter § 15 C.

F&P bemærker, at det i § 36 i udkast til lovforslag om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven synes at fremgå, at det er muligt at overføre til en udenlandsk ordning.

Det kan bekræftes, at den foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 4, tillader overførsel mellem to udenlandske ordninger, der er godkendt efter § 15 C, uden at dette betragtes som ud- og indbetaling af ordningen.

En udenlandsk pensionsordning kan godkendes som omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, når en række betingelser er opfyldt. Hjemlen til at overføre en dansk pensionsordning omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven til en udenlandsk pensionsordning godkendt efter den foreslåede bestemmelse i § 15 C følger af pensionsbeskatningslovens § 41.

Den foreslåede regel i § 37 i forslaget til pensionsafkastbeskatningslov er en overgangsregel i indkomståret 2008 og 2009. Reglen gælder i de situationer, hvor en dansk pensionsordning, der er undergivet institutbeskatning, overføres til en udenlandsk ordning, hvor beskatningen sker på individniveau. Reglen forhindrer, at der sker dobbeltbeskatning i indkomståret 2008 og 2009 som følge af overgangen fra institut- til individbeskat-

		ning, idet der alene sker beskatning på individniveau fra tidspunktet for overførselen. Det kan bekræftes, at en overførsel efter § 37 i forslag til pensionsafkastbeskatningslov forudsætter, at der er tale om en overførsel til en ordning omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 15 C.
	F&P anfører, at det af notatet af 22. juni 2007 ses, at overførsel fra udlandet til Danmark ikke umiddelbart reguleres af danske regler. Det fremgår ikke nærmere, hvad der menes hermed. Under alle omstændigheder bør der efter F&P's opfattelse skabes hjemmel til at overføre en § 15 C-godkendt ordning til en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut. Det synes uproblematisk at regulere overførsel mellem udenlandske ordninger, der har »PBL-status« og kapitel 1-ordninger oprettet i et dansk pensionsinstitut i pensionsbeskatningslovens regler om overførsel. Endelig finder F&P, at det bl.a. af hensyn til personer, der flytter hjem, og som har en mindre udenlandsk pensionsordning omfattet af § 15 D, bør være muligt at overføre den udenlandske ordning til en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut. I så fald skal dette kun kunne ske	Da en udenlandsk ordning godkendt efter den foreslåede bestemmelse i § 15 C har »PBL-status«, er der hjemmel i pensionsbeskatningslovens § 41 til at overføre en pensionsordning godkendt efter § 15 C til en kapitel 1-ordning, der er oprettet i et dansk penge- og pensionsinstitut. Den foreslåede bestemmelse i § 15 D er møntet på vandrede arbejdstagere, der i udlandet har oprettet en pensionsordning, der ikke fuldt ud harmonerer med danske pensionsbeskatningsregler. En række betingelser skal opfyldes for, at ordningen kan omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 15 D. En udenlandsk ordning

	med skattemyndighedernes godkendelse. F&P har en række redaktionelle bemærkninger til lovforslaget.	omfattet af § 15 D får »PBL-status«, hvorefter der er hjemmel i pensionsbeskatningslovens § 41 til at overføre pensionsordningen til en kapitel 1-ordning, der er oprettet i et dansk pensionsinstitut. I overensstemmelse med F&P's bemærkninger, er der foretaget en række redaktionelle ændringer i lovforslaget.
Forvaltningshøjsskolen	Har ikke afgivet bemærkninger.	
FTF	FTF finder det positivt, at lovgivningen ændres, og at udenlandske pensionsordninger sidestilles med danske pensionsordninger. Det er anført, at udenlandske selskaber, der godkendes i henhold til den danske lovgivning, forpligter sig til at indeholde skatter og afgifter efter pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Det er uklart for FTF, hvilke sanktionsmuligheder den danske stat/skattemyndighederne har over for et udenlandsk selskab, der ikke overholder sine forpligtelser (udover at tilbagekalde selskabets godkendelse).	Se bemærkningerne til Finansforbundet ovenfor.
HTS - Handel, Transport og Service	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Håndværksrådet	Har ikke afgivet bemærkninger.	
InvesteringsForeningsRådet	Investeringsforeningsrådet har ingen bemærkninger til lovforslaget.	

Kommunernes Landsforening (KL)	KL har ingen bemærkninger til lovforslaget.	
LO	LO's overordnede betragtning er, at det er vigtigt, at lovændringerne ikke medfører øgede administrative byrder for pensionselskaber og pensionsopsparere. Samtidig er det af afgørende betydning, at tilskyndelsen til at spare op til pension bevares. Tilskyndelsen til at spare op til egen pensionering indebærer også, at enkelte selskaber ikke skal forfordes i forhold til andre. Lovændringerne må således ikke føre til, at konkurrenceforholdene ændres til fordel for enkelte selskaber, herunder også at danske selskaber sikres skattnneutralitet i forhold til udenlandske selskaber.	Det er Skatteministeriets helt generelle vurdering, at lovændringerne er udformet på en sådan måde, at de under hensyn til, at forslaget skal være i overensstemmelse med EU-retten, medfører så få administrative byrder som muligt. Endvidere sikrer lovforslaget, at tilskyndelsen til at spare op til pension bevares, at ingen selskaber forfordes, og at danske selskaber sikres skattnneutralitet i forhold til udenlandske selskaber.
Lønmodtagernes Dyrtidsfond	Har ikke afgivet bemærkninger.	
OMX, Den Nordiske Børs, København	Har ikke afgivet bemærkninger.	
SKATs Retssikkerhedschef	SKAT's Retssikkerhedschef bemærker, at skatteministeren i den foreslåede bestemmelse i § 15 C, stk. 6, kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1 og 2 samt regler om tilbagekaldelse efter stk. 3. Retssikkerhedschefen forudsætter, at disse bemyndigelser udnyttes på en sådan måde, at der vil blive tale om en retssikkerhedsmæssig vurdering i forbindelse med udstedelsen.	Skatteministeriet vil ved udnyttelsen af bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af udenlandske pensionsordninger samt regler for tilbagekaldelse af godkendelser inddrage retssikkerhedsmæssige

		hensyn på samme måde som ved udformningen af lovregler.
Skatterevisorforeningen	Har ikke afgivet bemærkninger.	
Ældre Sagen	Ældre Sagen har ingen bemærkninger til lovforslaget.	

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 347 af 18. april 2007, § 2 i lov nr. 398 af 30. april 2007 og senest ved § 10 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 3. Pensionskasser som nævnt i § 2, nr. 4, skal enten

1. have hjemsted her i landet eller udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have Finanstilsynets tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed eller livsforsikringsvirksomhed her i landet eller
2. udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed.

§ 4. Forsikringer som nævnt i § 2, nr. 4, skal enten være oprettet i

1. livsforsikringsselskaber, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsik-

1. § 3 affattes således:

»**§ 3.** Pensionskasser som nævnt i § 2, nr. 4, skal

- 1) have hjemsted her i landet eller udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have Finanstilsynets tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed eller livsforsikringsvirksomhed her i landet,
- 2) udøve virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og have tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed eller pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiell virksomhed, og § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, eller
- 3) have hjemsted i et land inden for EU/EØS og her have tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed.«

2. § 4, stk. 1, affattes således:

»Forsikringer som nævnt i § 2, nr. 4, skal være oprettet i livsforsikringsselskaber, der

- 1) har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i lan-

ringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, eller

2. livsforsikringsselskaber, som efter tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, j f. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed.

§ 6. Skatteministeren kan bestemme, at reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger anvendes på pensionskasser, pensionsfunds eller lignende, der virker her i landet og har til formål at udbetale pension som nævnt i § 2, men som ikke opfylder betingelserne i § 3, og på tontineordninger, der går ud på at sikre deltagerne alderdomsforsørgelse, og som er oprettet i banker, sparekasser eller andre institutioner, der virker her i landet.

§ 7. En pensionsordning, der er oprettet før denne lovs ikrafttræden enten ved medlemskab af en pensionskasse, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser, eller ved tegning af livrente-, overlevelserente- eller invalideforsikring i et forsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver forsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed her i landet, behandles, uanset om de øvrige betingelser i § 2, nr. 4, jf. § 3 og § 4, er opfyldt, efter reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger, hvis ordningen ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 1, stk. 1, litra c, i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v., jf.

det gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet,

2) efter tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed, eller

3) har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed.«

3. § 6 affattes således:

»**§ 6.** Skatteministeren kan bestemme, at reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger anvendes på pensionskasser, pensionsfonde eller lignende, der har til formål at udbetale pension som nævnt i § 2, men som ikke opfylder betingelserne i § 3.«

4. § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

lovbekendtgørelse nr. 314 af 1. juli 1970.
Det samme gælder en tontineordning, der
er godkendt efter § 1, stk. 3, i nævnte lov.

§ 8. En rateforsikring i pensionsøjemed
skal indeholde bestemmelser om, at for-
sikringssummen udbetales i lige store ra-
ter over mindst 10 år, jf. dog stk. 3 og
§ 15 B, stk. 5, og at rater, der kommer
til udbetaling, medens forsikrede lever,
tilfalder ham. Endvidere skal følgende
betingelser være opfyldt:

1. Policen skal være oprettet i et livs-
eller pensionsforsikringsselskab, der har
hjemsted her i landet eller udøver livs-
forsikringsvirksomhed her i landet gen-
nem et fast driftssted, og som har Fi-
nanstilsynets koncession til at drive livs-
forsikringsvirksomhed, eller i et livs- el-
ler pensionsforsikringsselskab, som efter
koncession i et land inden for De Euro-
pæiske Fællesskaber eller et andet land,
som har gennemført Rådets 3. skadesfor-
sikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdi-
rektiv, udøver livsforsikringsvirksomhed
her i landet gennem en filial, jf. § 30,
stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virk-
somhed. Livs- og pensionsforsikringssel-
skaber, der er hjemmehørende i udlandet,
i Grønland eller på Færøerne, skal fore-
tage en regnskabsmæssig udskillelse af
de aktiver, der ligger til sikring af de
her i landet tegnede forsikringer. Policen
skal være oprettet inden det tidspunkt,
hvor forsikrede når efterlønsalderen, jf.
§ 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring
m.v.. Policen kan dog oprettes efter det
tidspunkt, hvor forsikrede når efterløns-
alderen, hvis forsikrede på oprettelses-
tidspunktet er ejer af en anden rateforsik-
ring i pensionsøjemed eller kontohaver
i en rateopsparing i pensionsøjemed og
afgiftspligt eller indkomstskattepligt for
den pågældende police eller konto ikke
er indtrådt. Oplysning om oprettelsen af

5. I § 8, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 15
B, stk. 5,«til: », § 15 B, stk. 5, og § 41,
stk. 1, nr. 3,«.

6. § 8, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1. Policen skal være oprettet i et livs-
eller pensionsforsikringsselskab, der har
hjemsted her i landet eller udøver livsfor-
sikringsvirksomhed her i landet gennem
et fast driftssted, og som har Finanstilsy-
nets tilladelse til at drive livsforsikrings-
virksomhed her i landet, i et livs- eller
pensionsforsikringsselskab, der har tillad-
else i et land inden for EU eller lande,
som Fællesskabet har indgået aftale med
på det finansielle område, og udøver livs-
forsikringsvirksomhed her i landet gen-
nem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4
og 7-10, i lov om finansiel virksomhed,
eller i et livs- eller pensionsforsikrings-
selskab, der har hjemsted i et land inden
for EU/EØS og her har tilladelse til at
drive livsforsikringsvirksomhed. Policen
skal være oprettet inden det tidspunkt,
hvor forsikrede når efterlønsalderen, jf.
§ 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring
m.v. Policen kan dog oprettes efter det
tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsal-
deren, hvis forsikrede på oprettelsestids-
punktet er ejer af en anden rateforsik-
ring i pensionsøjemed eller kontohaver
i en rateopsparing i pensionsøjemed og
afgiftspligt eller indkomstskattepligt for
den pågældende police eller konto ikke
er indtrådt. Sker oprettelsen ved overfør-
sel efter § 41, stk. 1, nr. 3, er det dog
ikke et krav, at der ikke må være ind-
trådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt

en police som nævnt i 4. pkt. skal påføres den tidligere police eller konto. En police som nævnt i 4. pkt. kan højst oprettes med en forsikringssum, der ved samme udbetalingstidspunkter som efter den tidligere forsikring udgør halvdelen af den tidligere aftalte forsikringssum, jf. dog 7. pkt. Der kan i stedet for det i 6. pkt. anførte forhøjelsesgrundlag vælges et forhøjelsesgrundlag, hvorefter indbetalingerne i alt højst kan udgøre et beløb svarende til halvdelen af den oprindelige ordnings værdi på det tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsalderen, samt et beløb svarende til halvdelen af de på dette tidspunkt aftalte fremtidige indbetalinger. I tilfælde, hvor den oprindelige ordning er en rateopsparing i pensionsøjemed, anvendes det i 7. pkt. nævnte forhøjelsesgrundlag.

§ 10. En kapitalforsikring i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1. Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, som efter koncession i et land inden for De Europæiske Fællesskaber eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem en filial, jf. lov om forsikringsvirksomhed § 211. Livs- eller pensionsforsikringsselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de aktiver, der ligger til sikring af de her i landet tegnede forsikringer. Policen skal være oprettet inden det tidspunkt, hvor forsik-

for policen eller kontoen. Oplysning om oprettelsen af en police som nævnt i 3. pkt. skal påføres den tidligere police eller konto. En police som nævnt i 3. pkt. kan højst oprettes med en forsikringssum, der ved samme udbetalingstidspunkter som efter den tidligere forsikring udgør halvdelen af den tidligere aftalte forsikringssum, jf. dog 7. pkt. Der kan i stedet for det i 6. pkt. anførte forhøjelsesgrundlag vælges et forhøjelsesgrundlag, hvorefter indbetalingerne i alt højst kan udgøre et beløb svarende til halvdelen af den oprindelige ordnings værdi på det tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsalderen, samt et beløb svarende til halvdelen af de på dette tidspunkt aftalte fremtidige indbetalinger. I tilfælde, hvor den oprindelige ordning er en rateopsparing i pensionsøjemed, anvendes det i 7. pkt. nævnte forhøjelsesgrundlag.«

7.§ 10, stk. 1, nr. 1, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed, eller i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed.«

rede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Policen kan dog oprettes efter det tidspunkt, hvor forsikrede når efterlønsalderen, hvis forsikrede på oprettelsestidspunktet er ejer af en anden kapitalforsikring i pensionsøjemed eller kontohaver i en opsparing i pensionsøjemed og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende forsikring eller konto ikke er indtrådt.

§ 11 A. En rateopsparing i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, jf. dog § 15 B, stk. 6, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution her i landet. Vilkårene for ordningen, herunder indbetalingsperioden og størrelsen af det årlige indskud, skal fastsættes i en aftale mellem pengeinstituttet og kontohaveren samt dennes arbejdsgiver, såfremt arbejdsgiveren bidrager til ordningen. Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed opfører med udgangen af det kalenderår,

8. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 15 B, stk. 6,«: »og § 41, stk. 1, nr. 3,«.

9. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Opsparingen skal være påbegyndt, før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution inden for EU/EØS.«

der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted.

2. Efter at efterlønsalderen er nået, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan en rateopsparing i pensionsøjemed kun oprettes, hvis kontohaveren på oprettelsestidspunktet er kontohaver i en anden rateopsparing i pensionsøjemed eller ejer af en rateforsikring i pensionsøjemed og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende konto eller police ikke er indtrådt. Oplysning om oprettelsen af en rateopsparing i pensionsøjemed som nævnt i 1. pkt. skal påføres den oprindelige konto eller police. Indbetalingerne til en konto som nævnt i 1. pkt. kan i alt højst udgøre et beløb svarende til halvdelen af den oprindelige ordnings værdi på det tidspunkt, hvor kontohaveren når efterlønsalderen, samt et beløb svarende til halvdelen af de på dette tidspunkt aftalte fremtidige indbetalinger. I tilfælde, hvor den oprindelige ordning er en rateforsikring i pensionsøjemed, finder 3. pkt. tilsvarende anvendelse.

3. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i § 12, stk. 1, nr. 1, 4. og 5. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1. Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed

10. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Sker oprettelsen ved overførsel efter § 41, stk. 1, nr. 3, er der dog ikke krav om, at der ikke må være indtrådt afgiftspligt eller indkomstskattepligt for policen eller kontoen.«, og i 4. pkt., der bliver 5. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

11. I § 11 A, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres » 4. og 5. pkt.« til: »4.-9. pkt.«

12. § 12, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Opsparingen skal være påbegyndt, før kontohaveren når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10,

her i landet gennem en filial, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution her i landet. Opsparingen kan dog påbegyndes efter, at kontohaveren når efterlønsalderen, hvis kontohaveren på dette tidspunkt er kontohaver i en anden opsparing i pensionsøjemed eller ejer af en kapitalforsikring i pensionsøjemed og afgiftspligt eller indkomstskattepligt for den pågældende konto eller police ikke er indtrådt. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Midlerne skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Skatteministeren fastsætter bestemmelser om anbringelse af opsparede midler, der forvaltes af institutioner godkendt efter 1. pkt.

i lov om finansiel virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, eller med told- og skatteforvaltningens godkendelse i en anden institution inden for EU/EØS.«

13. § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut kan ikke anbringes i fast ejendom, aktier mv., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv., der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Et beløb svarende til det, der efter § 16 årligt højst kan anvendes til kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed, kan dog altid anbringes i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i selskabet, og investeringen i hvert enkelt selskab skal udgøre mindst 100.000 kr. Værdien af aktier mv., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut place-

ret på kontantforrentede indlånskonti, i puljer, eller i særskilte depoter, der ligger under 2 mio. kr., højst 50 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., og højst 75 pct. af den del, der ligger over 4 mio. kr. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiel virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed.«

15 B. ---

Stk. 3. De samlede indbetalinger til en ordning som nævnt i stk. 1 kan højst udgøre et grundbeløb på i alt 935.100 kr. reguleret efter personskattelovens § 20 i indkomståret for den sidste indbetaling, jf. dog stk. 6, 10. pkt. Ved opgørelsen af de samlede indbetalinger bortses fra arbejdsmarkedsbidrag efter lov om en arbejdsmarkedsfond § 11, stk. 5.

14. I § 15 B, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 5« til: »§ 11, stk. 5 og 6«.

15. Efter § 15 B indsættes før overskriften »Fælles bestemmelser«:

»Pensionsordninger oprettet i udlandet

§ 15 C. Personer, som har oprettet en pensionsordning i et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller et kreditinstitut med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende pensionsordningen som omfattet af kapitel 1. Godkendelse sker, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Pensionsordningen skal opfylde betingelserne i kapitel 1.

2) Pensionsordningen skal være tariffmæssigt opbygget.

3) Personen skal indvillige i

a) at blive beskattet af udbetalinger fra pensionsordningen, der modtages efter, at personen ikke længere er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller

hjemmehørende i Danmark efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, efter reglerne i denne lov, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og personens bopælsland ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet,

b) at blive beskattet af udbetalinger fra pensionsordningen efter reglerne i denne lov, i det omfang Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringsselskabet mv. havde haft hjemsted her i landet, og

c) at livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet påtager sig forpligtelserne i nr. 4.

4) Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet skal opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i kapitel 1, og indvillige i at påtage sig de forpligtelser mv., der stilles til forsikringsselskaber mv., som udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1 her fra landet.

5) Livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets godkendelse må ikke være tilbagekaldt.

6) Det skal være muligt via direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets dokumentation vedrørende forpligtelserne som nævnt i nr. 4.

Stk. 2. Livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive livsforsikr-

ings-, pensionskasse- eller kreditinstituttvirkksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende forsikringsselskabet mv. til at udbyde pensionsordninger omfattet af kapitel 1. Godkendes forsikringsselskabet, vil pensionsordningen på tidspunktet for oprettelsen være godkendt for personen, i det omfang livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet på vegne af told- og skatteforvaltningen indhenter en erklæring som nævnt i stk. 1, nr. 3. Godkendelse af forsikringsselskabet mv. til at udbyde pensionsordninger omfattet af kapitel 1 sker, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Pensionsordningen skal opfylde betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2.

2) Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller kreditinstituttet skal opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i kapitel 1, og indvillige i at påtage sig de forpligtelser mv., der stilles til forsikringsselskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af kapitel 1.

3) Det skal være muligt via direktevet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringsselskabets, pensionskassens eller kreditinstituttets dokumentation vedrørende forpligtelserne mv. som nævnt i nr. 2.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2, hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Hvis Danmark efter stk. 1, nr. 3, beskatter udbetalingen, medregnes ikke udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været

fradrags- eller bortseelsesret for her i landet. Ved beskatning efter stk. 1, nr. 3, litra a, hvor personen er skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en anden stat end den stat, hvori den i stk. 1 nævnte pensionsordning er oprettet, og sidstnævnte stat opkræver kildeskat af udbetalingen, finder ligningslovens § 33, stk. 1, tilsvarende anvendelse. En overførsel af ordningen til en anden ordning for samme person behandles ikke som en udbetaling, hvis overførslen ville have været omfattet af §§ 41-44, hvis personen havde været skattepligtig efter kildeskatelovens § 1 uden at være anset for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er dog en betingelse, at den anden bestående eller nyoprettede ordning kan godkendes efter stk. 1 eller 2.

Stk. 5. Omregning fra fremmed valuta i forbindelse med indberetning af indbetalinger og indeholdelse af indkomstskat og afgift af udbetalinger efter denne lov sker til Nationalbankens middelskurs på forfalds- eller indbetalingstidspunktet, jf. § 18, stk. 1, henholdsvis indeholdelsestidspunktet. Ved indberetning og indbetaling af skat efter pensionsafkastbeskatningsloven sker omregningen til Nationalbankens middelskurs ved udgangen af indkomståret.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1 og 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om tilbagekaldelse efter stk. 3, herunder fastsætte en periode, hvorefter personer kan flytte pensionsordninger til et andet forsikringsselskab mv., uden at § 30, stk. 1, finder anvendelse.

§ 15 D. For personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af pensionsordninger, der er op-

rettet i livsforsikringsselskaber, pensionskasser eller kreditinstitutter i lande inden for EU/EØS, og som ved tilflytningen bliver fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, kan told- og skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder godkende pensionsordningen som omfattet af kapitel 1, selvom ordningen ikke opfylder betingelserne i kapitel 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Pensionsordningen skal på oprettelsestidspunktet have kvalificeret til nedslag i personens skattepligtige indkomst.
- 2) Personen skal før tilflytningen til Danmark have deltaget i og bidraget til pensionsordningen i mindst 1 år.
- 3) Personen må ikke inden for de seneste 3 år forud for tilflytningen have været skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller 9-29, eller stk. 2.
- 4) Pensionsordningen skal i hovedsagen svare til en ordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1.
- 5) Det skal være muligt via direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere personens dokumentation vedrørende pensionsordningen.

Stk. 2. Pensionsordningen som nævnt i stk. 1 skal være oprettet, mens personen

- 1) ikke var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller
- 2) var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst ansås for hjemmehørende i en fremmed stat, Grønland eller på Færøerne.

Stk. 3. Den periode på 60 måneder, der er nævnt i stk. 1, regnes fra og med den dato, hvor personen bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark. Efter udløbet af perioden på 60 måneder omfattes ordningen ikke længere af kapitel 1, jf. dog stk. 5. Efter udløbet af perioden på 60 måneder omfattes ordningen af § 53 A. § 30, stk. 1, finder ikke anvendelse, når ordningen ikke længere omfattes af kapitel 1, jf. 2. pkt.

Stk. 4. Kan pensionsordningen godkendes, behandles ordningen i skatte Lovgivningen efter reglerne for den pensionsordning i kapitel 1, som ordningen ligner mest, jf. dog 2. og 3. pkt. Reglerne i afsnit I finder tilsvarende anvendelse for sådanne ordninger, i det omfang reglerne er anvendelige på disse ordninger. Bidrag og præmier til pensionsordningen er alene fradrags- eller bortseelsesberettigede i det omfang, de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, jf. stk. 1, nr. 1. Reglerne i § 18, stk. 1, 4. pkt., og stk. 2-8, og §§ 19 A-E, finder ikke anvendelse. Indtræder der afgiftspligt, skal personen indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne i § 38.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for grænsegængere omfattet af kildeskattelovens afsnit I A. Perioden på 60 måneder regnes dog fra og med den dato, hvor den pågældende bliver omfattet af reglerne i kildeskattelovens afsnit I A.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1.«

§ 16. ---

Stk. 2. Ved opgørelsen af de årlige beløb, der kan anvendes efter stk. 1, bortses

16. I § 16, stk. 2, 1. pkt., ændres »lov om en arbejdsmarkedsfond § 11, stk. 5« til: »lov om arbejdsmarkedsbidrag § 11, stk. 5 og 6«.

fra tilskrivning af bonus og renter m.v., overførsel efter § 49 A, stk. 4, og § 49 B, stk. 4, samt arbejdsmarkedsbidrag efter lov om en arbejdsmarkedsfond § 11, stk. 5. Hvor midlerne i en opsparing i pensionsøjemed ikke er indsat på indlånskonto i pengeinstitut m.v., gælder det samme med hensyn til fortjenester og tab ved indfrielse eller salg af værdipapirer, salg af tegningsrettigheder, udlodning af likvidationsprovenu eller lignende.

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af fripolice eller lignende, jf. dog § 30 B. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Foretages dispositionen m.v. efter den tidligere ejers død, udgør afgiften dog 40 pct. af det afgiftspligtige beløb.

17. I § 20 indsættes som stk. 4 og 5:

»*Stk. 4.* Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den del af udbetalingen, der efter stk. 4 er fritaget for skat.«

18. I § 30, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Dog kan udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet ændres, indtil første rateudbetaling finder sted.«

Af dispositioner m.v. som nævnt i 1. pkt. over en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på overførsler fra en konto i Lønmodtager-nes Dyrtidsfond, som ikke er omfattet af § 41, stk. 1, nr. 8, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Stk. 9. En beslutning truffet af Finans-tilsynet eller en tilsvarende tilsynsmyn-dighed i et land inden for Den Europæ-iske Union eller et andet land, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikrings-direktiv og 3. livsforsikringsdirektiv, om at tage et livsforsikringsselskabs forsik-ringsbestand eller en pensionskasses be-stand af pensionstilsagn under admini-stration anses ikke for at være en dis-position m.v., der medfører, at en pensi-onsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en kapitalforsikring ikke længere opfylder betingelserne i ka-pitel 1.

§ 30 B. ---

Stk. 2. Såfremt kontohaveren ikke inden udløbet af fristen som nævnt i pensions-afkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger om værdierne som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, finder reglerne i § 30, stk. 1, heref-ter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til de kapi-talandele, der er placeret i det unoterede selskab, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen. Såfremt konto-haveren ikke inden udløbet af fristen som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a, finder reglerne i § 30, stk. 1, herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ord-ningen, der kan henføres til andelen af

19. I § 30, stk. 9, ændres »har gennem-ført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv« til: »Fæl-lesskabet har indgået aftale med på det finansielle område«.

20. I § 30 B, stk. 2, 1. pkt., ændres »pen-sionsafkastbeskatningslovens § 29 A gi-ver oplysninger om værdierne som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 30 giver oplysninger om værdi-erne som nævnt i pensionsafkastbeskat-ningslovens § 15, stk. 7«.

21. I § 30 B, stk. 2, 2. pkt., ændres »pen-sionsafkastbeskatningslovens § 29 A gi-ver oplysninger som nævnt i pensionsaf-kastbeskatningslovens § 13 a« til: »pen-sionsafkastbeskatningslovens § 30 giver oplysninger som nævnt i pensionsafkast-beskatningslovens § 16«.

kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.

Stk. 3. Falder den samlede værdi af rateopsparinger og opsparinger i pensionsøjemed i pengeinstituttet, bortset fra den del af opsparingen, der er anbragt i et unoteret aktie- eller anpartsselskab, andele af et kommanditaktieselskab og kommanditselskab, jf. stk. 1, til under 350.000 kr. den 30. november i kalenderåret, skal kontohaveren inden 3 måneder efter dette tidspunkt enten afstå de unoterede aktier og anparter, andele i kommanditaktieselskabet og kommanditselskabet eller erhverve de pågældende aktier og anparter, andele i kommanditaktieselskabet og kommanditselskabet for frie midler. Såfremt kontohaveren ikke inden udløbet af fristen afstår de unoterede aktier og anparter, andele i kommanditaktieselskabet og kommanditselskabet eller erhverver de pågældende aktier og anparter, andele i kommanditaktieselskabet og kommanditselskabet for frie midler, skal kontohaveren straks give meddelelse til pengeinstituttet herom. Reglerne i § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til de andele, der er placeret i det unoterede selskab, i kommanditaktieselskabet og kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.

§ 32. Der svares afgift, selv om ejeren af ordningen ikke har været skattepligtig her i landet i den periode, hvor indbetalingerne til ordningen har fundet sted.

22. I § 30 B, stk. 3, 1. pkt., ændres »den 30. november i kalenderåret« til: »den 31. december«.

23. I § 32, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Der skal dog ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, når den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet for indbetalingerne.«

24. I § 32 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den del af udbetalingen, der efter stk. 1, 2. pkt., er fritaget for afgift..«

§ 41. Overførsel af en hel ordning eller en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende, der ikke var i kraft ved udgangen af 1982, jf. § 7 i pensionsafkastbeskatningsloven, eller en opsparingsordning, der ikke er omfattet af ovennævnte lovs § 7, stk. 7, til en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person behandles ikke som ud- og indbetaling, hvis overførslen sker:

3. fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed til en anden rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre overførslen sker efter det tidspunkt, der i nogen af ordningerne er aftalt som tidspunktet for første udbetaling, jf. § 30, stk. 1, 2. pkt., eller kun én af pensionsordningerne omfattes af § 15 A,

8. fra en konto i Lønmodtagernes Dyr-tidsfond, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyr-tidsfond, til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, såfremt overførsel finder sted inden det fyldte 60. år, til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, til en pensionsordning med løbende udbetalinger eller til en SP, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller

9. fra den del af en pensionsordning med løbende udbetalinger omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, der udgøres af en supplerende engangsydelse, til en kapitalforsikring

25. I § 41, stk. 1, ændres »§ 7 i pensionsafkastbeskatningsloven« til: »§ 10 i pensionsafkastbeskatningsloven«, »§ 7, stk. 7« ændres til: »§ 10, stk. 1«, og efter »behandles ikke som ud- og indbetaling« indsættes: », jf. dog stk. 9«.

26. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3. fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed til en anden rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun én af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne, idet overførsel dog kan ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår,«.

27. I § 41, stk. 1, nr. 8, udgår »eller«.

28. I § 41, stk. 1, nr. 9, ændres »§§ 233-235« til: »§§ 233-235, eller«.

i pensionsøjemed, når overdragelsen sker som led i en overførsel af pensionstilsagnene efter kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser eller som led i en bestandsoverdragelse efter lov om finansiel virksomhed §§ 233-235.

§ 49 A. ---

Stk. 5. Ved overførsel af efterlønsbidrag efter § 77 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til en udenlandsk pensionsordning medregnes det overførte beløb i den skattepligtige indkomst, og beskattningen sker efter reglerne i stk. 3, 2.

§ 49 B. ---

Stk. 5. Ved overførsel af fleksydelsesbidrag efter § 31, stk. 1, 2. pkt., i lov om fleksydelse til en udenlandsk pensionsordning medregnes det overførte beløb i den skattepligtige indkomst, og beskattningen sker efter reglerne i § 49 A, stk. 3, 2.

§ 53. I tilfælde af ratevis eller udskudt udbetaling af en kapitalforsikring, for hvilken forsikringsbegivenheden er indtrådt, skal forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved indkomstårets udgang med tillæg af eventuelle udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse medregnes i den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst.

29. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 10:
»10. under andre omstændigheder, hvor udbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1 ikke har skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for den pågældende person.«

30. I § 41 indsættes som stk. 9:

»*Stk. 9.* Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indbetalingen i forbindelse med overførslen til en ordning omfattet af kapitel 1, jf. § 15 C og § 15 D, er skattebe-
gunstiget i udlandet.«

31. I § 49 A, stk. 5, og § 49 B, stk. 5, indsættes efter »udenlandsk pensionsordning«: », der ikke er godkendt af told- og toldskatteforvaltningen efter § 15 C, «.

32. § 53 affattes således:

»**§ 53.** I tilfælde af ratevis eller udskudt udbetaling af en kapitalforsikring, for hvilken forsikringsbegivenheden er indtrådt, medregnes afkastet af forsikringen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afkastet opgøres efter §§ 3-5 i pensionsafkastbeskatningsloven og medregnes i den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4,

stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk. 2. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger fra ordningen. Er der flere berettigede, fordeles det opgjorte afkast efter forholdet mellem de pågældendes andele af indeståendet på ordningen ved indkomstårets udgang.«

§ 53 A. Reglerne i stk. 2-5 gælder for

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,

2. livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,

3. pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1,

4. pensionskasseordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor den pensionsberettigede ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,

5. syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede, og

6. ivsforsikring, der omfattes af nr. 1, eller pensionskasseordning, der omfattes af nr. 3, men som er stillet til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, samt garantiforsikring eller lignende, som er oprettet med en direktør eller dennes efterladte som berettiget til ydelser fra forsikringen som sikkerhed for et tilsvarende løfte om pension.

33. § 53 A, stk. 1, affattes således:

»Reglerne i stk. 2-5 gælder for

1) livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,

2) livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,

3) pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1,

4) pensionskasseordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor den pensionsberettigede ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,

5) syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede,

6) livsforsikring, der omfattes af nr. 1, eller pensionskasseordning, der omfattes af nr. 3, men som er stillet til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, samt garantiforsikring eller lignende, som er oprettet med en direktør eller dennes efterladte som berettiget til ydelser fra forsikringen som sikkerhed for et tilsvarende løfte om pension,

7) pensionsordning oprettet i pengeinstitutter eller kreditinstitutter, der ikke omfattes af kapitel 1, og

8) pensionsordning, som har været godkendt af told- og skatteforvaltningen efter § 15 D, i det omfang pensionsordningen ikke omfattes af § 53 B.«

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af livsforsikrings- og pensionsordninger som nævnt i stk. 1. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. I tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 6, påhviler indkomstskattepligten den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Afkastet opgøres som forskellen mellem på den ene side ordningens kapitalværdi ved indkomstårets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side ordningens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb. Ved opgørelsen af afkast på en livsforsikring eller en pensionskasseordning, der i løbet af indkomståret stilles til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, jf. stk. 1, nr. 6, eller hvor sikkerhedsstillelsen ophører, træder kapitalværdien på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen henholdsvis ophøret i stedet for ordningens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse henholdsvis udgang. Er der efter 2. pkt. flere berettigede, fordeles det efter 4. pkt. opgjorte afkast efter forholdet mellem kapitalværdien af de pågældendes respektive dele af ordningen. Et

34. § 53 A, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af pensionsordninger som nævnt i stk. 1. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. I tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 6, påhviler indkomstskattepligten den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Afkastet opgøres efter §§ 3-5 i pensionsafkastbeskatningsloven. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4. I indkomstår, hvor skattepligten indtræder eller ophører, er indkomståret den del af kalenderåret, hvori skattepligten har bestået. Ved opgørelsen af afkast på en livsforsikring eller en pensionskasseordning, der i løbet af indkomståret stilles til sikkerhed for et løfte om pension (pensionstilsagn) afgivet over for en direktør eller dennes efterladte i forbindelse med et ansættelsesforhold, jf. stk. 1, nr. 6, eller hvor sikkerhedsstillelsen ophører, træder værdien af forsikringens depot på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen henholdsvis ophøret i stedet for værdien af forsikringens depot

negativt afkast af en ordning kan kun modregnes i det pågældende indkomstårs og de følgende indkomstårs positive afkast af samme ordning. Et negativt afkast kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i positivt afkast i et tidligere indkomstår.

Stk. 5. Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tilsvarende gælder arbejdsgiverens udbetalinger i henhold til et løfte om pension, jf. stk. 1, nr. 6, i den udstrækning de foretagne udbetalinger modsvarer sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse.

ved indkomstårets begyndelse henholdsvis udgang. Er der efter 2. pkt. flere berettigede, fordeles det opgjorte afkast efter forholdet mellem de pågældendes andele af indeståendet på ordningen ved indkomstårets udgang. Et negativt afkast af en ordning kan kun modregnes i det pågældende indkomstårs og de følgende indkomstårs positive afkast af samme ordning. Et negativt afkast kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i positivt afkast i et tidligere indkomstår. Udbetalinger fra pensionsordninger mv. som nævnt i stk. 1 til dækning af beskatningen af det løbende afkast medregnes ikke til den skattepligtige indkomst. Udbetaling af beløb til dækning af skatten skal foretages senest året efter det år, hvori afkastet er optjent.

35. § 53 A, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Udbetalinger fra pensionsordninger mv. som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet efter, at ejeren har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Arbejdsgiverens udbetalinger i henhold til et løfte om pension, jf. stk. 1, nr. 6, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i den udstrækning de foretagne indbetalinger modsvarer sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse.«

§ 54. ---

Stk. 2. Fradragsretten efter § 18 og § 49, stk. 1, tilkommer ejeren af den pågældende forsikring m.v., uanset hvem der har foretaget indbetalingen.

36. I § 54, *stk. 2*, indsættes efter »indbetalingen: «, og er begrænset til forfaldne eller indbetalte forsikringspræmier mv., mens ejeren er fuldt skattepligtig her i landet«

§ 2

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 516 af 7. juni 2006, § 9 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 347 af 18. april 2007 og senest ved § 1 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 8. For personer omfattet af lønmodtagerbidraget, jf. § 7, stk. 1, udgør bidragsgrundlaget:

c) indbetalinger, som arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. § 11, stk. 5,

f) indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, bortset fra indbetalinger som nævnt i stk. 5, som foretages for modtagere af dagpenge i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, modtagere af delpension i henhold til lov om delpension, modtagere af førtidspension i henhold til lov om social pension eller § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om social pension og andre love (Førtidspensionsreform), modtagere af kontanthjælp, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter §§ 25, 52 og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, modtagere af ydelser efter

1. I § 8, stk. 1, litra c, f og h, ændres »jf. § 11, stk. 5« til: »jf. § 11, stk. 5 og 6«.

§§ 42 og 43 i lov om social service, modtagere af introduktionsydelse efter § 27 i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), modtagere af fleksydelse efter lov om fleksydelse, modtagere af dagpenge og aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., modtagere af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, modtagere af efterløn i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og modtagere af uddannelsesgodtgørelse, jobrotationsydelse eller aktiveringsydelse efter § 134, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og modtagere af jobrotationsydelse efter § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 11, stk. 5,

h) indbetalinger til en supplerende arbejdsmarkedspension efter §§ 33 b-33 e i lov om social pension, som er omfattet af § 19, stk. 4, i pensionsbeskatningsloven, jf. § 11, stk. 5,

i) indbetalinger, som de kommunale myndigheder foretager til en ordning omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven for en person, der modtager hjælp efter § 42 i lov om social service,

§ 11. For bidragsgrundlag, der skal opgøres efter § 8, stk. 1, litra a, samt litra b og e i det omfang, indkomsterne er gjort til A-indkomst med hjemmel i kildeskatte-lovens § 43, stk. 2, opgør arbejdsgiveren ved enhver udbetaling af løn, vederlag, honorarer m.v. bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse, jf. dog stk. 2-4 og 8. Fri kost og logi omfattet af kildeskatte-lovens § 43, stk. 1, og fri bil indgår i bidragsgrundlaget med de værdier, som indgår i grundlaget for A-skattetræk. Arbejdsgiveren giver den ansatte meddelelse om bidragets størrelse.

2. I § 8, stk. 1, litra i, indsættes efter «lov om social service»: «, jf. § 11, stk. 5 og 6».

3. I § 11, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 2-4 og stk. 8« til: »jf. dog stk. 2-4 og stk. 9«.

Stk. 5. For indbetalinger som nævnt i § 8, stk. 1, litra c, f, h og i, opgør pensionskassen, herunder Arbejdsmarkedets Tillægspension, forsikringsselskabet eller pengeinstituttet, bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. I de i § 8, stk. 1, litra c og i, nævnte tilfælde sker opgørelsen på grundlag af arbejdsgiverens m.v. oplysninger om bidragspligtige beløb. I de i § 8, stk. 1, litra f og h, nævnte tilfælde sker opgørelsen på grundlag af oplysninger om bidragspligtige beløb, som gives af den offentlige myndighed eller andre, som foretager indbetaling til Arbejdsmarkedets Tillægspension, et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse. Bidragsgrundlaget udgør de samlede indbetalinger, som en arbejdsgiver m.v. foretager for en arbejdstager m.v. til ordninger, der er omfattet af § 19 i pensionsbeskatningsloven. Pensionsinstituttet giver for hvert kalenderår oplysning til den bidragspligtige om bidragenes størrelse for året.

Stk. 9. Den, der efter stk. 1, 5 og 6 opgør bidragsgrundlag, er pligtig til at indeholde bidrag.

§ 12. For personer omfattet af § 10 samt for personer, for hvem told- og skattefor-

4. I § 11, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »bidragets størrelse«: », jf. dog stk. 6«.

5. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* For indbetalinger som nævnt i § 8, stk. 1, litra c, f, h og i, der indbetales til et udenlandsk forsikringsselskab, pensionskasse eller kreditinstitut, som efter tilladelse i et land inden for EU/EØS udøver livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed dér, opgør arbejdsgiveren mv. bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Arbejdsgiveren mv. giver den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.«

Stk. 6-9 bliver herefter stk. 7-10.

6. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres «stk. 1, 5 og 6,» til: «stk. 1 og 5-7,».

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 4 og 8« til: »§ 11, stk. 4 og 9«.

valtningen opgør bidragsgrundlaget og bidragets størrelse efter § 11, stk. 4 og 8, opkræves der i et kalenderår løbende foreløbige arbejdsmarkedsbidrag. De foreløbige arbejdsmarkedsbidrag skal for den enkelte bidragspligtige så vidt muligt svare til arbejdsmarkedsbidragene efter § 11, stk. 7, henholdsvis § 11, stk. 4 og 8. *Stk. 2.* De foreløbige arbejdsmarkedsbidrag modregnes i arbejdsmarkedsbidragene efter § 11, stk. 4, 7 og 8.

§ 13. Reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder anvendelse ved opkrævning af bidrag, der skal opgøres og indeholdes efter § 11, stk. 1, 5, 6 og 9, med de undtagelser, der følger af denne bestemmelses stk. 2 og 9 og regler, der er udstedt i medfør af disse bestemmelser. Bidrag efter § 11, stk. 4, 7 og 8, opkræves efter reglerne i denne lov. *Stk. 2.* Pensionskasser m.v. som nævnt i § 11, stk. 5, indbetaler de forventede bidrag for kalenderåret af pensionsindbetalinger den 1. september. Indbetaling sker til told- og skatteforvaltningen. Pensionskasser m.v. skal senest den 1. april i året efter udløbet af kalenderåret indbetale de endelige arbejdsmarkedsbidrag, dog med modregning af de foreløbige arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt. Overskydende bidrag indbetales til told- og skatteforvaltningen, der tillige forestår eventuel tilbagebetaling af for meget betalt bidrag. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler til gennemførelse af reglerne i dette stykke.

Stk. 8. Afgår en person omfattet af § 7, stk. 1 eller 2, ved døden, anses betalingen af indeholdte bidrag efter § 11, stk. 1 og 6, og betalingen af foreløbige bidrag efter § 12, som forfaldt før dødsfaldet, for endelige for afdøde for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for

8. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 7, henholdsvis § 11, stk. 4 og 8« til: »§ 11, stk. 8, henholdsvis § 11, stk. 4 og 9«.

9. I § 12, stk. 2, og § 13, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, ændres »§ 11, stk. 4, 7 og 8« til: »§ 11, stk. 4, 8 og 9«.

10. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1, 5, 6 og 9« til: »§ 11, stk. 1, 5-7 og 10«.

11. I § 13, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »1. september«: », jf. dog § 11, stk. 6«.

12. I § 13, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1 og 6« til: »§ 11, stk. 1 og 7«.

det indkomstår, der ligger forud for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, såfremt boet efter afdøde er sluttet ved boudlæg i medfør af § 18 i lov om skifte af dødsboer. Er der ikke sket betaling af foreløbige bidrag efter 1. pkt., finder reglerne om hæftelse m.v. i dødsboskattelovens § 88, stk. 1

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regler om fremrykket afregning af indeholdt bidrag for nedennævnte indeholdelsespligtige efter § 11, stk. 1 og 6:

- 1) Ministerier og institutioner, hvis driftsbudgetter er optaget på statens bevillingslove.
- 2) Institutioner, foreninger og fonde, hvor vedkommende minister i henhold til § 2, stk. 2, i lov om statens regnskabsvæsen m.v. har bestemt, at lovens regler om regnskabsvæsen skal finde anvendelse.
- 3) Ikke-statslige institutioner, hvor staten yder tilskud til dækning af institutionens driftsudgifter på halvdelen eller mere.
- 4) Regionerne og kommunerne.
- 5) Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvori der alene deltager kommuner, og hvis regnskab optages i en kommunes regnskab.
- 6) Selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en region eller kommune.

§ 14. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage kontrol og efterse regnskabsmateriale om opgørelse af bidragsgrundlag m.v. hos bidragspligtige omfattet af § 7, stk. 2, og indeholdelsespligtige som nævnt i § 11, stk. 9. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil. Forvaltningens adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvor-

13. I § 13, stk. 9, ændres »§ 11, stk. 1 og 6« til: »§ 11, stk. 1, 6 og 7«.

14. I § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 9« til: »§ 11, stk. 10«.

fra den bidragspligtige eller den indeholdelsespligtige driver virksomheden, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 3. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

§ 15. Er der ikke sket indeholdelse af bidrag efter § 11, stk. 1, 5 eller 6, eller er indeholdelse sket med et for lavt beløb, skal den bidragspligtige efter § 7, stk. 1, indbetale det manglende beløb til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder for bidragspligtige efter § 7, stk. 1 eller 2, såfremt der af anden indkomst ikke er betalt bidrag eller betaling af bidrag er sket med et for lavt beløb. Er der indbetalt bidrag med et for stort beløb, modregnes eventuel uforfalden restskat efter kildeskattelovens § 61, stk. 3-6, og § 62 A, stk. 1, 1. og 3. pkt., samt eventuelle tilbagebetalingspligtige beløb efter kildeskattelovens § 62 A, stk. 2, forinden udbetaling af beløbet til den bidragspligtige. Der foretages dog ikke modregning i uforfalden restskat, hvis det vil berøre en overførsel af restskat til det følgende år, der er sket efter kildeskattelovens § 61, stk. 3. Krav på udbetaling af overskydende bidrag m.v. kan ikke overdrages før udløbet af det indkomstår, kravet vedrører. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om modregning samt om indbetaling, udbetaling og forrentning af sådanne beløb, herunder regler om, at indbetaling, udbetaling og forrentning sker efter reglerne for personlige skatter i kildeskatteloven i tilfælde, hvor bidragsgrundlaget ændres som følge af ændringer i den skattepligtige indkomst.

15. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 1, 5 eller 6« til: »§ 11, stk. 1 eller 5-7«.

§ 3

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf.

lovbekendtgørelse nr. 1192 af 11. oktober 2007, foretages følgende ændring:

§ 1. ---

Stk. 2. Skattepligten efter stk. 1, nr. 1, omfatter ikke fonde omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven.

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven«: »eller fonde, der udbyder pensionsordninger omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1«.

§ 4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister foretages følgende ændringer:

§ 2. Indberetningspligten efter denne lov påhviler fysiske eller juridiske personer, som er indberetningspligtige efter de i § 3, stk. 1, nr. 1-11, nævnte bestemmelser.

1. I § 2 ændres »nr. 1-11« til: »nr. 1-10«.

§ 3. ---

2. § 3, stk. 1, nr. 7, ophæves.

7) Oplysninger om indskud til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger i svenske pensionsinstitutter, jf. skattekontrollovens § 8 E.

8) Oplysning om indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 21.

3. § 3, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 7, affattes således:

»7) Oplysning om indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og andre oplysninger, jf. § 21 i lov om arbejdsmarkedsbidrag.«
Nr. 8-11 bliver herefter nr. 7-10.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, § 3 i lov nr. 560 af 7. juni 2006, § 3 i lov nr. 345 af 18. april 2007 og senest ved § 10 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 8. En indkomst omfattes ikke af stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 9-29, når den udbetales af:

- 1) Fremmede magters herværende diplomatiske repræsentationer og medlemmer af sådanne samt fremmede magters herværende udsendte konsuler.
- 2) En fysisk eller juridisk person, der ikke har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetalingen foretages ikke har hjemting her i landet, men udbetalingen foretages af en fysisk eller juridisk person, som er skattepligtig efter stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, omfattes indkomsten dog af stk. 1, nr. 1, 2, 7 og 9-29.

§ 44. En indkomst anses ikke for A-indkomst, når udbetalingen foretages af:

- b) Personer, dødsboer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der ikke har hjemting her i landet, medmindre de er skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

1. I § 2, stk. 8, ændres »9-29« til: »10-29«.

2. I § 44, litra b, indsættes efter «selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a»: », eller der er tale om skattepligtig indkomst fra pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C«.

§ 6

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 28. september 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 343 af 18. april 2007, § 4 i lov nr. 344 af 18. april 2007 og § 11 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 8. Gevinst på gæld til koncernforbundne selskaber, jf. § 4, stk. 2, og sam-beskattede selskaber, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A, skal ikke medregnes, såfremt kreditor efter § 4, stk. 1, eller efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 5, ikke kan fradrage det tilsvarende tab på fordringen. Dette gæl-

1. I § 8, 1. og 3. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 5,« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 6 eller 7«.

der dog ikke ved eftergivelse af gæld i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, medmindre debitor er skattefri af tilskud ydet af kreditor efter selskabsskattelovens § 31 D 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved gevinst på gæld til udenlandske koncernforbundne selskaber, jf. § 4, stk. 2, og sambeskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens § 31 A, såfremt kreditor efter § 4, stk. 1, eller efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3, nr. 5, ikke ville kunne fradrage det tilsvarende tab på fordringen, hvis kreditor var skattepligtig til Danmark, og det godtgøres, at tab af den pågældende art ikke er fradragsberettiget.

§ 28. Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, skal anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer.

§ 41. ---

Stk. 18. Selskaber som nævnt i § 28, som for indkomstårene 2000 og 2001 anvender opgørelsesprincipperne i § 4, stk. 3 og 4, i realrenteafgiftsloven ved opgørelsen af gevinst og tab på fastforrentede fordringer, skal anvende de samme principper ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. I tilfælde, hvor realiserede gevinster medregnes fuldt ud i pensionsafkastgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 35, stk. 4, nr. 2, skal samme realiserede gevinster medtages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst uden at medtages på saldoen.

Stk. 19. Et selskab som nævnt i § 28, der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for et givet indkomstår skifter til lagerprincippet ved opgørelsen af ge-

2. I § 28 ændres »Selskaber, der er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1,« til: »Livsforsikringsselskaber«.

3. § 41, stk. 18 og 19, ophæves.

vinst og tab på fordringer, medtager ultimoværdien for de pågældende fordringer i indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, som primoværdi i det indkomstår, hvori skiftet sker. Ultimoværdien for indkomståret forud for det indkomstår, hvori skiftet sker, opgøres efter de indkomstskatemæssige regler, der gælder for selskabet for det pågældende år. En eventuel resterende saldo for de pågældende fordringer ved udgangen af det indkomstår, der går forud for det år, hvori skiftet sker, medregnes i den skattepligtige indkomst i det år, hvori skiftet sker.

§ 7

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 7 L. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og indkomst omfattet af kildeskattelovens § 48 E, stk. 4 og 5, medregnes ikke beregnede bidrag omfattet af indeholdelsespligten i § 11, stk. 9, i lov om en arbejdsmarkedsfond for personer, der er omfattet af bidragspligten efter lovens § 7, stk. 1, jf. § 8, stk. 1.

§ 8 R. ---

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for skattepligtige, der tillige er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, samt aktieselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A. Skattepligtige, der tillige er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage et beløb svarende til det fradrag i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, som den skattepligtige i det pågældende indkomstår

1. I § 7 L, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 9, i lov om en arbejdsmarkedsfond« til: »§ 11, stk. 10, i lov om arbejdsmarkedsbidrag«.

2. § 8 R, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for aktieselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3 A.«

har foretaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 1-3, ganget med satsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 1. Hvis fradraget efter 2. pkt. beregnes på grundlag af fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b, stk. 3, fradrages dog et beløb, der ikke tager hensyn til nedsættelsen efter § 5 b, stk. 3, 2. pkt. Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 5 b anvender skattepligtige som nævnt i 2. pkt. en anskaffelsessum opgjort efter almindelige regler fratrukket det beløb, som er nævnt i 2. og 3. pkt.

§ 33. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Grønland eller til Færøerne og opkrævet af indkomst fra kilder dér, det være sig ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter til stat og kommune der skal svares af denne indkomst i Danmark, jf. dog pensionsafkastbeskatningslovens § 19, stk. 2. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den samlede danske skat, der efter forholdet mellem den i fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne beskattede del af indkomsten og hele den i Danmark beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

3. I § 33, stk. 1, 1. pkt., udgår »jf. dog pensionsafkastbeskatningslovens § 19, stk. 2«.

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv. (Selskabsskatteloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 1037 af 24. august 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 3 A. For et aktieselskab som nævnt i § 1, stk. 1, hvis kapital i hele indkomståret fuldt ud direkte ejes af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skatteplig-

1. I § 3 A, stk. 1, 1. og 3. pkt., og § 3 A, stk. 4, 2. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1,« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2,«.

tig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, og hvis aktiver i gennemsnit over indkomståret for mindst 90 pct.'s vedkommende består af fast ejendom, gælder reglerne i stk. 2-7. Med fuldt direkte ejerskab sidestilles fuldt indirekte ejerskab via et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven eller et aktieselskab som nævnt i 1. pkt. En flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, der udøver virksomhed på grundlag af fælles aftale, anses i denne relation for at udgøre ét selskab.

Stk. 4. Ejers det i stk. 1, 1. pkt., omhandlede aktieselskab fuldt ud af et livsforsikringsselskab, en pensionskasse eller en pensionsfond, skal indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomstår af det livsforsikringsselskab, den pensionskasse eller den pensionsfond, der er nærmeste direkte eller indirekte ejer af aktieselskabet. Ejers aktieselskabet fuldt ud af en flerhed af skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, jf. stk. 1, 3. pkt., skal en til den gennemsnitlige ejerandel svarende del af indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, betragtes som indtjent i samme indkomstår af hver af ejerne, jf. dog 3. pkt. Hvis en ejer har valgt opgørelse efter § 13 F, medregnes indkomst, der i indkomståret er indtjent af aktieselskabet, til ejerens indkomst efter § 13 F.

2. I § 3 A indsættes som stk. 8:

»*Stk. 8.* Når et ejendomsaktieselskab overgår til beskatning efter denne paragraf, opgøres en skatteforpligtelse svarende til skatteværdien af den skattepligtige fortjeneste, som ville opstå, hvis aktieselskabets faste ejendomme var solgt til handelsværdien på tidspunktet for overgangen. Skatteværdien beregnes med

den skatteprocent, der i henhold til § 17, stk. 1, gælder for det første indkomstår med beskatning efter denne paragraf. I det omfang aktieselskabet ejes af en pensionskasse eller en pensionsfond, der ikke er skattepligtig efter denne lov, og aktieselskabet afstår fast ejendom som nævnt i 1. pkt., behandles skatteforpligtelsen som et skattebeløb, der skal betales af aktieselskabet for det pågældende indkomstår. Hvis afståelsessummen for ejendommen er mindre end handelsværdien ved overgangen til beskatning efter denne paragraf, anvendes afståelsessummen ved opgørelsen af skatteforpligtelsen. Skatteforpligtelsen bortfalder, når aktieselskabet ophører med at være omfattet af denne paragraf eller ejendommen afstås.«

§ 12. For udenlandske forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, fastsættes indkomsten her i landet til den del af selskabets samlede indkomst, opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler, som efter forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt falder på brutto-præmieindtægten her i landet. Hvor særlige forhold gør sig gældende, kan told- og skatteforvaltningen efter indstilling fra Skatterådet tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

§ 13. ---

Stk. 2. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 8-14 eller § 13 F fradrage beløb, der er medgået til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven vedrørende det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov, og beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede i form af forsikringsmæssige hensættelser og lovplig-

3. § 12 ophæves.

4. I § 13, stk. 2, ændres »pensionsafkastbeskatningsloven« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 8 i det omfang indkomstårets skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede«.

tige udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring.

Stk. 8. Udbytter og aktie- og ejendoms-avancer, som ikke skal medregnes til et forsikringsselskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst, og derefter udbytter, der er skattefritaget efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anses i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst. Udbytter og avancer vedrørende aktier i de af sambeskatningen omfattede datterselskaber medregnes ikke ved forsikringsselskabets, moderselskabets, opgørelse af de nævnte udbytter og avancer. For det indkomstår, hvori aktier eller fast ejendom sælges, reduceres summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. med en skattepligtig fortjeneste ved salget. Summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. tillægges et fradragsberettiget tab ved salg af aktier eller fast ejendom i det indkomstår, hvori tabet anvendes til modregning. Et selskabs uudnyttede fradragsberettigede tab ved udgangen af det sidste indkomstår, hvori udbytter og avancer i det pågældende selskab kan reducere fradragsretten i forsikringsselskabet, tillægges ved forsikringsselskabets opgørelse af summen af udbytter og avancer efter 1. og 2. pkt. for det efterfølgende indkomstår. 4. og 5. pkt. gælder dog kun, i det omfang tabet har påvirket summen af udbytter og avancer efter 1. og 2. pkt. i forsikringsselskabet i tidligere indkomstår. Hvis ikke samtlige aktier i et sambeskattet datterselskab ejes direkte eller indirekte af forsikringsselskabet, medregnes den del af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskabet, der svarer til forsikrings-

5.I § 13, stk. 8, 1. pkt., § 13, stk. 11, 4. pkt., § 13, stk. 12, 1. pkt., og § 13, stk. 13, 1. pkt., ændres »pensionsafkastbeskatningsloven« til: »pensionsafkastbeskatningslovens § 8«.

selskabets gennemsnitlige ejerandel af datterselskabets aktiekapital i indkomståret.

Stk. 11. Hvis et forsikringsselskab i hele indkomståret direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af et eller flere selskaber, der ikke er omfattet af sambeskatning, medregner forsikringsselskabet, moderselskabet, ved anvendelsen af reglerne i stk. 8 og 9 tillige skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskaberne. Fra datterselskaberne medregnes den del af de skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer, der svarer til moderselskabets gennemsnitligt ejede andel af datterselskabets aktiekapital i indkomståret. Udbytter og avancer vedrørende moderselskabets aktier i datterselskaberne medregnes ikke. I det omfang skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskaber, der er forsikringsselskaber, efter stk. 8 og 9 er anset for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 2, 1. pkt., nævnte hensættelser og til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven i disse selskaber, skal de ikke medregnes i moderselskabet efter 1. og 2. pkt. For faste driftssteder i udlandet, som driver forsikringsvirksomhed, og som ikke er omfattet af international sambeskatning, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse.

Stk. 12. Hvis summen af udbytter og avancer opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for et livsforsikringsselskab overstiger udbetalinger, hensættelser og skat efter pensionsafkastbeskatningsloven som nævnt i stk. 8, 1. pkt., medregnes det overskydende beløb til selskabets skattepligtige indkomst. Hvis summen er negativ for livsforsikringsselskabet, fradrages beløbet ved opgørelse af selskabets skattepligtige indkomst. Fradraget foretages før fremførelse af eventuelle uudnyttede underskud vedrørende tidligere indkomstår og kan ikke gøre selskabets

skattepligtige indkomst negativ. Et eventuelt resterende negativt sumbeløb fragår i udbytter og avancer som opgjort efter stk. 8, 10 og 11 for efterfølgende indkomstår. Ved undtagelse fra beskatning efter § 3 kan selskabet få udbetalt skatteværdien beregnet med den i § 17, stk. 1, nævnte procent af et resterende negativt sumbeløb efter 4. pkt. vedrørende det sidste indkomstår, hvor selskabet er skattepligtigt. Det udbetalte beløb er ikke skattepligtigt. 5. og 6. pkt. finder tilsvarende anvendelse på livsforsikringsselskaber for det indkomstår, hvor selskabet får taget livsforsikringsbestanden under administration efter §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed, idet et resterende negativt sumbeløb efter 4. pkt. dog tillægges uudnyttede fradragsberettigede tab, som har påvirket opgørelsen af sumbeløbet for det indkomstår, hvor aktier eller fast ejendom er solgt. Disse uudnyttede tab kan herefter ikke anvendes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven eller ejendomsavancebeskatningsloven.

Stk. 13. Aktie- og ejendomsavancer, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter stk. 2, 1. pkt., og til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, og de i stk. 8 nævnte avancer opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb og salg i løbet af indkomståret indgår henholdsvis anskaffelsessum og afståelsessum ved opgørelsen af aktie- og ejendomsavancer som nævnt i 1. pkt. Ligningslovens § 16 A, stk. 12, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 13 B. Pengeinstitutter skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke medregne afkast af værdipapirer, der ligger til grund for puljeindlån, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 2, og stk. 3, nr. 3, eller beløb, der efter pensionsbeskatningslovens § 30 A overføres

6. I § 13 B, stk. 1, ændres », jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 2, og stk. 3, nr. 3« til: »og som beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven«.

fra indlånskonti til udligning af negativt puljeafkast. Pengeinstitutter kan ikke foretage fradrag ved tilskrivning af puljeafkast til pensionsopsparernes indlånskonti.

§ 13 F. Livsforsikringsselskaber, der vælger at opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, efter pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, skal opgøre det skattepligtige afkast som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Gevinst og tab på en andel i en juridisk person som nævnt i stk. 1 opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er andelen erhvervet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøer-

7. § 13 F affattes således:

»**§ 13 F.** Livsforsikringsselskaber kan opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, når den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. Det er en betingelse, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskattning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 2. Gevinst og tab på en andel i en juridisk person som nævnt i stk. 1 opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er andelen erhvervet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland i skat efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, hvis skatten er tillagt

ne eller til Grønland i skat efter denne lov efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, hvis skatten til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland er tillagt den skattepligtige indkomst efter stk. 1. Det er en betingelse, at den skattepligtige opgør en skat til fradrag efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, for samtlige indkomster fra samme land.

Stk. 4. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien af andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 5. Opgøres det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, finder § 13, stk. 8-14, ikke anvendelse.

Stk. 6. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet før den 1. januar 1998 beskattes den del af skattepligtig fortjeneste eller tab, der vedrører perioden fra erhvervelsestidspunktet til den 1. januar 1998, efter reglerne i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Afskrivninger foretaget efter indkomståret 1997 tillægges den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

beskatningsgrundlaget efter stk. 1. Det er en betingelse, at den skattepligtige opgør en skat til fradrag efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, for samtlige indkomster fra samme land.

Stk. 4. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 5. Vælger den skattepligtige at opgøre skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, er dette valg bindende for den skattepligtige, så længe opsparingen er anbragt i andelen, jf. dog stk. 1, 2. pkt. Er betingelsen i stk. 1, 2. pkt., ikke længere opfyldt, kan den skattepligtige ikke på et senere tidspunkt vælge opgørelse efter stk. 1.

Stk. 7. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet den 1. januar 1998 eller senere tillægges foretagne afskrivninger den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Stk. 6. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet før den 1. januar 1998 beskattes den del af skattepligtig fortjeneste eller tab, der vedrører perioden fra erhvervelsestidspunktet til den 1. januar 1998 efter reglerne i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Afskrivninger foretaget efter indkomståret 1997 tillægges den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Stk. 7. Ved afhændelse af fast ejendom erhvervet den 1. januar 1998 eller senere tillægges foretagne afskrivninger den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Stk. 8. Opgøres det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, finder § 13, stk. 8-14, ikke anvendelse.«

§ 9

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 17 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 1582 af 20. december 2006 og senest ved § 10 i lov nr. 540 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 3 B.---

Stk. 9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse for udenlandske forsikringsvirksomheder, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, og som opgør den skattepligtige indkomst her i landet efter selskabsskattelovens § 12.

§ 8 B. Forsikringsselskaber skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatte-

1. § 3 B, stk. 9, 1. pkt., ophæves.

2. § 8 B, stk. 1, nr. 5, affattes således:

ministeren, hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen oplysninger til identifikation af forsikringstager samt oplysning om

5) kapitalværdien og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af § 53 A, stk. 1 og 3, i nævnte lov uden at være omfattet af stk. 4 i nævnte paragraf,

§ 8 E. Enhver arbejdsgiver, der har etableret eller fremtidig etablerer en pensionsordning, der omfattes af afsnit I i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., er pligtig efter skatteministerens nærmere bestemmelse at give såvel told- og skatteforvaltningen som det forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v., gennem hvilket pensionsordningen forvaltes, alle oplysninger om dennes nærmere indhold, herunder om størrelsen af arbejdsgiverens og den pensionsberettigedes årlige bidrag til ordningen samt om eventuelle ændringer i denne.

§ 9 A. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A eller § 10 B skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag. Tilsvarende gælder for indberetning efter § 8 E, som ikke skal foretages til indkomstregisteret.

§ 11 C. Ved besiddelse af livs- eller pensionsforsikring samt syge- og ulykkesforsikring hos forsikringsselskaber i udlandet skal forsikringstageren opfylde betingelserne som nævnt i stk. 3 og 4, jf. stk. 2. Dette gælder dog ikke begravelsesforsikringer og lignende, der er baseret på, at afkastet stedse er negativt og at et års indbetalinger anvendes til samme års udbetalinger, således at ordningen ikke har nogen kapitalværdistigning. 1. og

»5) indestående og afkast af pensionsordninger mv. omfattet af § 53 A, stk. 1 og 3, i nævnte lov uden at være omfattet af stk. 4 i nævnte paragraf,«

3. I § 8 E udgår », indkomstregisteret« og «eller månedlige«.

4. I § 9 A, stk. 1, indsættes efter «§ 8 B,«: «§ 8 E,«, og 2. pkt. ophæves.

5. § 11 C, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A hos forsikringsselskaber mv. i udlandet skal forsikringstageren mv. opfylde betingelserne i stk. 3 og 4, jf. stk. 2.«

2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til udbetaling af forsikringen.

Stk. 3. Ved tegning af en forsikring som nævnt i stk. 1, 1. pkt., eller ved indtræden af fuld skattepligt her til landet skal ejeren afgive en erklæring til told- og skatteforvaltningen om dispositionens foretagelse med oplysning om:

1) Ejerens navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren ikke CPR-nr., men virksomhedsnummer (CVR-nr.), oplyses dette. Har ejeren heller ikke CVR-nr., men stamnummer som erhvervsdrivende (SE-nr.), oplyses dette. Har ejeren hverken CPR- nr., CVR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren er en fysisk person. Tilsvarende skal oplysning gives om eventuelt andre forsikrede eller begunstigede efter policen.

2) Forsikringsselskabets navn og adresse.

3) Oplysninger til identifikation af forsikringen, herunder oplysning om forsikringens art samt policens litra og nummer eller lignende identifikation.

4) Størrelsen af de aftalte præmier eller bidrag, forsikringssummen, indbetalingsperiodens længde og udbetalings-tidspunktet.

Stk. 4. Den i stk. 3 nævnte erklæring skal, når den tegnede forsikring ikke omfattes af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, og forsikringen ikke er tegnet under omstændigheder som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 B, stk. 2, være vedlagt

1) fuldmagt fra forsikringstageren til told- og skatteforvaltningen til indseende i forsikringen i det udenlandske forsikringsselskab,

6. I § 11 C, stk. 1, 2. pkt., udgår », således at ordningen ikke har nogen kapitalværdistigning«.

7. I § 11 C, stk. 3, 1. pkt., ændres »forsikring« til: »ordning«, og efter »stk. 1, 1. pkt.,« indsættes: »ved udløbet af perioden som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 15 D, stk. 1,«.

8. I § 11 C, stk. 3, nr. 2, ændres »Forsikringsselskabets« til: »Selskabets«.

9. I § 11 C, stk. 3, nr. 3, ændres »forsikringen« til: »ordningen«, og »forsikringens« ændres til: »ordningens«.

10. I § 11 C, stk. 3, nr. 4, ændres »forsikringssummen« til: »pensionsydelsen«.

11. § 11 C, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Den i stk. 3 nævnte erklæring skal, når den tegnede ordning ikke omfattes af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, og ordningen ikke er tegnet under omstændigheder som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 B, stk. 2, være vedlagt:

1) Fuldmagt fra forsikringstageren mv. til told- og skatteforvaltningen til indseende i ordningen i det udenlandske selskab.

2) erklæring fra det udenlandske forsikringsselskab, hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende følgende oplysninger vedrørende forsikringen det foregående kalenderår:

a) Kapitalværdien af forsikringen ved årets udgang.

b) Årets afkast af forsikringen opgjort som forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved årets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved årets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb.

Stk. 5. Indsender det udenlandske forsikringsselskab ikke indberetningen til told- og skatteforvaltningen rettidigt og med de krævede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over forsikringen i forhold til forsikringsselskabet, at opsiges forsikringen.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan fritage for kravet efter stk. 4, nr. 2, hvis særlige forhold begrundes, at forsikringen tegnes i udlandet, og told- og skatteforvaltningen er bekendt med, at forsikringsselskaber i det pågældende land ikke ønsker eller efter landets lovgivning ikke må påtage sig en indberetningsforpligtelse. Fritagelsen er i givet fald betinget af, at ejeren sammen med den årlige selvangivelse indsender de i stk. 4, nr. 2, nævnte oplysninger bilagt dokumentation for oplysningernes rigtighed til told- og skatteforvaltningen.

2) Erklæring fra det udenlandske selskab, hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende følgende oplysninger vedrørende ordningen det foregående kalenderår:

a) Ordningens indestående ved indkomstårets udgang.

b) Årets udbetalinger fra ordningen.

c) Årets skattepligtige afkast opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk. 5. Indsender det udenlandske selskab ikke indberetning til told- og skatteforvaltningen rettidigt og med de krævede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsiges ordningen.«

12. I § 11 C, stk. 6, 1. pkt., ændres «forsikringen» til: »ordningen«, og »forsikringsselskaber« ændres til: »selskaber«.

§ 10

I lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 724 af 15. september

1999, som ændret ved § 4 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

Stk. 4. Retten til indekstillæg efter § 6, stk. 2, bevares i uændret omfang, uanset om den årlige indbetaling efter stk. 3 reduceres med bidrag til arbejdsmarkedsfonden, som forsikringsselskaber og pengeinstitutter efter § 11, stk. 5, i lov om en arbejdsmarkedsfond skal indeholde i indbetalinger foretaget af en arbejdsgiver. Den årlige indbetaling på en indekskontrakt kan dog højst reduceres med et beløb, der svarer til arbejdsmarkedsbidraget af den for kontrakten fastsatte indbetaling.

Stk. 5. Den årlige indbetaling efter stk. 3 kan forhøjes med et beløb svarende til størrelsen af eventuelle bidrag til arbejdsmarkedsfonden, som måtte blive indeholdt af forsikringsselskaber og pengeinstitutter, jf. stk. 4. Indbetalingen kan dog ikke forhøjes med mere, end hvad der svarer til arbejdsmarkedsbidraget af den for den enkelte kontrakt fastsatte indbetaling.

1. I § 5, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes af arbejdsgiveren efter § 11, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsbidrag.«

2. I § 5, stk. 5, ændres »forsikringsselskaber og pengeinstitutter« til: »forsikringsselskaber, pengeinstitutter og arbejdsgivere mv.«